

বিশ্বমুখী

যুগবর্তা

বার্তালোচনী

RNI No: ASSASS01376

□ BISHWAMUKHI JUGABARTA □ 5TH YEAR □ 1ST ISSUE □ SUNDAY □ 17TH JANUARY, 2021

পঞ্চম বৰ্ষ ○ প্ৰথম সংখ্যা ○ বৰিবাৰ ○ ৩ মাঘ ○ ১৯৪২ শক ○ চিনামৰা, যোৰহাট ○ অবিহণাঃ ১০ টকা

মুখ্য উপদেষ্টাৰ কলম

লোক-সংস্কৃতিৰ গৱেষক
পণ্ডিত জয়কান্ত গন্ধীয়াৰ
প্ৰতি শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

□ আনন্দ শইকীয়া

যোৰা ২৩ নৱেম্বৰ,
২০২০ চনত মোৰ

হাইস্কুলীয়া বন্ধু জয়কান্ত গন্ধীয়াই চিৰবিদায় মাগিলে। মৃত্যুৰ পৰা কোনোও হাত সাৰিব নোৱাৰে যদিও মানৱ সমাজত কিছুলোকে মৃত্যুক জয় কৰিব পাৰে। সেইসকল লোকৰ ভিতৰত মোৰ বন্ধু জয়কান্তও অন্যতম। মৃত্যুক জয় কৰিব পাৰে সেইসকলেহে যিসকলৰ পাৰ্থিৱ দেহাটো চাই এঙাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত সমাজত আদৰ্শগতভাৱে জীয়াই থাকে সময়ৰ বালিত নিজৰ নাম চিৰস্মৰণীয় হৈ থাকে। মোৰ বন্ধু জয়কান্তও তেনে এজন আদৰ্শবান লোক। অসমৰ সংস্কৃতিবান ৰাইজৰ মন জয় কৰিব পাৰিছিল বাবেহে যেন তেওঁৰ নাম জয়কান্ত। সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনত তেওঁ যি অৱদান আগবঢ়ালে, সেই বিষয়ে এই চমু লেখাত সকলো উল্লেখ কৰাটো সম্ভৱ নহয়। তেওঁৰ সাহিত্য সম্ভাৰ তথা অসমৰ বিহু সংস্কৃতিৰ ওপৰত তেওঁ যি তথ্য আৰু ক্ষেত্ৰ ভিত্তিত অধ্যয়নৰ জৰিয়তে যিবিলাক গৱেষণামূলক গ্ৰন্থ লিখি থৈ গ'ল সেইবিলাকৰ ওপৰত বিশ্লেষণাত্মক প্ৰণালী ব্যাখ্যা আগবঢ়াব পৰা মোৰ ক্ষমতা নাই। অনাগত দিনত অসমৰ বৌদ্ধিক সমাজে তেওঁৰ সাহিত্য সম্ভাৰৰ ওপৰত বস্তুনিষ্ঠ গৱেষণা আগবঢ়াব। সেই বিষয়ে আমি নিতি। কোৱা বাহুল্য, অসমৰ বিহু সংস্কৃতিৰ গৱেষণাৰ তেওঁ বাটকটীয়া আছিল। এই বাটকটীয়াজনৰ পথ অনুকৰণ কৰি ভৱিষ্যতে এচাম লোকসংস্কৃতিৰ গৱেষকে বিহু সংস্কৃতিৰ ওপৰত অধিক গৱেষণা কৰি বিশ্বৰ লোক সংস্কৃতিৰ গৱেষকসকলৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ (২ পৃষ্ঠালৈ...)

আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰপতি

ভাৰত-আমেৰিকা সম্পৰ্কৰ নতুন মোৰ

□ প্ৰশ্নোত্তৰ কটনী

১৯৯১ চনত বিশ্বৰ দুই শক্তিধৰ ৰাষ্ট্ৰগোষ্ঠীৰ ছোভিয়েট ৰাছিয়াৰ পতনৰ পাছত শক্তিশালী তথা ক্ষমতাশালী শক্তিগোষ্ঠী হিচাপে আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰই একক আধিপত্য চলাই অহা বুলি ক'ব পৰা যায়। বহুখণ্ডিত ছোভিয়েট ৰাছিয়া পৰৱৰ্তী সময়ত একেবাৰে শক্তিহীন বুলি ক'লে ভুল হ'ব যদিও পূৰ্বৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব প্ৰতিপন্নৰ যুঁজখনৰ দৰে দাপ্তিকতাৰে যুঁজ দিব পৰা ক্ষমতা স্তিমিত হৈ আহিল আৰু ইয়াৰ লগে লগেই শীতল যুদ্ধোত্তৰ বিশ্বত আমেৰিকা নিৰ্ভৰশীল ক্ষমতাকেন্দ্ৰীক ৰাজনীতিৰ পয়োভৰ ঘটিল। আনহে নালাগে ছোভিয়েট ৰাছিয়াৰ অতি ঘনিষ্ঠ বন্ধু ভাৰতেও আমেৰিকাৰ লগত বন্ধুত্বৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰিবলৈ বাধ্য হ'ল, (১২ পৃষ্ঠালৈ...)

ক'ভিড-১৯ বা ক'ৰোনা অতিমাৰীৰ সুফল

□ বিকাশ চন্দ্ৰ দাস

বিগত বছৰৰ ডিচেম্বৰ মাহত চীনৰ ছবেই প্ৰদেশৰ উহান চহৰত প্ৰথম ক'ৰোনা

ৰোগীৰ সন্ধান পোৱা গৈছিল। ইয়াৰ পিচতে চলিত বছৰটোত ক'ৰোনা ভাইৰাছ সমগ্ৰ বিশ্বতে প্ৰায় সকলো ৰাষ্ট্ৰৰ দেশতে সংক্ৰমিত

হৈ মহামাৰীতকৈও বেছি ভয়ংকৰ অতিমাৰীৰ ৰূপ গ্ৰহণ কৰিলে আৰু সমগ্ৰ মানৱ জাতিক এক প্ৰকাৰৰ অসহায় কৰি পেলালে। সমগ্ৰ বিশ্বজুৰি এতিয়ালৈকে ক'ৰোনাত আক্ৰান্তৰ মুঠ সংখ্যাই সাত কোটিৰ ঘৰ অতিক্ৰম কৰিছে। এই পৰ্যন্ত মৃত্যু হৈছে মুঠ প্ৰায় সোতৰ লাখ মানুহৰ। বৰ্তমানো ক'ৰোনাৰ সংক্ৰমণ কমি নাই। বৰং আমেৰিকা, ইউৰোপৰ কিছুমান দেশত আৰু আমাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ দিল্লী, গুজৰাটকে ধৰি কিছুমান ৰাজ্যত দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে ক'ৰনাই সংহাৰী ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। মুঠ আক্ৰান্তৰ সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা আমেৰিকাৰ পাচতে ভাৰতৰ স্থান দ্বিতীয়।

ক'ৰোনাৰ সংক্ৰমণ বিশ্বৰ প্ৰায়বোৰ দেশৰে অৰ্থনীতি বৰ বেয়াকৈ বিধস্ত কৰি পেলালে। বিভিন্ন উদ্যোগ, কল-কাৰখানা, পৰ্যটন, ব্যৱসায়-বানিজ্য আদি (১০ পৃষ্ঠালৈ...)

বিগত সময়ৰ কিছু উল্লেখযোগ্য খবৰ

□ অভিষেক হাজৰিকা

আন্তৰ্জাতিক খবৰ

ক'ৰোনাৰ ভেকচিন লোৱা বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী ব্যক্তি: প্ৰায় এটা বছৰজোৰা অপেক্ষাৰ অন্তত ক'ৰোনা মহামাৰীৰ ত্ৰাণকৰ্তা হিচাপে ভেকচিনৰ টিকাকৰণ আৰম্ভ হ'ল। প্ৰায় ৭ লাখ ড'জৰে ক'ৰোনাৰ বিৰুদ্ধে বিশ্বৰ প্ৰথমটো সৰ্ববৃহৎ অভিযান আৰম্ভ কৰে ৯ ডিচেম্বৰত ব্ৰিটেইনে। উক্ত দিনা স্থানীয় সময় অনুযায়ী পুৱা ৬-৩০ বজাত মধ্য ইংলেণ্ডৰ ক'ভেণ্ট্ৰীৰ এখন চিকিৎসালয়ত ৯০ বছৰীয়া মাৰ্গাৰেট কীনানক ক'ৰোনাৰ ভেকচিন দিয়া হয় আৰু ইয়াৰ লগে লগেই তেওঁ হৈ পৰে ক'ৰোনাৰ ভেকচিন লোৱা বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী ব্যক্তি।

পৃথিৱী সদৃশ গ্ৰহ আৱিষ্কাৰ 'Kepler-1649C': নাছাৰ বিজ্ঞানীসকলে পৃথিৱী সদৃশ এটা গ্ৰহ আৱিষ্কাৰ (১১ পৃষ্ঠালৈ...)

১ পৃষ্ঠাৰ পৰা

জয়কান্ত গন্ধীয়াৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

কবিব বুলি আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস। তেনেধৰণৰ প্ৰচেষ্টাইহে বিহু সংস্কৃতি আমাৰ সমাজত শুদ্ধ ৰূপত জীয়াই থাকিব আৰু তেওঁৰ আদৰ্শ সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰখনত চিৰজ্যোতিয়ান হৈ বৰ্তি থাকিব।

জয়কান্ত আছিল একেধাৰে ঔপন্যাসিক, গল্প লেখক, কবি, ব্যঙ্গ সাহিত্য লেখক, লোক সংস্কৃতিৰ গৱেষক, কৃতি শিক্ষক, সমাজকৰ্মী, শিক্ষকতা চাকৰিৰ শেষৰফালে ডিগবৈ অইলৰ এজন দক্ষ বিষয়াৰূপে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰা এজন বহুমুখী প্ৰতিভাধৰ ব্যক্তি। অসম চৰকাৰে এই প্ৰতিভাধৰ ব্যক্তিজনক শিল্পী আৰু সাহিত্যিক পেঞ্চন প্ৰদান কৰিছিল। তেওঁৰ এই বৰ্ণ্যাজীৱনৰ বিতং আলোকপাত নকৰি তেওঁৰ সহজ-সৰল জীৱনটোৰ অন্যান্য কেইটামান বৈশিষ্ট্যৰ কথাহে এই লেখাত উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ। হাই স্কুলীয়া ছাত্ৰ হৈ থাকোঁতে চিনামৰা হাই স্কুলত তেওঁক সহপাঠীৰূপে পাইছিলোঁ। সেইয়া আছিল ১৯৫৫ চনৰ পৰা ১৯৬২ চনৰ কথা। প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাৰ পাছত কিছুবছৰ তেওঁৰ সৈতে সঙ্গ লাভ কৰা নাছিলোঁ। পৰৱৰ্তী সময়ত

বাঁওফালে লেখক, সোঁফালে জয়কান্ত গন্ধীয়া

নৰ্মাল স্কুলৰ শিক্ষা সাং কৰি কেইবছৰমান নিজে পঢ়া স্কুলখনতে শিক্ষকতা কৰি ডিগবৈৰ অইলৰ স্কুলত চাকৰিত যোগদান কৰি ডিগবৈৰ সমাজ জীৱনৰ সৈতে ওতপ্ৰোতভাৱে মিলি গ'ল। ডিগবৈত বসবাস কৰাৰ পাছত বহুদিন তেওঁৰ সৈতে যোগাযোগ নাছিল। ১৯৯৩ চনত তেওঁ আৰু মোৰ হাইস্কুলীয়া শিক্ষাগুৰু শ্ৰীযুত দুৰ্লভ চন্দ্ৰ মহন্তৰ সৈতে দুৰ্গা পূজাৰ কোনোবা এটা দিনত তেওঁৰ বাসগৃহত উপস্থিত হ'লোঁগৈ। তেওঁ আৰু তেওঁৰ পৰিবাৰ অমিয়াই আমাৰ দুয়োকে পাই আনন্দত আত্মহাৰা হ'ল। আমাৰ কুশল বাৰ্তা আদান-প্ৰদান হোৱাৰ পাছত আমি আমাৰ উদ্দেশ্য ব্যক্তি কৰিলোঁ। আমি তেওঁক ক'লোঁ,— “আমি চিনামৰা কলেজ পাতিছোঁ আৰু তেওঁ এই মহান কামত জড়িত হ'ব লাগে।” তেওঁ একেধাৰে কলেজ পতাৰ

ক্ষেত্ৰত পূৰ্ণ সহযোগ কৰিব বুলি আশ্বাস দিলে। প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখ কৰোঁ, কৰঙা কিসা চিনামৰাত কলেজ পতাৰ ক্ষেত্ৰত এসময়ত তেওঁৰ উদ্যোগ লৈছিল। কিন্তু ফলৱতী নহ'ল। যি কি নহওক, আমি যোৱা দিনাৰপৰা মৃত্যুৰ সময়লৈকে তেওঁ ডিগবৈত থাকিও সময়ে সময়ে চিনামৰা কলেজৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠানত যোগদান কৰিছিল আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় কৰিছিল। তেখেতৰ আত্মজীৱনীৰ প্ৰথম খণ্ড চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শাখা সাহিত্য সভাই প্ৰকাশ কৰিছে। তেখেতৰ আত্মজীৱনীখন চিনামৰা কলেজৰ উদ্যোগত কৰঙা গন্ধীয়া গাঁৱত তেওঁৰ জন্মস্থানত আজিৰ পৰা তিনিবছৰমান আগতে অসমৰ এজন প্ৰগতিশীল সাহিত্যিক শ্ৰীৰিপুঞ্জয় গগৈয়ে উন্মোচন কৰিছিল। আত্মজীৱনীৰ দ্বিতীয় খণ্ড উক্ত প্ৰকাশনে প্ৰস্তুত কৰি সম্পূৰ্ণ কৰোঁতেই তেওঁ সংসাৰৰপৰা বিদায় মাগিলে। তেওঁৰ উপস্থিতিত চিনামৰা কলেজত ১৭ জানুৱাৰী, ২০২১ ৰ শিল্পী দিৱসত উন্মোচন কৰাৰ কথা আছিল। যি কি নহওক, তেওঁৰ আত্মাই যাতে শান্তি লাভ কৰে তাৰ আশাৰে গ্ৰন্থখনৰ উন্মোচনৰ ব্যৱস্থা অচিৰেই লোৱা হ'ব। প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখনীয় যে তেওঁ মোৰ সহপাঠী বন্ধু হোৱাৰ উপৰি তেওঁৰ পৰিবাৰৰ ভতিজা জীক মোৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ড° অঞ্জন শইকীয়াই বিয়া কৰিছে। মোৰ বাবে সৌভাগ্য যে জীৱনৰ বিয়লি বেলাত তেওঁ মোৰ বিয়ে হ'ল।

তেওঁ মোৰ যাতি বহুৱীয়া দীৰ্ঘদিনীয়া বন্ধু হ'লেও মাজে মাজে মোৰ কৰ্মব্যস্ততা আৰু চাকৰি জীৱনৰ বাবে যতি পৰিলেও বিগত পোন্ধৰ বছৰমান মোৰ পৰিয়ালৰ সৈতে অহা-যোৱা, মোবাইলৰ কথোপকথনে আমাৰ বুঢ়া কালৰ বন্ধুত্ব অধিক শক্তিশালী কৰিছিল। কিন্তু বন্ধুত্বৰ অৱসান ঘটাই আমাক এৰি থৈ গ'ল।

জয়কান্ত গন্ধীয়াৰ পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা প্ৰতিভাবিলাকৰ বাহিৰেও কিছুমান জন্মগত প্ৰতিভা আছিল। তেওঁৰ জীৱনৰ প্ৰথম বৈশিষ্ট্য হ'ল সৰলতা। সাধাৰণতে কৃষিজীৱী সমাজৰ

পৰা অহা লোক সৰল-সহজ হোৱাটো স্বাভাৱিক। আজিকালি কৃষিজীৱী সমাজতো কুটিল পৰিৱেশ বিৰাজ কৰিছে। তেওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰা গন্ধীয়া গাঁৱৰ কৃষক সমাজখন আছিল সহজ-সৰল। গাঁওখনৰ লোকসকল দুখীয়া হ'লেও কোনোধৰণৰ কৃত্ৰিমতা নাছিল। দুখীয়া হ'লেও গাঁওখনৰ প্ৰত্যেকটো পৰিয়াল সংস্কৃতিবান। গাঁওখনৰ লোক-সংস্কৃতি বিহু তথা শংকৰী কলা-কৃষ্টিৰ চৰ্চাত আগবাঢ়া আছিল। এনে সাংস্কৃতিক পৰিৱেশতে তেওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰি সমাজত এজন সংস্কৃতিবান লোক ৰূপে পৰিগণিত হৈছিল। তেওঁ এজন উচ্চাভিলাষী আৰু নীচাভিলাষী চিন্তাধাৰাৰপৰা সম্পূৰ্ণ মুক্ত আছিল। শংকৰ গুৰু জনাই কীৰ্তনত লিখি থৈ যোৱা এষাৰ কথা তেওঁৰ গাত সম্পূৰ্ণ প্ৰতিফলিত হৈছিল। কথাষাৰ হৈছে “নীচত সাধুত যাৰ ভৈলহ এক জ্ঞান, তাকেহে পণ্ডিত বোলেয় সৰ্বজন” সৰল অৰ্থত উচ্চ-নীচ ভেদাভেদ নৰখাজনকে পণ্ডিত বোলে। এজন প্ৰকৃত সংস্কৃতিবান লোক উচ্চ-নীচ চিন্তাধাৰাৰ উৰ্ধত। সেয়েহে শিৰোনামত তেওঁক পণ্ডিত আখ্যা দিয়া হৈছে।

সাম্প্ৰতিক সময়ত গাঁৱৰপৰা গৈ নগৰত বন্ধু পথেৰে ধন-দৌলত আহৰণ কৰি গপতে ওফন্দি প্ৰকৃত শিপাডাল যে গাঁৱত আছিল— সেইকথা বহুতে পাহৰি যায়। নগৰত বাস কৰা এচাম মধ্যবিত্তৰ তেনেই নগন্য সংখ্যকেহে নিজৰ পুৰাতনীয়া গাঁওখনৰ সৈতে সম্পৰ্ক ৰাখে। সেই নগন্য চামক অতি সৰলভাৱে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল জয়কান্তই। বিহু সংস্কৃতিৰ গৱেষকৰূপে তেওঁ ভালদৰে উপলব্ধি কৰিছিল যে অসমীয়া জাতিৰ এই সোণসেৰীয়া সংস্কৃতিৰ পীঠস্থান সাতাম পুৰুষীয়া গাঁওবিলাক। মৃত্যু পৰ্যন্ত নিজৰ স্থান কৰঙা-চিনামৰাৰ সৈতে তেওঁ সম্পৰ্ক অটুত ৰাখিছিল। চাকৰিসূত্ৰে ডিগবৈত থাকি পৰৱৰ্তী সময়ত ইয়াৰ স্থায়ী বাসিন্দা হ'ল। ডিগবৈক কেন্দ্ৰ কৰি ডিব্ৰুগড়, তিনিচুকীয়াৰ নগৰ আৰু সমীপৱৰ্তী গাঁওবিলাকৰ এচাম সংস্কৃতিবান লোকৰ সান্নিধ্যলৈ আহিল। চাকৰি জীৱনত কৰঙাৰ পৰা আহি ডিগবৈত সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ উন্নত পৰিৱেশ পাই গ'ল। কৰঙাই এজন সংস্কৃতিবান লোকৰ জন্ম দিলে আৰু তেওঁৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ উচ্চ মানৰ জীৱনটো ডিগবৈ সমাজখন সংস্কৃতিৰ পুৰুষা পুৰুষৰূপে স্থাপিত কৰিলে। কৰঙাবাসীৰূপে সেই কথা আমি অকপটে স্বীকাৰ কৰিছোঁ।

শেষত বন্ধু জয়কান্তৰ পূণ্য আত্মাৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰি বন্ধু পত্নী অমিয়া গন্ধীয়া প্ৰমুখ্যে তেওঁৰ জী-জোঁৰাই, নাতি-নাতিনী সকলোৰে মংগল কামনা কৰিছোঁ। ♦

ইতিহাসৰ পাতত মৰিয়নি' উন্মোচন

২০২১ বৰ্ষৰ পহিলা জানুৱাৰীৰ দিনা মৰিয়নি মহাদেৱ আগৰৱালা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় প্ৰেক্ষাগৃহত এক গাভীয়াপূৰ্ণ অনুষ্ঠানত আনন্দ শইকীয়াৰদ্বাৰা ৰচিত 'ইতিহাসৰ পাতত মৰিয়নি' গ্ৰন্থখন উন্মোচন কৰে জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষ তথা ইতিহাসবিদ ড. অজিত কুমাৰ দত্তই। গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰি তেখেতে কয় যে ভাৰত বুৰঞ্জী বা অসম বুৰঞ্জী বহুতেই পঢ়িছে, কিন্তু নিজৰ নিজৰ অঞ্চলক লৈ লিখা এনে বুৰঞ্জী অতি বিৰল। সৰু সৰু অঞ্চলবিলাকৰ বুৰঞ্জীতেই বৃহৎ অঞ্চলৰ বুৰঞ্জীৰ সমল সোমাই থাকে। চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ মোহন চন্দ্ৰ মহন্ত অধ্যয়ন গৱেষণা কেন্দ্ৰৰদ্বাৰা প্ৰকাশিত গ্ৰন্থখনৰ উন্মোচনী সভাখন মহাদেৱ আগৰৱালা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক প্ৰধান শিক্ষক তুৱাৰাম দত্তৰ প্ৰতিচ্ছবিত বসি

প্ৰজ্ঞলনেৰে শুভাৰম্ভণ হয়। বস্তুপ্ৰজ্ঞলন কৰে বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ প্ৰফুল্ল চন্দ্ৰ বৰুৱাই ইন্দিৰা গান্ধী ৰাষ্ট্ৰীয় মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যোৰহাট আঞ্চলিক কেন্দ্ৰৰ সঞ্চালক ড. অনিল কুমাৰ বৰাৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত হোৱা সভাখনত বিশিষ্ট অতিথি ৰূপে অংশগ্ৰহণ কৰে মৰিয়নি মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ নৃপেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা মৰিয়নি মহাবিদ্যালয়ৰ ভূগোল বিভাগৰ সহযোগী অধ্যাপক ড. ভূপেন্দ্ৰ নাথ গোস্বামী, তিতাবৰ নন্দনাথ শইকীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ বুৰঞ্জী বিভাগৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত মুৰব্বী অধ্যাপক বিমান বৰুৱা আৰু মহাদেৱ আগৰৱালা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ স্মৃতিৰেখা ফুকনে। গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ সদস্য সচিব, চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড. অঞ্জন শইকীয়াই ভাষণ প্ৰদান কৰা উক্ত সভাখনৰ আঁত ধৰে বিদ্যালয়খনৰ শিক্ষক মনোজ কুমাৰ শৰ্মাই।

বৰ যদুমণি গৃহৰ

ঐতিহ্যমণ্ডিত শ্ৰীশ্ৰীতৈলপানী সত্ৰ আৰু সত্ৰাধিকাৰ আতাসমস্ত

□ লব কুমাৰ দত্ত (ৰাজু)

উজনি অসমৰ এখন প্ৰসিদ্ধ নদী হ'ল দিহিং নদী। এই দিহিং নদীতে ডিব্ৰুগড়ৰ দিশৰ পৰা এখন উপনৈ আহি মিলিছে। এই উপনৈখনেদি তৈল উপজি অহাৰ বাবে নৈখনক তৈলপানী বুলিছিল। এই নৈখনৰ পাৰেৰে ডিব্ৰুগড়ৰ টেঙাখাট নামৰ ঠাইত শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুমণিদেৱৰ নাতি উদিতৰামদেৱৰ পঞ্চম পুত্ৰ নৰবৰদেৱে সত্ৰ পাতি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ লয়। সেই বাবেই এই নৈখনৰ নামেৰে সত্ৰখন শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰ হিচাবে প্ৰখ্যাত হ'ল। এই সত্ৰ শ্ৰীশ্ৰী গোপালদেৱৰ প্ৰিয় শিষ্য শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুমণি গৃহৰ পৰা বঢ়া সত্ৰ। সেয়ে শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পূৰ্বৰ কিছু ইতিহাস প্ৰথমে উল্লেখ নকৰিলে এই লেখা আধৰুৱা হৈ ৰ'ব।

শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুমণিদেৱ বৈকুণ্ঠ ভূঞাৰ পুত্ৰ আছিল। নিবৰ ভূঞাৰ নাতি। সৰুতে যদুমণিদেৱৰ নাম আছিল গোপাল। ভৱানীপুৰীয়া গোপালদেৱৰ শিষ্যৰূপে শৰণ-ভজন লৈ বৈকুণ্ঠ ভূঞাৰ পুত্ৰ গোপালৰ নাম সলনি হৈ যদুমণি হ'ল। অৱশ্যে গোপালদেৱৰ এই গৰাকী যদুমণি বৰযদুমণি হিচাপে পৰিচিত। কিয়নো সমসাময়িক আৰু এগৰাকী শিষ্যৰ নাম একেই যদুমণি হোৱাত তেৰাক সৰু যদুমণি আৰু গোপালক বৰ যদুমণি বোলা হৈছিল। যাহওক এই বৰযদুমণিদেৱে গোপালদেৱৰ আজ্ঞাৰে শোণিতপুৰ জিলাৰ গাংমোত (য'ত জগতগুৰু শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে জীৱনৰ ছবছৰ কাল কটাইছিল) বাংশবাবী সত্ৰ পাতি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ লয়। তেৰাই ৰছনা কৰা বহুতো গীত সন্নিবিষ্ট কৰি পৰৱৰ্তী কালত 'গীত মন্দাকিনী' নামৰ এখন অতি উচ্চ মানবিশিষ্ট গীতৰ পুথি প্ৰকাশ পাইছে। তদুপৰি তেখেতে একুৰি ঘোষাপদ আৰু ঝুমুৰা ৰছনা কৰে। ফলস্বৰূপে নামৰ এখন নাটৰ উপৰিও জন্মযাত্ৰা, অজামিল আৰু কোটোৰা যাত্ৰা নামৰ নাট পৰিৱেশন কৰায়। বহুতো শিষ্যক শৰণ ভজন দিয়াৰ উপৰিও একোজনকৈ ডফলা আৰু যৱন লোকক শৰণ দিয়াতো আছিল বিশেষ মহত্বপূৰ্ণ আৰু উল্লেখযোগ্য কথা। তেখেতৰ জীৱন কাল ৭২ বছৰ আছিল বুলি চৰিত পুথিত উল্লেখ আছে।

বৰযদুমণিদেৱৰ তিনি গৰাকী পুত্ৰ আৰু এগৰাকী কন্যা আছিল। কন্যা গৰাকীৰ নাম কৃষ্ণকান্তি আৰু পুত্ৰসকল ক্ৰমে সনাতন, ৰতিকান্ত আৰু শ্ৰীকান্ত। বৰপুত্ৰ সনাতনদেৱে দিহিং সত্ৰ, মাজপুত্ৰ ৰতিকান্তদেৱে পিতৃৰ সত্ৰতে থাকি আৰু সৰুপুত্ৰ শ্ৰীকান্তদেৱে নাজিৰাৰ ওচৰত দিহিং ন-মাটি সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ লয়। প্ৰাণিধানযোগ্য যে মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ শ্ৰীমন্ত মাধৱদেৱ কোনেও শাস্তিত অসমত ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিব পৰা নাছিল। একেদৰে শ্ৰীশ্ৰীবৰযদুমণিদেৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা সত্ৰ সমূহেও ইয়াৰ পৰা হাত সাৰিব পৰা নাছিল। আহোম ৰজা গদাধৰ সিংহৰ ৰোষত পৰি চাৰিকুৰি বছৰ বয়সীয়া ৰতিকান্তদেৱে মৃত্যুদণ্ডৰ সন্মুখীন হ'ল। ৰতিকান্তদেৱৰ লগতে মোৰামৰা সত্ৰৰ মধাই, চৈচাসত্ৰৰ ব্ৰহ্মানন্দ, কাটনিপাৰৰ সুদৰ্শন, বুদবাৰী সত্ৰৰ বিজয়ানন্দ, দিহিঙৰ জগবন্দন আৰু ন-মাটি সত্ৰৰ বিনন্দ শ্যাম আদি সাতজন সন্ত গোসাঁইক ৰজাই নামকৰণত প্ৰাণদণ্ড

দিয়ে। ৰাজনিগ্ৰহত পৰি ৰতিকান্তদেৱে অশেষ দুৰ্গতি ভোগ কৰাৰ কৰুণ কাহিনী উদিতৰামদেৱে তেৰাৰ ৰচিত 'ৰতিকান্তদেৱৰ চৰিত'ত কৰুণ বৰ্ণনা কৰিছে। এই গৰাকী ৰতিকান্তদেৱে কেইবাটিও উৎকৃষ্ট গীত, ঘোষা পদ ৰছনা কৰাৰ উপৰিও বহুতো লোকক শৰণ ভজন দি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰত আগভাগ লৈছিল। অতিকে মন কৰিবলগীয়া কথা যে ৰতিকান্তদেৱে মুখ্য কবি আঠগৰাকীকৈ ধৰ্মাধিকাৰক প্ৰাণদণ্ড দিয়াৰ পাছতেই আহোম ৰজা গদাধৰ সিংহ নৰীয়াত পৰে। ডিঙিত এটি প্ৰকাণ্ড কোঁহা হৈ লৰচৰ কৰিব নোৱাৰাকৈ থাকি কুৰি দিনৰ অন্তত নানান দুখ-কষ্টৰ মাজেৰে গদাধৰ সিংহৰ মৃত্যু হয়। ইয়াৰ পাছতে ৰজা ৰুদ্ৰসিংহই সন্ত মহন্ত সকলক যথাযোগ্য সন্মান দিছিল।

ৰতিকান্তদেৱৰ তিনিজন পুত্ৰ। উদিতৰাম, মহাদেৱ আৰু নন্দদেৱ। ৰতিকান্তদেৱৰ পাছত সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় উদিতৰামদেৱ। তেৰাই 'ৰতিকান্তদেৱৰ চৰিত' পুথি ভাগৰ লগতে নানান গীত-পদ, এভাগ নাট ৰছনা কৰাৰ উপৰিও তেৰাৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য অৱদান আছিল বৰযদুমণিদেৱৰ সংক্ষিপ্ত চৰিত পুথিভাগ আৰু সংস্কৃত 'বৈষ্ণৱানন্দ লহৰী'ৰ পুথিভাগ ঘোষানুবাদ কৰা। এই ঘোষানুবাদ বৈষ্ণৱানন্দ লহৰী পুথিভাগ অসমৰ বৈষ্ণৱ সাহিত্যত আজিও বিশেষ স্থান লাভ কৰি আছে। তেখেতৰ দ্বাৰা ৰচিত গীতসমূহ খুলৰ সত্ৰ আৰু শিষ্যসকলৰ মাজত আজিও প্ৰচলন হৈ আছে। সৌৰীনাথদেৱে 'উদিতৰামদেৱ চৰিত' পুথি ৰছনা কৰে।

উদিতৰামদেৱৰ সাতজন পুত্ৰ। ক্ৰমে মুখ্যদ, কামদ, অঙ্গদ, জগদৰ, নৰবৰ, গিৰিধৰ আৰু যশানন্দ। ইয়াৰে মুখ্যদেৱে লেংদীত কামদেৱে বাংশবাৰীত জগদৰদেৱে শৰমৰা গিৰিধৰদেৱে ধলৰসত্ৰ আৰু নৰবৰদেৱে উজনিতে আহি তৈলপানী নৈ কাষৰ ডিব্ৰুগড়ৰ টেঙাখাটত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰ স্থাপন কৰি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰত ব্ৰতী হয়। নৰবৰদেৱে একুৰি দুটি গীত কেইবাটিও ঘোষা পদ আৰু চতুৰি ৰছনা কৰিছিল। নৰবৰদেৱৰ চাৰিজন পুত্ৰ। মহীধৰ, বিশ্বধৰ, শ্ৰীধৰ আৰু বংশীধৰ। নৰবৰদেৱে সাত গোটা মৃদংগ বজাই নানা গীত নৃত্যৰে ৰজা ৰুদ্ৰ সিংহক আকৃষ্ট কৰাত ৰুদ্ৰসিংহ মহাৰাজে ৰাজসভাতে নৰবৰদেৱৰ মৃদং বাদনৰ কৌশলত মুগ্ধ হৈ তেওঁক মৃদংগীয়া ঠাকুৰ উপাধি প্ৰদান কৰিছিল। অতিকে তাৎপৰ্যপূৰ্ণ কথা যে শ্ৰীশ্ৰী গোপালদেৱ পছৰ গুৰু সকলক ভক্ত সকলে সেৱা কৰিলে গুৰু সকলেও নতশিৰ হ'ব লাগে। সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠাতা নৰবৰদেৱে সত্ৰাধিকাৰ হৈও শিষ্য সকলৰ ওচৰত নতশিৰ হৈ কেনেকৈ ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনাই পবিত্ৰভাৱে সেৱা জনাব লাগে সেই আদৰ্শ সুন্দৰকৈ দেখুৱাই গৈছে।

নৰবৰদেৱৰ পাছত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ দ্বিতীয় গৰাকী সত্ৰাধিকাৰ হয় জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ মহীধৰদেৱ। সত্ৰৰ ঐতিহ্য আৰু পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰি এই গৰাকীও সত্ৰাধিকাৰে বহুতো গীত-পদ, ঘোষা ৰছনা কৰে। এখেতৰ উল্লেখযোগ্য অৱদান হ'ল 'শ্ৰীশ্ৰী নৰবৰদেৱ চৰিত' পুথিভাগ। মহীধৰদেৱৰ পাছত এই সত্ৰৰ তৃতীয় গৰাকী সত্ৰাধিকাৰ হয় শ্ৰীশ্ৰী শ্ৰীধৰদেৱ।

মহীধৰদেৱ আৰু শ্ৰীধৰদেৱৰ দিৱসৰ পৰাই মোৰামৰীয়াৰ আক্ৰমণ চলি থকাত ডিব্ৰুগড়ৰ টেঙাখাটৰ পৰা শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানীসত্ৰ নাজিৰাৰ ওচৰৰ হুদুপাৰালৈ স্থানান্তৰ কৰিবলগীয়া হয়। নানা আলৈ-আছকালৰ মাজতো এইগৰাকী ধৰ্মাধিকাৰে মহীধৰদেৱৰ দৰে নানা গীত পদ ৰছনা আৰু ছকুৰি ভকত বৈষ্ণৱেৰে গঠিত হাজৰিকা মণ্ডলী খেলৰ লগতে বিভিন্ন খেল গঠন কৰি এখন শক্তিশালী সমাজ গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়াত আগভাগ লৈছিল। মহীধৰদেৱৰ তিনিজন পুত্ৰ। ভোলানাথ, কমলানাথ আৰু সৌৰীনাথ। আনহাতে শ্ৰীধৰদেৱৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ পংকজননাথ।

শ্ৰীধৰদেৱৰ পাছত জ্যেষ্ঠানুসৰি মহীধৰদেৱৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ ভোলানাথদেৱ শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয়। এইগৰাকী সত্ৰাধিকাৰৰ দিনত সত্ৰৰ শিষ্যৰ সংখ্যা বহুতো বৃদ্ধি পায়। তেখেতে মৃদংগীয়া গায়ন-বায়ন, সন্ধ্যা প্ৰসংগৰ উপৰিও পুৱা-দুপৰীয়াৰ প্ৰসংগ আদি নানা সংস্কাৰ সাধনেৰে ভকত বৈষ্ণৱৰ মাজত বেচ জনপ্ৰিয় সত্ৰাধিকাৰ হিচাবে নিজকে পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। শ্ৰীধৰদেৱৰ পাছত বংশীধৰদেৱ সত্ৰাধিকাৰ হ'ব লাগিছিল যদিও শ্ৰীধৰদেৱৰ মহাপ্ৰয়ানৰ আগতে তেখেত বৈকুণ্ঠী হোৱাত নিয়মানুসৰি মহীধৰদেৱৰ জ্যেষ্ঠ ভোলানাথদেৱ সত্ৰাধিকাৰ হৈছিল। এখেত বৈকুণ্ঠী হোৱাৰ পাছত শ্ৰীশ্ৰীকমলানাথদেৱ সত্ৰাধিকাৰ হয়। এই কমলানাথদেৱেই ঐতিহাসিক কৰঙা কমাৰ হাজৰিকা গাঁৱৰ থানক্ষেত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। এই গৰাকী সত্ৰাধিকাৰ ভালে কেইবছৰ সত্ৰাধিকাৰৰূপে থাকি বহুতো গীত-পদ আৰু চতুৰি ৰছনা কৰে। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যই লগ নেৰাৰ দৰে মোৰামৰীয়া বিদ্ৰোহী সকলে হুদুপাৰাৰ স্থিত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰ তচনচ কৰে। ফলশ্ৰুতিত অতি সন্তপণে সত্ৰখন গোলাঘাটৰ দক্ষিন হেঙোৰা ব্ৰাহ্মণ গাঁৱত স্থাপন কৰে। শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰখনৰ দুৰ্দশাৰ ছবিখন সত্ৰত থকা এখন অপ্ৰকাশিত চৰিত পুথিত বৰ্ণনা কৰা আছে। যাহক এনেদৰেই বহু দুৰ্যোগৰ মাজতো সত্ৰৰ কাম কাজ মহা বিলৈ বিপত্তিৰ মাজেৰে চলি থাকিল। শ্ৰীশ্ৰী কমলানাথদেৱৰ বৈকুণ্ঠীৰ পাছত সত্ৰখনৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় শ্ৰীধৰদেৱৰ পুত্ৰ পংকজননাথদেৱ। বিদ্ৰোহী সকলৰ অত্যাচাৰত এইগৰাকী ধৰ্মাধিকাৰ অত-তত গা বচাই থাকি গোলাঘাটৰ কমাৰবন্ধাৰ দক্ষিন হেঙোৰা মৌজাত থিতাপি লয়। নিৰাপত্তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ইয়াৰ পৰাই পৰৱৰ্তী উত্তৰাধিকাৰ সকল তিনিভাগ হৈ থাকিবলৈ লয়। সেই অনুসৰি এভাগ কমাৰবন্ধাতে এভাগ যোৰহাটৰ কৰঙাত আৰু অন্য ভাগটো বকতা অঞ্চললৈ যায়। অৱশ্যে তিনি ঠাইত থাকিলেও প্ৰতিষ্ঠাপক নৰবৰদেৱৰ আজ্ঞা অনুসৰি একেজন সত্ৰাধিকাৰেই সত্ৰখন পৰিচালনা কৰে।

পংকজননাথৰ পাছত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় ভোলানাথদেৱৰ পুত্ৰ দামোদৰদেৱ। দামোদৰদেৱৰ পাছত সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় পংকজননাথৰ বৰপুত্ৰ ভৱৰঞ্জনদেৱ। পংকজননাথৰ আন দুজন পুত্ৰ হ'ল ক্ৰমে জয়ানন্দ আৰু পূৰ্ণানন্দ। ভৱৰঞ্জনদেৱৰ পাছত জয়ানন্দ বৈকুণ্ঠী হোৱাত পূৰ্ণানন্দদেৱ সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয়। পূৰ্ণানন্দৰ ৯ পুষ্ঠালৈ...

সম্পাদকীয়

সুদূৰ পৃথিৱী আৰু
এখন কিতাপ

ক'ৰোনা মহামাৰীয়ে বিশ্ব অৰ্থনীতিক ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰাই নহয় সমগ্ৰ বিশ্বকে সজ্ঞাসিত কৰি গ'ল, যাৰ কবলৰ পৰা আজিও পৃথিৱী মুক্ত হোৱা বুলি ক'ব পৰাৰ পৰিবেশ অহা নাই। জনজীৱন সম্পূৰ্ণৰূপে সুস্থ হৈ পৰা ই পৃথিৱীৰ ইতিহাসত অবিষ্মৰণীয় ঘটনা ৰূপে পৰিগণিত হৈ ৰ'ব। সামাজিক আন্তঃসম্বন্ধ, সাংস্কৃতিক, শৈক্ষিক, ৰাজনৈতিক আদি প্ৰায় সকলো দিশতে বিকপ প্ৰভাৱ পেলালে ক'ৰোনাই। সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰৰ মানুহৰ মাজত ভিন ভিন পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হ'ল। এনে ভয়াবহতাৰ মাজতো যোগাত্মক দিশ কিছুমানো লক্ষণীয় হৈ উঠিল। মানুহে লাভ কৰিলে কিছুদিনৰ বাবে হ'লেও এখন প্ৰদূষণমুক্ত পৃথিৱী। প্ৰায় বহুৰেৰেকীয়া প্ৰদূষণমুক্ত অৱস্থাই মানুহৰ আয়ুস এবছৰ বৃদ্ধি কৰালে। মানুহে কৰ্ম সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত পৰনিৰ্ভৰশীল নহৈ স্ব-নিৰ্ভৰশীল হোৱাৰ পথ বিচাৰি ল'বলৈ সময় আৰু পৰিৱেশ পালে। মানুহৰ সৃষ্টিশীলতা গুণৰ বিকাশ হ'বলৈ পৰিবেশ পালে। সাহিত্য, সঙ্গীত, নৃত্যকলা, চিত্ৰ ভাস্কৰ্যৰ বিকাশ আৰম্ভ হ'ল। অসমৰ প্ৰেক্ষাপটত এইছোৱা সময়ৰ দলিল ৰূপে স্বীকৃত হ'ল চিনামৰা মহাবিদ্যালয় শাখা সাহিত্য সভাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড. অঞ্জন শইকীয়া, পাপু কলিতা আৰু মনোজ কুমাৰ শৰ্মাৰ দ্বাৰা সম্পাদিত 'সময়-দূৰসময়' নামৰ গ্ৰন্থ। গ্ৰন্থখনৰ সম্পাদকীয়ত কোৱা হৈছে- 'তলাবন্ধই মহামাৰী সংক্ৰমণক নিশ্চিতভাৱে কিছু নিয়ন্ত্ৰণকৰিছে টিকেই, কিন্তু তলাবন্ধৰ কাৰণে অৰ্থনৈতিক কাৰ্যকলাপ, ব্যৱসায়-বাণিজ্য প্ৰায় সম্পূৰ্ণৰূপে সুস্থ হৈ সৃষ্টি কৰিছে আন কিছুমান আনুসংগিক সমস্যাৰ, যিবোৰ সমানেই গুৰুত্বপূৰ্ণ। এই সমস্যাসমূহ কেৱল অৰ্থনৈতিক চাহিদা আৰু যোগান খণ্ডতে সীমাবদ্ধ হৈ থকা নাই। সামাজিক ক্ষেত্ৰৰপৰা শৈক্ষিক বৰ্ষলৈকে আৰু যাতায়তৰ সীমাবদ্ধতাৰপৰা আৰম্ভ কৰি মানুহৰ ব্যক্তিগত জীৱনকো এই সমস্যাসমূহে বহুলাংশে প্ৰভাৱান্বিত কৰিছে। শিল্পী, সাহিত্যিক, বুদ্ধিজীৱীৰ পৰা খাতিখোৱা মানুহলৈকে মনোবেদনা প্ৰকাশ হোৱা গ্ৰন্থখন নিতান্তই এইছোৱা সময়ৰ দলিলস্বৰূপ। ♦

দ্বিভাষীকত্ব আৰু অসমৰ জনজাতি

□ ড. বৰ্ণালী বৰঠাকুৰ

ভাৰতবৰ্ষৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত দেশখন হ'ল অসম। অসমদেশৰ প্ৰধান ভাষা অসমীয়া। ইতিহাসে প্ৰমাণ কৰে অতীজৰে পৰা বৰ্তমানলৈকে বিভিন্ন জনগোষ্ঠী আৰু ভাষাভাষীৰ লোকসকল অসমদেশলৈ পথসংযোগৰ সুবিধাৰ হেতু অথবা বিভিন্ন কাৰণত সহঅৱস্থানৰ বাবে প্ৰব্ৰজন ঘটাই আহিছে। অসমৰ ভৌগোলিক অৱস্থিতি আৰু পৰিবেশ বাসোপযোগী হোৱাৰ বাবেই হয়তো অসমলৈ অহা প্ৰব্ৰজনকাৰীসকল অসমৰ মাটিত ৰৈ যায় আৰু অসমৰ ভাষা, সাহিত্য, কলা, সংস্কৃতি গ্ৰহণ কৰি অসমীয়া হৈ পৰে। ৰাজনৈতিক, সামাজিক, বাণিজ্যিক আদি বিবিধ কাৰণৰ হেতু অসমলৈ অহা এই লোকসকলক 'জনজাতি' নামে জনা যায়। নৃতাত্ত্বিক দৃষ্টিতে এওঁলোকৰ বহুজনেই উন্নত কৃষি পদ্ধতিৰ বিষয়ে অজ্ঞাত আছিল আৰু সেয়ে বুৰ পদ্ধতিৰে খেতি-বাতি কৰিছিল। ফলত তেওঁলোকৰ স্থায়ী বাসস্থানৰ নাছিল। উন্নত সংস্কৃতিৰো অভাৱ দেখা যায়। তদুপৰি ভাষাগত দিশতো অসমৰ জনজাতীয়সকল দ্বিভাষী।

অসমৰ জনজাতি বুলিলে বৰ্তমানৰ শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে আগুৰি থকা অসমখনত বসবাস কৰা জনজাতিৰ লগতে পূৰ্বৰ অৰুণাচল, মেঘালয়, নগালেণ্ড, মিজোৰামৰ সৈতে সংলগ্ন অঞ্চলৰ জনজাতীয়সকলকো সামৰা হয়।

জাতিগত দৃষ্টিত অষ্ট্ৰিক, মঙ্গোলীয় আৰু দ্ৰাভিড সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলকে জনজাতি বুলি কোৱা হয়। ভাষাৰ ভিত্তিতে এই জনজাতীয়সকলক অষ্ট্ৰিক আৰু চীন-তিব্বতীয় এই দুটা ভাগত পোৱা যায়। মেঘালয়ত থকা খাচী, জয়ন্তীয়া, চিনটোংসকল মূলতঃ অষ্ট্ৰিক আৰু মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ বৰো, ডিমাচা, লালুং, ৰাভা, সোণোৱাল,

কছাৰী, কাৰ্বি, মিচিং আদি জনজাতীয়সকল চীন তিব্বতীয়ৰ তিব্বতবৰ্মী গোষ্ঠীৰ। আনহাতে আহোম সম্প্ৰদায়ৰ বাহিৰে টাই শাখাৰ খামতি, শ্যাম, নৰা, ফাকিয়াল, তুৰুং, আইতনীয়া আদি মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ মানুহখিনিকো জনজাতিৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়।

অসমৰ জনজাতীয়সকলৰ অধিকসংখ্যক লোকেই মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ। এই লোকসকল দ্বিভাষী। এওঁলোকে দৈনন্দিন জীৱনত নিজৰ সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ মাজত কথিতৰূপত নিজ নিজ ভাষা ব্যৱহাৰ কৰে। কিন্তু ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, শিক্ষাগত জীৱন আদি বিভিন্ন কাৰণত অসমীয়াভাষী নহিবা আন লোকৰ লগত ভাৱৰ আদান-প্ৰদান কৰোঁতে অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰি দ্বিভাষীকত্ব গ্ৰহণ কৰিছে।

দ্বিভাষীকত্বৰ কাৰণ বিচাৰ কৰি চালে এটা কথা স্পষ্ট হয় যে ধৰ্মীয় প্ৰভাৱ দ্বিভাষীকত্বৰ মুখ্য কাৰণ। অসমত বসবাস কৰা আৰ্যসকল সভ্যতা, সংস্কৃতি, চিন্তা-চেতনা সকলোতে উন্নত মানদণ্ডৰ। সেয়ে মঙ্গোলীয়সকলে নিজধৰ্ম ত্যাগ কৰি হিন্দু ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি দ্বিভাষীক হৈ পৰে। তদুপৰি অসমৰ জনজাতীয়সকল দ্বিভাষিক হোৱাৰ মূলতে তিনিটা পৰিৱেশৰ ফলশ্ৰুতি- (ক) অনুন্নত ভাষা সম্প্ৰদায়, (খ) ভাষিক সংখ্যালঘু, (গ) দ্বীপৰ দৰে বাসস্থান অসমৰ জনজাতীয়সকলৰ প্ৰত্যেকৰে নিজ ভাষা আছে যদিও সেইবোৰে ভাষাটোক জোৰা মাৰিব পৰাকৈ সাহিত্য সৃষ্টি কৰিব পৰা নাছিল আৰু লিপিৰ ক্ষেত্ৰতো বিশেষ উন্নত নাছিল। ফলত তেওঁলোকে সাহিত্য সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰথমতে অসমীয়া লিপি গ্ৰহণ কৰিছিল। কিন্তু বৰ্তমান ৰোমন বা দেৱনাগৰী লিপি প্ৰয়োগ কৰিছিল। উদাহৰণস্বৰূপে তিব্বতবৰ্মী বড়ো শাখাৰ ১৩ পৃষ্ঠালৈ...

পিতৃ-মাতৃৰ ইতিবাচক মনোভাৱ আৰু শিশুৰ ব্যক্তিত্ব

□ ৰবীন্দ্ৰ বৰা শইকীয়া

সাধাৰণতে দেখা যায় যে যদি শিশুটো পিতৃ-মাতৃৰ আকাংক্ষিত হয়, যদি শিশুটো জন্ম হোৱাৰ পাছৰে পৰা পিতৃ-মাতৃৰ জীৱনলৈ বহু যোগাত্মক পৰিৱৰ্তন আহে, যদি শিশুটোৱে পিতৃ-মাতৃৰ শিশুটোৰ পৰা আশা আকাংক্ষা পূৰণ কৰিব পাৰিব বুলি ভাবে তেনে শিশুৰ প্ৰতি পিতৃ-মাতৃয়ে ইতিবাচক বা গ্ৰহণযোগ্য মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰে। এনে মনোভাৱৰ বাবেই শিশুটোৰ প্ৰতি পিতৃ-মাতৃয়ে বিশেষ যতন ল'বৰ বাবে উদ্বুদ্ধ হয়, যাৰ ফলত শিশুৰ সুস্থ বিকাশ আশা কৰিব পাৰি। শিশুৰ প্ৰতি পিতৃ-মাতৃয়ে গ্ৰহণ কৰা মনোভাৱৰ বাবেই মাতৃগৰাকীয়ে জন্মপূৰ্ব অৱস্থাত শিশুটোৰ বৃদ্ধি আৰু বিকাশৰ বাবে স্বাস্থ্য আৰু পুষ্টিৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়ে। তদুপৰি জন্মৰ পৰা দুই তিনিবছৰ বয়সলৈকে মাতৃয়ে শিশুক নিজৰ দুগ্ধ পান কৰোৱা, শিশুটোৰ প্ৰতি ভালপোৱা, চেনেহ ভাবেৰে শিশু আৰু মাকৰ মাজত এক সৌহাৰ্দ্যপূৰ্ণ আৱেগিক সম্বন্ধ স্থাপন কৰে, যাৰ ফলত শিশুৰ শাৰীৰিক, মানসিক আৰু আৱেগিক বিকাশ সুস্বৰূপত সাধিত হয়। শিশুক গ্ৰহণ কৰাৰ মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুৰ জৈৱিক আৰু দৈহিক প্ৰয়োজনসমূহ পূৰণ কৰা, স্বাস্থ্যজনিত অভ্যাস গঠন কৰোৱা, শিশুৰ লগত খেলা-ধূলা কৰা তথা শিশুক সংগ দিয়া, সময়ে সময়ে পুষ্টিৰ আহাৰ যোগান ধৰা আদি কামবোৰ অধিক উৎসাহেৰে, দায়িত্বপূৰ্ণভাৱে আৰু আনন্দ মনোৰে সম্পাদন কৰে। শিশুক সুন্দৰভাৱে যতন লোৱাটো প্ৰথম কৰ্তব্য বুলি ভাবে; ফলত শিশুৰ সুস্থ শাৰীৰিক, সংজ্ঞানাত্মক, আৱেগিক আৰু সামাজিক বিকাশ সুস্বভাৱে সাধিত হয়।

শিশু মনোবিজ্ঞানীসকলৰ মতে কোমলমতীয়া শিশুক

যেনেদৰে পিতৃ-মাতৃয়ে গঢ় দিব বিচাৰে শিশুটিয়েও তেনেদৰেই গঢ় লৈ উঠে। শিশুৰ প্ৰতি পোষণ কৰা ইতিবাচক মনোভাৱে পিতৃ-মাতৃক শিশুটোৰ সকলো দিশৰ সুস্থ বিকাশ সাধনৰ বাবে সুযোগ-সুবিধা দিয়াৰ প্ৰতি সজাগ আৰু সচেতন কৰি তোলে। এনে পিতৃ-মাতৃয়ে সেয়ে শিশুৰ শাৰীৰিক, মানসিক, আৱেগিক, সামাজিক, সৌন্দৰ্যবোধ, সাংস্কৃতিক, নৈতিক চৰিত্ৰ গঠন আদিৰ বিকাশৰ প্ৰতি সুস্থ দৃষ্টিভঙ্গী গ্ৰহণ কৰে আৰু শিশুৰ সুস্থ ব্যক্তিত্ব বিকাশৰ বাবে যত্ন কৰে। এনে পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুৰ প্ৰকৃতিক সহজভাৱে গ্ৰহণ কৰে আৰু সেইমতেই বিকাশৰ সকলোবোৰ দিশ সুচাৰুৰূপে প্ৰবৰ্তন কৰে। শিশুক মৰম আৰু ভাল পোৱা দিয়া, উৎসাহিত কৰা আৰু প্ৰসংগা কৰা, উপযুক্তভাৱে ইন্দ্ৰিয় অনুশীলনৰ প্ৰশিক্ষণ দিয়া, ভাল কামৰ বাবে পুৰস্কাৰ দিয়া আদিৰ দ্বাৰা শিশুক আৱেগিক নিৰাপত্তা প্ৰদান কৰে, যি শিশুৰ সুস্থ আৱেগিক বিকাশ সাধনত সহায় কৰে। এনে মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুৰ আশা-আকাংক্ষা, ৰুচি-অভিৰুচি, শিশুৰ প্ৰয়োজন আদি বাঞ্ছিত ৰূপত পূৰণ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰে, যি শিশুক সুস্থ সমাজোজিত ব্যক্তি হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে।

এনে মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুক মুক্ত মনে, স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে সমনীয়াৰ লগত খেলা-ধূলা কৰাৰ সুযোগ দিয়ে, নিজেও শিশুটিৰ সৈতে শিশুৰে যেতিয়াই বিচাৰে তেতিয়াই খেলা-ধূলা কৰে, শিশুটোক সংগ দিয়ে, শিশুটিৰ প্ৰতি সহানুভূতি প্ৰদৰ্শন কৰে, উৎসাহ দিয়ে। ইয়াৰ ফলত শিশুৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত বিকাশ, অহংবোধৰ বিকাশ, আত্ম-সন্মানবোধ আৰু (১০ পৃষ্ঠালৈ...)

চুটীগল্প

আন্ধাৰত
জোনাক

□ কপজ্যোতি হাজৰিকা দত্ত

কপোৱালী চুলি সোণালী ফেঁমৰ চচম্‌যোৰৰ তলত গহীন মুখৰ সেই বেঁকা চাৰনিটোৱে এতিয়াও মোক ভাবিবলৈ বাধ্য সেই এতিয়াও মোক ভাবিবলৈ বাধ্য কৰে। এই চাৰনিটোৰ পৰা মই শৰবিদ্ধ হ'লো নেকি আহত পক্ষীৰ দৰে বিষময় যন্ত্ৰণা এটা লৈ মই ধৰফৰাই ফুৰো নেকি। সেই নিয়ৰসনা গধূলিটোৱে নিয়ৰত তিতা শেৱালিৰ দৰে চিৰদিনৰ বাবে মোৰ দুচকু তিয়াই ৰাখিলে নেকি ?

সভাখনৰ ছলছুলীয়া পৰিবেশৰ মাজৰ পৰা মুকলি আকাশখনৰ তললৈ ওলাই আহোঁতে মোক সেই গহীন মুখৰ মানুহজনে এবাৰ বেঁকাই চাইছিল ওচৰলৈ আহি চিনাকি হৈ মোৰ হাতত এখন কাৰ্ড গুজি দিছিল। হঠাৎ তেওঁ মোক কাৰ্ডখন দি কুঁৱলীৰ মাজত হেৰাই গৈছিল। ময়ো কাৰ্ডখন ওপৰে ওপৰে চকু ফুৰাই পাকলগা কুঁৱলীৰ মাজে মাজে ঘৰমুৱা হৈছিলো। দিনটো ব্যস্ততাৰ বাবে ৰীমা বাইদেউ বনাই থোৱা অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি বিচনাত পৰিলো। কলাঘুমটীয়া টোপনিত বাগৰ সলাই বাৰে বাৰে তেওঁ মনত পেলাইছিলো। কেতিয়াবা টোপনি নাহিলে মাজৰাতিয়েই আলমাৰিটো খুচৰি পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিছিলো। এই বিশিষ্ট গল্পকাৰজনৰ গল্প কিমান উজাগৰ ৰাতি সুধিছিলো। সেই বেঁকা চাৰনিটোৰ উমানৰ কথা —

“সুখ বুলি দুখবোৰ জোলাঙা এটাত লৈ ফুৰোতে মোৰ দেখোন জোলাঙাটোৱেই হেৰাই গ'ল।”

কিন্তু এজন বিশিষ্ট গল্পকাৰ হিচাপে তেওঁ মোৰ হৃদয়ত বহুআগতেই তোলপাৰ লগাইছিল। তেওঁ আপেক্ষিক জটিল অথচ কালান্বিত প্ৰকাশিত গল্পকাৰ বাৰে বাৰে ৰসোস্বাদন কৰিছিলো। মোৰ দৰেঅন্য পাঠকে এবাৰ তেওঁ গল্পবোৰ ৰসোস্বাদন কৰিলে দ্বিতীয়বাৰ সেই স্বাদ এৰিব নোৱাৰে। তেওঁ লেখা পঢ়িবলৈ অতি আগ্ৰহৰে পাঠকৰ শাৰীত ময়ো বৈ থাকো বিভিন্ন অনুষ্ঠানত তেওঁক নিমন্ত্ৰণ জনাই। কলেজ বন্ধ হ'লে বা কলেজৰ ক্লাছৰ কাম থাকিলে মই এই বিশিষ্ট গল্পকাৰজনৰ দুবাৰৰ কথা শুনিবলৈ যাওঁ এটা সুস্পষ্ট গভীৰ মতে সকলো সময়তে মোৰ দুখন কাণত ছৰছৰাই থাকে। কেতিয়াবা অধ্যক্ষ ছাৰে আমাৰ কলেজলৈও তেওঁক আমন্ত্ৰণ জনায়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত হোৱা মত বিনিময়বোৰ মই বৰ হেঁপাহেৰে চাওঁ, যদিও তেওঁ মোক এটা যোগাযোগৰ নান্দৰ দিছিল তথাপি মই নিজ ইচ্ছাৰে কথোপকথন হোৱা নাছিলো ভাবিছিলো তেওঁ আগতে মোলৈ ফোন কৰক। এদিন মোৰ কলেজৰ বন্ধু প্ৰণৱলৈ নান্দৰটো ডায়েল কৰোতে ভলবশত পল্লৱ দেৱ চৌধুৰীলৈ

লাগি গৈছিল।

সেয়াই তেওঁ লগত বাৰ্তালাপৰ আৰম্ভণি লাহে লাহে কয় জানো কলেজৰ পৰা আহি তেওঁ এটা ফোনৰ বাবে অধিৰ আগ্ৰহেৰে বাট চাই থাকো। এবছৰ গ'ল, দুবছৰ গ'ল তিনি বছৰৰ পাছত তেওঁ ফোনত ভাই আহিল—মই তোমাক ভালপাওঁ। নিশাবোৰ গভীৰ হৈছিল।

কুঁৱলীবোৰ টোপটোপকৈ সৰিছিল। এপাহ নিয়ৰ সিন্ত শেৱালীৰ দৰে চোঁচা জোনটোৰ মুখলৈ চাই চিৰদিন ফুলি ৰ'লো।

কেতিয়াবা আমি শ্বিলঙৰ পাইন গছৰ তলত, কেতিয়াবা ছেৰাপুঞ্জীৰ সাতভনীৰ কাষত, কেতিয়াবা বৰশিলত বহি বিৰবিৰ শব্দৰে জলপ্ৰপাতৰ কাষত, নিৰ্জনতা ভালপোৱা লেখকৰ লগত সেউজ বন গছ লতাৰ মাজত বিভোৰ হৈ পৰিলো। হৃদয় জিলমিলীয়া পানীৰ ছাঁত দুয়ো জিলিকি আছিলো যেন প্ৰকৃতিয়ে পানীৰ দাপোনত দুখন হৃদয়ৰ এখন বঙীন ছবি আঁকিছে কেতিয়াবা বনৰীয়া চৰাইবোৰৰ চি-চিয়নিত ডুব যোৱা বেলিটো দেখি লৰালৰিকৈ ঘৰমুৱা হওঁ কিন্তু কোনোদিন আমাৰ মাজৰ কথা বতৰা শেষ নহ'ল। প্ৰেমৰ আধৰুৱা কথাবোৰ সেউজ গছ লতাৰ মাজতে চিৰদিন আধৰুৱা হৈয়ে থাকিল।

ৰুমী বৈ গলি যে—ক ময়ো তোৰ মুখৰ পৰা সঁচা কথাবোৰ শুনিব বিচাৰো। জুলি মই আগতে শ্বিলঙৰ কলেজখনত কৰিছিলো সেই সময়ত মোৰ ৰুমত আছিল ৰাজনীতি বিভাগৰ ৰিমা বড়ো বাইদেউ। তেওঁ মোক বহুত মৰম কৰিছিল। কলেজৰ পৰা অহা দেৰি হ'লে ভাত ৰান্ধি খাবলৈ মোৰ কাৰণে বৈ থাকে ঠিক মোৰ মাৰ দৰে। বাইদেউ মোৰ সকলো মনৰ খবৰ ৰাখিছিল। ময়ো বাইদেউক পল্লৱ চৌধুৰী সকলো কথা কৈছিলো। বাইদেউৰ পৰা মই বড়ো শব্দ অসমীয়া শব্দ- অৰ্থ জানিছিলো।

আমা—পিতা

আমাই—মোমাই

আৰো—আইতা

আয়ং—মামাৰ ককায়েক

বাজে—নবৌ

ফিচা—পো

এইদৰে বহু শব্দ জানিছিলো। এতিয়া বাইদেউ গোৱালপাৰা জিলালৈ বদলি হ'ল। তাৰ পাছত হঠাতে এদিন ঘৰৰ পৰা বৰদেউতা ল'ৰাটোৱে ফোন কৰিলে দেউতা অসুখ বুলি সেইদিনা ৰাতিয়েই ট্ৰেনত উঠি ঘৰমুৱা হ'লো। দেউতা যে ইমান অসুস্থ মই ভবা নাছিলো মই ঘৰ গৈ পোৱালে ইতিমধ্যে দেউতাৰ মৃত্যু হ'ল। মাক অকলশৰে এৰিব নোৱাৰি শ্বিলঙৰ কলেজত ৰেজিক নেশ্বন দি গৌৰীসাগৰলৈ গুচি আহিলো। এতিয়া শিৱসাগৰত কলেজ। গৌৰীসাগৰত ঘৰ। শিৱসাগৰ কলেজত জইন নকৰা হ'লে তোৰ নিচিনা মৰমৰ ভণ্টি এজনী নাপালোহেঁতেন লগতে তই মোৰ কলিগ। তোৰ মোবাইলটো ৰিং কৰি আছে ধৰছোন

অ' প্ৰণৱে ফোন কৰিছে

কি প্ৰণৱে ... ভালৈ আছ

অ' আছে এটা তোৰ ভাললগা খবৰ এটা দিবৰ

কাৰণে তোলৈ ফোন কৰিছিলো। আজি চাৰি বজাত পল্লৱ দেৱ চৌধুৰী শিৱসাগৰ ৰংগমঞ্চলৈ আহিব। তোক দেখিলে ভাল পাব, তই আহিব আকৌ সি খিলখিলাই হাঁহিলে।

ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে অজানিতে মনতো ভাল লাগি গ'ল। আজি কিমান বছৰ হ'ল মই তেওঁক লগ নোপোৱা।

কি ক'লে প্ৰণৱে ৰুমী, আজি হেনো ছাৰি বজাত পল্লৱ দেৱ চৌধুৰী শিৱসাগৰ ৰংগমঞ্চলৈ আহিব আজি ৰুমী বেলেগ আৰু দেই আহোঁতে পাৰ্টি দিব লাগিব বুলি জুলিয়ে খিলখিলাই উঠিল। ঘৰলৈ আকৌ নাযাও দে তিনিটা বাজিলেই মালৈ ফোন কৰি দিওঁ কলেজৰ পৰা বাহিৰে বাহিৰে ইয়ালৈ আহিছো বুলি। জুলি তয়ো ঘৰলৈ এটা ফোন কৰি দে।

এতিয়া তিনিটা বাজিছে—কিন্‌কিন্‌ চিপ্‌চিপ্‌ এজাক বৰষুণ পৰিছে ৰুমীৰ শেতা বিৰণ মুখখন অলপ ফৰকাল হৈ উঠিছে। ৰুমী আৰু জুলি আলিবাটোৰ পৰা নামি আহি ৰংগমঞ্চ পালেহি চাৰিওফালে মানুহৰ সোঁত বৈছে তাৰ মাজতে পাছফালৰ পৰা প্ৰণৱৰ মাত—অই তইত আহিলি তই আমাক কেনেকৈ জুলিয়ে টপৰাই সুধিলে। মেজিকখনৰ পৰা নমা দেখিছিলো প্ৰণৱ, ৰুমী আহ আমি চকীত বহি লওঁ।

“হঠাতে মানুহৰ ভিৰৰ পৰা পল্লৱ দেৱ চৌধুৰী মোৰ চকু পৰিল। তেওঁৰ হাতত হাত ধৰি নীলা শাৰী পিন্ধা এগৰাকী মৰম লগা তিৰোতা।

সকলোৱে আজি মোৰ দৰে এই লিখকজনক চোৱাৰ লগতে তেওঁ নৱবিবাহিতা পত্নীকো চাইছে। কিন্তু প্ৰণৱ আৰু জুলিয়ে মোৰ মুখলৈ চাইছে যেন ফুলি থকা ফুলপাহ হঠাতে গ্ৰহণৰ ছাঁ পৰিছে।

কাকো একো ক'ব নোৱাৰাকৈ চকীখনৰ পৰা কিন্‌কিন্‌ চিপ্‌চিপ্‌ বৰষুণ হোৱাত তিতি তিতি গুচি আহিলো। আলিবাট উঠাৰ আগতে বেগটোৰ পৰা চেইনডাল খুলি কাৰ্ডখন গাৰ জোৰেৰে দলিয়াই দিলো।

ছৰছৰাই অহা বৰষুণ জাকত জুৰুলি জুপুৰিকৈ তাই তিতিছে তিতি আছে পল্লৱদেৱ চৌধুৰীয়ে দিয়া কাৰ্ডখন পিছফালৰ পৰা কোনোবাই চিঞৰিছে ৰুমী ৰচোন।

এবাৰ চা আমাৰ ফালে।

ঠিক আছে তই যা।

পল্লৱ চৌধুৰী নামটো বৰষুণৰ

পানীয়ে ধুৱাই নাইকিয়া কৰিব

তোৰ হৃদয়ৰ পৰা পল্লৱ নামটো

চিৰদিনৰ বাবে মচি দিব

পাৰিবিনে ? ♦

ভ্ৰাম্যভাষ্যঃ ৮৮৭৬৪৮০৫৮৭

যুগবৰ্তা বঁটা প্ৰদান

বিশ্বমুখী যুগবৰ্তাৰ জন্মদিৱস ১৭ জানুৱাৰীত বাৰ্তালোচনীখনৰ বিগত বৰ্ষটোৰ লেখকসকলৰ মাজৰপৰা যুগবৰ্তা বঁটা প্ৰদানৰ বাবে লেখকৰ নাম মনোনীত কৰা হয়। ২০২০ বৰ্ষৰ যুগবৰ্তা বঁটাৰ বাবে মনোনীত লেখকসকল হৈছে ক্ৰমে কপজ্যোতি হাজৰিকা দত্ত, বিকাশ চন্দ্ৰ দাস আৰু ৰঞ্জু কুমাৰ ভৰালী।

&&&&&&&&&&& **শিক্ষা-বার্তা** &&&&&&&&&&&

উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সীমান্ত বাণিজ্যৰ সম্ভাৱনীয়তা

□ ৰঞ্জু কুমাৰ ভৰালী

ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল বুলি ক'লে সাতখন ৰাজ্য অন্তৰ্ভুক্ত হয়। এই ৰাজ্যসমূহ হ'ল- অসম, মনিপুৰ, নগালেণ্ড, মিজোৰাম, মেঘালয়, অৰুণাচল প্ৰদেশ, ত্ৰিপুৰা। এই সাতখন ৰাজ্যৰ চাৰিখন বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ লগত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমা লাগি আছে। বাংলাদেশ, চীন, ভূটান, ম্যানমাৰ। এই দেশসমূহে উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ মুঠ সীমাৰ প্ৰায় ৭৭% শতাংশ আঙুৰি আছে। এই দেশসমূহৰ লগত বিশেষ বাণিজ্যিক সম্পৰ্ক নাই।

উদ্ভব পূর্বাঞ্চলৰ সীমাৰ লগত লাগি থকা বিদেশী ৰাষ্ট্ৰসমূহৰ ইউৰোপ আৰু আমেৰিকাৰ লগত যিমান বাণিজ্যিক সম্পৰ্ক আছে তাৰ তুলনাত ভাৰতৰ উদ্ভব-পূৰ্বাঞ্চলৰ লগত আৰু প্ৰধানকৈ সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষৰ লগত সিহঁতৰ বাণিজ্যিক সম্পৰ্ক তেনেই নগন্য। ভৌগোলিকভাৱে উদ্ভব-পূৰ্বাঞ্চলৰ ৰাজ্যসমূহ এই দেশকেইখনৰ নিচেই কাষত থকা সত্ত্বেও বাণিজ্যিক সম্পৰ্ক কম হোৱাটো অতি উল্লেখযোগ্য। এই অঞ্চলটো জৈৱ বৈচিত্ৰত যথেষ্ট ধনী হোৱাৰ উপৰিও ইয়াত অনেক ধৰণৰ খনিজ সম্পদ পোৱা যায়। এই অঞ্চলটোত জলশক্তিৰ সম্ভাৱনা থকা অনেক নদী যেনে- ব্ৰহ্মপুত্ৰ, ইৰাবালী, মেকং ইত্যাদি আছে। তথাপিহে উদ্ভব-পূৰ্বাঞ্চলৰ আৰু ইয়াৰ সীমাৰ লগত লাগি থকা বাংলাদেশ, ম্যানমাৰ আৰু ভূটানৰ অঞ্চলবোৰক প্ৰায় অঞ্চলখিনিকেই ধৰা হয়। এই অঞ্চলটোৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ প্ৰধান উপায় হ'ল পাৰস্পৰিক সহযোগিতা আৰু দ্বিপাক্ষিক বাণিজ্য। এই দেশকেইখনৰ লগত আধুনিক পৰিবহণ আৰু যোগাযোগ ব্যৱস্থাই বাণিজ্য সম্প্ৰসাৰণত সহায় কৰিব পাৰে।

উদ্ভব-পূৰ্বাঞ্চলৰ সীমান্ত বাণিজ্যৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিলে দেখা যাব যে এই অঞ্চলটোৰ ম্যানমাৰৰ লগত বাণিজ্যৰ আৰু সম্ভাৱনা আছে। এক সমীক্ষা অনুসৰি মণিপুৰৰ ম'ৰৈৰ মজ্জৈদ ম্যানমাৰৰ লগত হোৱা অনানুষ্ঠানিক বাণিজ্যৰ পৰিমাণ প্ৰায় ২০০ কোটি টকাৰ হ'ব। ম'ৰৈৰ জৰিয়তে হোৱা বাণিজ্যৰ প্ৰধান দ্ৰব্য মটৰ গাড়ীৰ যন্ত্ৰ-পাতি, ঔষধ, টায়াৰ, খোৱা তেল, পেট্ৰলিয়াম দ্ৰব্য, ইলেকট্ৰনিক দ্ৰব্য, চিনমেটিক দ্ৰব্য, কপী আৰু শাক-পাচলি।

ইয়ার বিপরীতে বাংলাদেশের উত্তর-পূর্বাঞ্চল চাৰিখন
ৰাজ্যৰ লগত সীমা আছে। এই ৰাজ্যকেইখন হ'ল অসম,
মেঘালয়, ত্ৰিপুৰা আৰু মিজোৰাম। সীমামূৰীয়া অঞ্চলত থকা
মানুহবোৰৰ দৈনন্দিন প্ৰয়োজন পূৰ্ণাবলৈ ১৯৭২ চনত ভাৰত
আৰু বাংলাদেশৰ আৰু উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ মাজত বাণিজ্য, মেঘ,
ডাউকি, অসমৰ কৰিমগঞ্জ, শ্ৰিম্ভৰি ঘাট আৰু ত্ৰিপুৰাৰ
মাধ্যমেৰে হয়। এই স্থানবোৰৰ মাজেৰে প্ৰাথমিক আৰু
উদ্যোগিক দ্ৰব্যৰ বাণিজ্য হয়। এই স্থানবোৰৰ মাজেৰে হোৱা
উদ্যোগিক দ্ৰব্যৰ আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ বেছিভাগেই
অনানুষ্ঠানিক আৰু অবৈধ। এই স্থানবোৰৰ মাজেৰে হোৱা

মুঠ বাণিজ্যের প্রায় ৭০-৮০% হ'ল অনানুষ্ঠানিক বাণিজ্য। সীমামূরীয়া এই স্থানবোবের মাজেবে বাংলাদেশলৈ বগুনি কৰা প্রধান দ্ৰব্যসমূহ হ'ল কমলা, আলু, মছলা, আদা, চাউল, তামোল-পাণ, প্লাইউড, পেট্রলিয়াম দ্ৰব্য, ঔষধ, কপাহ, টায়ার, কাগজ, মাহ, চাহপাত, ধপাত, প্ৰসাৰন সামগ্ৰী ইত্যাদি। আনহাতে বাংলাদেশৰ পৰা এই স্থানবোবৰ মাজেবে ভাৰতলৈ আমদানি কৰা প্রধান দ্ৰব্যসমূহ হ'ল- ইলেকট্ৰনিক দ্ৰব্য, ৰং, নাৰিকল, মৰাপাট, মাছ, কুকুৰা, উচ্চ গুণসম্পন্ন বস্ত্ৰ। উল্লেখিত বেছিভাগ দ্ৰব্যই অবৈধভাৱে আমদানি-ৰপ্তানি কৰা হয়। দক্ষিণ এছিয়া মুক্ত বাণিজ্য সংগঠন (South Asian Free Trade Association) কাৰ্যকৰী হোৱাৰ লগে লগে যদি বাংলাদেশ আৰু ভাৰতৰ মাজৰ বাণিজ্য মুক্ত কৰি দিয়া হয় তেতিয়া ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সীমাৰ মাজেবে হোৱা অবৈধ বাণিজ্য নোহোৱা হ'ব। অৱশ্যে মুক্ত বাণিজ্য প্ৰৱৰ্তন হ'লে ভাৰতৰ পৰা বাংলাদেশলৈ বেছিভাগ ৰপ্তানি পশ্চিমবংগৰ সীমাইদিকে হ'ব।

এই অঞ্চলটোতে যদি অন্তর্গত বাণিজ্য সম্প্রসারণ ঘটোরা হয়, তেতিয়া উত্তর-পূর্বাঞ্চল, ম্যানমাৰ, চীন আৰু আন দক্ষিণ-পূব এছিয়াৰ দেশক কিছুমান বিশেষ দ্ৰব্যৰ প্ৰধান বণ্টনিকাৰী হৈ পৰিব। অসমে ভাৰতৰ প্ৰায় ৫০% চাহ উৎপাদন কৰে আৰু ভাৰতৰ চাহ উদ্যোগক নতুন আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চাহ বজাৰৰ প্ৰয়োজন। যদি সীমান্ত বাণিজ্যৰ উন্নয়ন সাধন কৰা হয়, তেতিয়া অসমৰ চাহ উদ্যোগে নিজৰ দ্ৰব্যৰ নতুন বজাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব আৰু ম্যানমাৰকে আদি কৰি দক্ষিণ-পূব এছিয়াৰ আনদেশসমূহলৈ উত্তৰ-পূবৰ সীমান্তইদি চাহপাত বণ্টন কৰিব পাৰিব। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সীমাইদি পৰ্যটন উদ্যোগৰ উন্নয়নৰো যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল জৈৱ বৈচিত্ৰত যথেষ্ট ধনী হোৱাৰ উপৰিও ইয়াত অনেক ঐতিহাসিক স্থান আছে। আৰুণাচল প্ৰদেশৰ টাৱাং, অসমৰ মাজুলী, কাজিৰঙা, মানাহ, পবিতৰা, শিৱসাগৰ ইত্যাদিক পৰ্যটন স্থল হিচাপে আৰু অধিক উন্নত কৰিব পৰা যাব। যদি ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল আৰু ASEAN দেশসমূহৰ মাজত উন্নত পৰিবহণ আৰু যোগাযোগ ব্যৱস্থা কৰা হয়, তেতিয়া এই ASEAN দেশসমূহলৈ যি পৰ্যটক আহে তেওঁলোকে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চললৈ অহাৰ পৰিকল্পনাও কৰিব পাৰে। অৱশ্যে উন্নত পৰিবহণ ব্যৱস্থাৰ অবিহনে আমি একো আশা কৰিব নোৱাৰো। এই ক্ষেত্ৰত ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল, ম্যানমাৰ আৰু চীনক সংযোগ কৰি মূলপথ আৰু ৰেলপথ নিৰ্মাণ কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে। ইয়াৰ উপৰি দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ত নিৰ্মাণ কৰা স্টীলৰেল পথ যদি নিৰ্মাণ কৰা হয় তেতিয়া উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ সীমান্ত বাণিজ্যৰ উন্নয়ন আৰু সম্প্ৰসাৰণৰ যথেষ্ট সম্ভাৱনা থাকিব। ♦

অসমৰ ৰাজ্যপাল
অধ্যাপক জগদীশ মুখী

□ সীমান্ত বৰা

অধ্যাপক জগদীশ মুখী ২০১৭ চনৰ ১০ অক্টোবৰৰ
পৰা অসমৰ ৰাজ্যপাল পদত অধিষ্ঠিত হৈ আছে। তেখেতৰ
বিষয়ে কিছু জানো আহাঁ।

জগদীশ মুখীৰ জন্ম হৈছিল ১৯৪২ চনৰ ১ ডিচেম্বৰত, বৰ্তমানৰ পাকিস্তানস্থ দেৰা গাজী খাঁ নামৰ চহৰখনত। পিতৃৰ নাম প্রয়াত ৰাম মুখী আৰু মাতৃ প্রয়াত লক্ষ্মী দেৱী মুখী। ভাৰত বিভাজনৰ সময়ত মুখীৰ হিন্দু পাঞ্জাবী পৰিয়ালটো হাৰিয়ানাৰ চ'হনা নামৰ ঠাইলৈ গুচি আহে। জগদীশ মুখীয়ে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা বাণিজ্যৰ স্নাতকোত্তৰ ডিগ্রী সম্পূৰ্ণ কৰাৰ পাছত আই. পি. এছ. বিষয়াকৰূপে নিযুক্তি লাভ কৰে। কিন্তু তেখেতে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত শ্বহীদ ভগত সিং কলেজত অধ্যাপকৰ পদত নিযুক্তি লাভ কৰাত আই পি এছ পদৰ পৰা অব্যাহতি লয়। ১৯৯৫ চনত হাৰিয়ানাৰ কুৰুক্ষেত্ৰ বিশ্ববিদ্যালয়ে তেখেতক সন্মানীয় ডক্টৰেট ডিগ্রী প্ৰদান কৰে। তেখেতৰ দ্বাৰা ৰচিত এখন উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ হৈছে ‘Company Law and Secretarial Practice’.

জগদীশ মুখীৰ ৰাজনৈতিক জীৱন ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টীৰ সৈতেই জড়িত আছিল। ৰাজস্থানৰ ৰাজ খাষি কলেজত বাণিজ্যৰ স্নাতকৰ ছাত্ৰ অৱস্থাতেই তেখেত অখিল ভাৰতীয় বিদ্যার্থী পৰিষদৰ সদস্য ৰূপে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি ৰূপে নিৰ্বাচিত হৈছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত তেখেত ৰাষ্ট্ৰীয় স্বয়ংসেৱক সংঘ (আৰ.এছ.এছ.)ৰ সক্ৰিয় সদস্য হৈ আছিল। দিল্লীৰ জনক পূৰ্বী বিধানসভা সমষ্টিৰ পৰা তেখেতে একেৰাহে সাত বাৰকৈ বিজেপিৰ বিধায়কৰূপে নিৰ্বাচিত হৈছিল। তেখেতে দিল্লী চৰকাৰৰ উচ্চশিক্ষা দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী হৈ থাকোঁতে গুৰু গোবিন্দ সিং ইন্দ্ৰপ্ৰস্থ বিশ্ববিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তাৰোপৰি তেখেতে দিল্লী চৰকাৰৰ বিভিন্ন কাৰ্যকালত বিত্ত, উন্নয়ন, আবকাৰী আৰু কৰ আদি দপ্তৰৰ সফল মন্ত্ৰী হৈ আছিল। তেখেতে দুবাৰকৈ শ্ৰেষ্ঠ বিধায়কৰ সন্মানো লাভ কৰিছিল। ♦

“মৃত্যু এতিয়া সহজ, মৃত্যু এতিয়া উছৰ
মৃত্যু যদি শিল হয়, মৃত্যু কিদৰে সুলভ,
মৃত্যু এতিয়া সহজ।

ক্লান্ত জীৱন আজি, ক্লান্ত দিঠক আজি
দুচকুত ভাঁহে মাথোঁ শান্তিৰ শুভ্ৰ বথ
মুকুতিৰ শুদ্ধ পথ

জন্ম লোৱাৰ অৰ্থ বিশাল

অৰ্থ নৰল হ'ল মহাকাল

শিশুৰ মুখৰ হাঁহি কেতিয়ায়ে ঘূৰি আহি
আদৰিব নৱ প্ৰভাতক, শান্তি সূৰ্য্যক,
মুকুতিৰ সূৰ্য্যক।”

- জুবিন গাৰ্গ (মুক্তি)

সঁচাকৈয়েই মৃত্যু এতিয়া সহজ। ধৰিত্ৰীৰ শীতল
কোলাত এতিয়া লানি নিছিগা শৰ দেহৰ পাহাৰ সদৃশ শাৰী।
সমগ্ৰ বিশ্বৰ সন্তানৰ শৰ দেহৰ বোজাত এতিয়া ঢলি পৰিব
ধৰিছে বিশাল ধৰিত্ৰীৰ আনন্দৰ সজীৱতা। কেওফালে
এতিয়া কেৱল মাত্ৰ ধ্বংসৰ যজ্ঞ। সাম্প্ৰতিক সময়ত এক
অদৃশ্য শত্ৰুৰ তাড়নাত বিশ্ববাসীৰ উশাহৰ মূল্য যেন
অনিশ্চয়তাৰ দিশে গতি কৰিছে। সমগ্ৰ বিশ্বৰ বাবে যমদূতৰ
ৰূপ ধাৰণ কৰি অদৃশ্য হৈয়েই যেন ‘ন’ভেল ক’ৰোনা
ভাইৰাছ’এ একবিশং শতিকাৰ বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰে
সু-সজ্জিত বিশ্বৰ বাবে প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰা সংহাৰৰ
ৰূপ লৈ গৈছে। বৰ্তমানৰ ‘Digital World’এ যেন ফেব
মাৰিব পৰা নাই ‘Global Pandemic Novel’ৰ সৈতে। বিজ্ঞান
আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ দ্ৰুততৰ প্ৰগতিৰ ফলস্বৰূপে ‘চিকিৎসা
বিজ্ঞান’ৰো অনন্য উন্নতি সাধিত হৈছে। কিন্তু এই প্ৰগতিয়ে
অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিও সম্পূৰ্ণৰূপে ক’ৰোনাক নিঃশেষ
কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। বিশ্বৰ অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক,
সামাজিক এই সকলো ক্ষেত্ৰতে ক’ৰোনাই তীব্ৰ আঘাত
কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আনকি শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰখনো এই
আঘাতৰ পৰা বাচি থাকিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। অসমৰ
প্ৰেক্ষাপটত অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰখনত দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিলে
আমি দেখিবলৈ পাম যে, অসমৰ উন্নয়নশীল (Developing)
অৰ্থনীতিখনকো বিশ্বৰ আন আন অৰ্থনীতিসমূহৰ দৰেই
থকা-সৰকা কৰিছে ক’ৰোনা ভাইৰাছে।

“Recently, the United Nations Conference on
Trade and Development (UNCTAD) has observed that
the economic uncertainty sparked by the novel Corona
virus will likely cost the Global economy \$ 1 trillion in
2020.”

অসমৰ অৰ্থনীতিত ক’ৰোনাৰ প্ৰভাৱ:

“জীৱন!

উশাহ!

সকলো অনিশ্চিত!

ব্যৱসায়ীৰ দৰে খোজে খোজে

অনিশ্চয়তা লৈ ফুৰাটো

জীৱনৰো অৱধাৰিত সূত্ৰ”

- ৰং (শৰ্মিষ্ঠা প্ৰীতম)

যিটো সময়ত নামৰ জীৱনৰ গতিশীলতাত
স্থিৰতাই ঘণ্টাধৰি বজাইছে, সেই সময়ত অৰ্থনীতিলৈ
মন্দাৱস্থা নামি অহাটো আৱশ্যাস্তৰী। তৃণমূল পৰ্যায়ৰ
ব্যৱসায়ীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বৃহৎ উদ্যোগ-প্ৰতিষ্ঠানলৈকে
সকলোবোৰতেই এতিয়া ভীষণ মন্দাৱস্থা। লকডাউন (জন

অসমৰ অৰ্থনীতিত ক’ৰোনাৰ প্ৰভাৱ

□ সীমা কলিতা

সুৰক্ষাৰ আৱশ্যকীয় পদক্ষেপ)ৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত
অত্যৱশ্যকীয় দ্ৰব্যসমূহৰ বাহিৰে আন দ্ৰব্য-সামগ্ৰীসমূহৰ
চাহিদা আৰু যোগানৰ ভাৰসাম্যহীনতাই অসমৰ
অৰ্থনীতিতো এক অভাৱনীয় ক্ষতি সাধন কৰিছে।
আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্যৰ পথ স্বৰূপ হৈ যোৱাৰ ফলশ্ৰুতিত উন্নয়-
শীল ভাৰতবৰ্ষৰ অষ্টলক্ষীৰ ভিতৰৰ অন্যতম লক্ষ্মী অসমে
এতিয়া ক্ৰমান্বয়ে ‘Depression’ৰ দিশে গতি কৰিবলৈ
ধৰিছে। ১ জুন ২০২০ পৰ্যন্ত ১১৮৫ জনৰ শৰীৰত ক’ৰোনা
ভাইৰাছ ধৰা পৰিছে। ইয়াৰে ভিতৰত বৰ্তমানলৈকে ৪ জনৰ
মৃত্যু ঘটিছে। পৰিতাপৰ বিষয় এইয়ে যে আক্ৰান্তৰ সংখ্যা
দিনক দিনে বাঢ়িয়েই গৈ আছে। কিন্তু চৰকাৰৰ প্ৰচেষ্টা,
জনসাধাৰণৰ সচেতনতা, চিকিৎসক আদি সকলোৰে
সজাগতা তথা সচেতনতাৰ ফলশ্ৰুতিত বহুলোকে
(আক্ৰান্ত) আৰোগ্য লাভ কৰিছে আৰু আক্ৰান্তৰ তুলনাত
মৃত্যুৰ সংখ্যা কম।

কুপ্ৰভাৱ:

■ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য অৰ্থাৎ আমদানি আৰু ৰপ্তানিৰ পথ
স্বৰূপ হৈ বোৱাৰ ফলশ্ৰুতিত উৎপাদিত দ্ৰব্য সামগ্ৰীৰ বজাৰ
ব্যৱস্থাৰ অভাৱ ঘটাব লগতে অসমৰ অৰ্থনীতিত দ্ৰব্য-সামগ্ৰী
উৎপাদনৰ বাবেও কেঁচা মালৰ অভাৱ ঘটিছে। কিয়নো
কৌটিল্য অৰ্থাৎ চানক্যৰ মতে-

“There is some self interest behind every
friendship. There is no friendship without self interests.
There is a bitter truth.” - Chanakya

■ ২০০৮ চনত বিত্তীয় খণ্ডৰ অৱনমনৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা
মন্দাৱস্থাকৈ কোনো গুণেই কম নহয় বৰ্তমানৰ ক’ৰোনা
অভিমাৰীৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা অৰ্থনৈতিক মন্দাৱস্থা। পাৰ্থক্য
মাথোঁ ইমানেই যে বৰ্তমানৰ অৰ্থনৈতিক মন্দাৱস্থাৰ কাৰণ
স্বাস্থ্যজনিত। অসমৰ জনসাধাৰণৰ নিয়োগৰ পৰিমাণে
ক্ৰমান্বয়ে হ্ৰাস পাই আহিছে।

■ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ৰাষ্ট্ৰপতি ডনাল্ড ট্ৰাম্পৰ মতে-
“The world is paying a big price.”।

অসমৰ বিশাল লাৱণ্যময়ী প্ৰকৃতি বিদেশী পৰ্যটকৰ
আকৰ্ষণৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ। বিভিন্ন ধৰণৰ উদ্ভিদ প্ৰজাতি, পশু-
পক্ষীৰে ভৰপূৰ হৈ থকা “মুং-ডুন-চুন-খাম” অৰ্থাৎ “সোণৰ
বাগিচাৰে ভৰা দেশ” অসমৰ কাজিৰঙা আৰু কামাখ্যাৰ
পৰ্যটনৰ বাবে ভালখিনি চৰকাৰী ৰাজহ সংগ্ৰহ হয়। কিন্তু
বৰ্তমান লকডাউনৰ পৰিপেক্ষিতত সেৱা খণ্ডৰ ৰাজহ সম্পূৰ্ণ
শূন্যৰ দৰে। সেয়েহে অসমৰ অৰ্থনীতিৰ সেৱাখণ্ডত
ক’ৰোনাই তীব্ৰ চাপ্ৰল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে- “Hence the tourism
in all the countries might feel ‘Ripple Effect’.”

■ বৰ্তমান ক’ৰোনা ভাইৰাছৰ সংহাৰী ৰূপত অসমৰ
অৰ্থনীতিত সবাতোকৈ উল্লেখযোগ্য অৱদান আগবঢ়োৱা
‘কৃষিখণ্ড’ও ক্ষতিৰ সন্মুখীন হৈছে। সংবাদ মাধ্যম, সামাজিক

মাধ্যম আদিত উপলব্ধ তথ্য অনুসৰি বিভিন্ন ঠাইত বহুতো
উৎপাদিত কৃষিজাত দ্ৰব্য-সামগ্ৰী কৃষিভূমিতেই নষ্ট হৈ
গৈছে। কিয়নো, বজাৰ ব্যৱস্থাত যোগানৰ লগত চাহিদাৰ
সমতা লোপ পাইছে, যাৰ ফলস্বৰূপে কৃষকসকল হাৰাশাস্তিৰ
সন্মুখীন হৈছে।

■ বৃহৎ বৃহৎ উদ্যোগ-প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ উৎপাদন ব্যৱস্থা
স্থবিৰ হৈ পৰিছে। উদ্যোগ-প্ৰতিষ্ঠানসমূহ এতিয়া ‘Shut
Down’ৰ কবলত। যাৰ ফলস্বৰূপে ৰপ্তানিৰ গতি স্বৰূপ হৈ
পৰিছে আৰু জাতীয় আয় (National Income)ৰ ক্ষেত্ৰত
তাৰতম্যই দেখা দিব। ইমানৰ পাছতো আকৌ মুদ্রাস্ফীতিয়ে
নিজৰ স্থিতি বিচাৰি লৈছে।

■ অসমৰ তৈলক্ষেত্ৰসমূহেও ক’ৰোনাৰ ফলস্বৰূপে
ব্যাপকভাৱে লোকচানৰ সন্মুখীন হৈছে। তেলৰ দাম বৃদ্ধি
হোৱা বা হ্ৰাস হোৱাৰ লগত অসমৰ অৰ্থনীতিৰ অঙ্গাঙ্গীক
সম্বন্ধ আছে।

■ কৃষিখণ্ডত কৃষিৰ লগত জড়িত কৃষকসকলে নিজৰ
দুবেলা দুমুঠিৰ তাড়নাত ভুগিছে। কাৰণ লকডাউনৰ
পৰিপেক্ষিতত জনসজাগতা অটুট ৰখাৰ বাবে তেওঁলোক
ঘৰৰ ভিতৰতে থাকিবলৈ বাধ্য। তেওঁলোকে খেতিৰ সুযোগ্য
ঋতুত শস্যৰ বীজ সিঁচা আদিৰ লগতে অন্যান্য কৰ্মৰ পৰাও
বিৰত থাকিব লগা হৈছে।

■ ইয়াৰ লগতে আমি অন্য এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাও উপলব্ধি
কৰিব পাৰিছোঁ যে, অসমৰ অৰ্থনৈতিক আন্তঃগাঁঠনিসমূহৰ
ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পৰিমাণৰ বিনিয়োগৰ প্ৰয়োজন। এই
বিনিয়োগৰ দ্বাৰা অসমৰ অৰ্থনীতিত ভৱিষ্যতলৈ ক’ৰোনাৰ
দৰে সংকটৰ সৈতে গিয় হৈ ক’ৰোনাৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিয়াতো
অলপকৈ হ’লও সম্ভৱপৰ হৈ উঠিব।

■ ভাৰতৰ অৰ্থনীতি ২০২৪ চনৰ ভিতৰত পাঁচ লাখ
কোটি টকাৰ অৰ্থনীতিলৈ পৰিৱৰ্তন কৰাৰ কাৰ্যপন্থা হাতত
গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। কিন্তু ভাৰত তথা অসমৰ অৰ্থনীতি এতিয়া
মন্দাৱস্থাৰ পাকচক্ৰত। চিকিৎসা খণ্ডক বাদ দি বাণিজ্য,
নিৰ্মাণ, হোটেল, পৰিবহন, যোগাযোগ এই সকলো খণ্ডতে
অভাৱনীয়ভাৱে ৰাজ্যিক চৰকাৰ ব্যয়ৰ সন্মুখীন হৈছে।

■ অৰ্থনীতি সৰল নহ’লে দেশৰ তথা ৰাজ্যৰ জনসাধাৰণৰ
কল্যাণৰ বাবে কৰিবলগীয়া কল্যাণমূলক ব্যয়ৰ ক্ষেত্ৰত
যথেষ্ট সমস্যাৰ সৃষ্টি হয় আৰু ইয়াৰ ফলশ্ৰুতিত নিয়োগৰ
পৰিমাণ অৱনমিত হয়। অসমৰ সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ
জনসাধাৰণৰ প্ৰতিখন ঘৰত যিহেতু এজনহে উপাৰ্জনকাৰী
দেখা যায় সেয়েহে নিয়োগৰ পথ বন্ধ হৈ গ’লে তেনে
পৰিয়ালে জীয়াতু ভুগিব লগা হয় আৰু অসমতো বৰ্তমান
এই পৰিস্থিতিয়েই প্ৰযোজ্য হ’বলৈ ধৰিছে। কাৰণ- “মানুহ
পৰিস্থিতিৰ দাস”।

■ প্ৰতি বছৰে বিত্তীয় বৰ্ষৰ বাজেটত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ উন্নয়নৰ
বাৰেও যথেষ্ট পৰিমাণে পুঁজি আৱণ্টিত কৰা হয়। কিন্তু
২০২০-২১ বৰ্ষত ৰাজ্যিক চৰকাৰে অন্যান্য উন্নয়নমূলক
বিষয়ৰ দৰে শিক্ষা খণ্ডত কৰা ব্যয়সমূহে যথেষ্ট পৰিমাণে
লোকচানৰ সন্মুখীন হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

প্ৰতিটো কাৰ্যৰে ভাল আৰু বেয়া দুয়োটা প্ৰভাৱেই
থাকে। যিদৰে কেৱল আমদানি নাইবা কেৱল ৰপ্তানিৰ দ্বাৰা
আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য সংঘটিত হ’ব নোৱাৰে। দুয়োটাৰে সহ
সংমিশ্ৰণতহে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য সংঘটিত হয়। ঠিক
সেইদৰে অসমৰ অৰ্থনীতিত ক’ৰোনাৰ এক সুপ্ৰভাৱো
বিস্তাৰিত হৈছে ইতিমধ্যে।

১৩ পৃষ্ঠালৈ...

গ্ৰন্থ পৰিচিতি

□ বৰিতা শৰ্মা

সময়-দুঃসময়

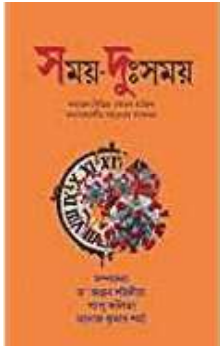
সম্পাদনা: ড° অঞ্জন শইকীয়া, পাপু কলিতা, মনোজ কুমাৰ শৰ্মা

প্রকাশক: গোলাপ-তিলোত্তমা ন্যাসৰ হৈ চিনামৰা মহাবিদ্যালয় শাখা সাহিত্য সভা প্রকাশন, চিনামৰা, যোৰহাট-৮, অসম

পৃষ্ঠা: ৩১২

মূল্য: ৩০০ টকা

সুন্দৰ হৈ পৰিল পৃথিৱী। স্থবিৰ হৈ পৰিছে জীৱনৰ স্বাভাৱিক গতি। বিশ্বত ত্ৰাস সৃষ্টিকাৰী কভিড-১৯এ সংহাৰী ৰূপ ধাৰণ কৰি তাণ্ডৰ চলাইছে। আজি পৃথিৱী অসুখত পৰিছে। সময়বোৰ হৈ পৰিছে

দুঃসময়। কভিড-১৯ হ'ল Coronavirus diseaseৰ সংক্ষিপ্ত ৰূপ। ২০১৯ চনত চীন দেশৰ ছুবেই প্ৰদেশৰ য়ুহান চহৰত প্ৰথমবাৰৰ বাবে এই ৰোগ সংক্ৰমণ হয় আৰু ২০১৯-২০ চনত অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে এই ৰোগ সমগ্ৰ বিশ্বতে বিয়পি পৰি বৈশ্বিক মহামাৰীৰ ৰূপ ধাৰণ কৰে। জ্বৰ, কাহ, ভাগৰ লগা, উশাহ লওঁতে কষ্ট হোৱা, গোলন্দ আৰু সোৱাদ হেৰুৱা আদি এই ৰোগৰ সাধাৰণ লক্ষণ। ভাইৰাছৰ আক্ৰমণৰ পৰা এই ৰোগৰ লক্ষণ ধৰা পৰিবলৈ সাধাৰণতে পাঁচ দিনমান সময় লয় যদিও কেতিয়াবা এই সময় চৈধ্য দিন পৰ্যন্ত হ'ব পাৰে। কোনো ব্যক্তিক এই ভাইৰাছে আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা ৰোগৰ লক্ষণ ফুটি উঠিবলৈ লোৱা সময়ছোৱাক উপকাল (Incubation period) বোলা হয়। ২০২০ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থা (WHO)ই এই ৰোগৰ মান কভিড-১৯ (Covid-19) বুলি আনুষ্ঠানিকভাৱে ঘোষণা কৰে। সংস্থাৰ মুৰব্বী টেড্ৰেছ এধান'মেই কৰা ব্যাখ্যা মতে Coৰ অৰ্থ ক'ৰণা (Corona), viৰ অৰ্থ ভাইৰাছ (virus) আৰু dৰ অৰ্থ ডিজিজ (disease), আনহাতে 19 সংখ্যাটোৱে ৰোগবিধ আৰম্ভ হোৱা বছৰটোক বুজাইছে। ব্যক্তিৰ মাজৰ নিকট সংস্পৰ্শই হ'ল এই ৰোগ সংক্ৰমিত হোৱাৰ প্ৰধান কাৰণ। প্ৰাপ্ত তথ্য অনুসৰি এই ৰোগত সমগ্ৰ বিশ্বতে বৰ্তমানলৈ ১.৬ কোটিৰো অধিক লোক আক্ৰান্ত হৈছে আৰু ৬.৬ লাখতকৈও অধিক লোক মৃত্যুৰ মুখত পৰি লগা হৈছে। এতিয়ালৈকে এই ৰোগৰ কোনো ঔষধ বা প্ৰতিষেধক ছিটা আৱিষ্কাৰ নোহোৱাৰ বাবে সামাজিক দূৰত্বকে ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণৰ একমাত্ৰ উপায়ৰূপে বিবেচনা কৰা হৈছে। দেশৰ জনসাধাৰণক এই মহামাৰীৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ সেয়ে বিশ্বৰ প্ৰায় সকলোবোৰ দেশে উপায়স্বৰূপ হৈ লকডাউন বা তলাবন্ধ ঘোষণা কৰিবলৈ বাধ্য হৈ পৰিছে। লকডাউনে মহামাৰীৰ সংহাৰী ৰূপত কিছু বাধা দিবলৈ সক্ষম হৈছে যদিও অৰ্থনৈতিক কাম-কাজ, ব্যৱসায়-বাণিজ্য আদি ক্ষেত্ৰত এই বাৰত্বই স্থবিৰতা আনি দিছে। সমস্যা আনিছে সামাজিক

ক্ষেত্ৰৰ পৰা শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰলৈ। যাতায়তৰ সীমাবদ্ধতাই মানুহৰ ব্যক্তিগত জীৱনকো প্ৰভাৱান্বিত কৰিছে। সমগ্ৰ বিশ্বতে ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰি মানৱ জীৱন স্বৰূপ কৰি তোলা ক'ৰনা মহামাৰীয়ে মানুহক আকৌ এবাৰ আত্মবিশ্লেষণ কৰাৰ সুযোগ দিছে। ভৱিষ্যতে সতৰ্ক হৈ চলিবলৈ শিক্ষা দিছে। সংকটৰ এই সময়ছোৱা মানুহে সকলো দিশৰ পৰা বিশ্লেষণ কৰি চোৱাৰ সময় আহি পৰিছে।

ক'ৰনা মহামাৰী সময়ৰ ইতিহাসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনা। সমগ্ৰ বিশ্বকে নিজৰ তলতীয়া কৰি জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানুহৰ দৰ্শন কৰা, বিজ্ঞানৰ সফলতাক লৈ মানুহৰ অহংকাৰক বুঢ়া আঙুলি দেখুওৱা ক'ৰনা মহামাৰী এদিন অতীত হ'ব, থাকি যাব ইয়াৰ তিতা-মিঠা অভিজ্ঞতা। ক'ৰনাকালীন সময়ছোৱাক ভৱিষ্যতৰ দস্তাবেজ কৰি ৰখাৰ প্ৰয়াসেৰে ইতিমধ্যে ভালেমান গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ, উপন্যাস আদি ৰচিত হৈছে। দুই-এখন সংকলনো প্ৰকাশিত হৈ ওলাইছে। দুৰ্যোগৰ এই সময়ছোৱাত বিভিন্ন ব্যক্তিৰ তিতা-মিঠা অভিজ্ঞতাক গ্ৰন্থৰ ৰূপ দি ভৱিষ্যতলৈ সংৰক্ষণ কৰাৰ মহান উদ্দেশ্যেৰে গোলাপ-তিলোত্তমা ন্যাসৰ হৈ চিনামৰা মহাবিদ্যালয় শাখা সাহিত্য সভা প্ৰকাশনে ড° অঞ্জন শইকীয়া, পাপু কলিতা আৰু মনোজ কুমাৰ শৰ্মাৰ সম্পাদনাত প্ৰকাশ কৰি উলিয়াইছে 'সময়-দুঃসময়' নামৰ এখন অনন্য গ্ৰন্থ।

'সময়-দুঃসময়' মুঠ ৩১২ পৃষ্ঠাৰ গ্ৰন্থখন গদ্যশিল্প, English section, কাব্যমালা, নতুন পৃথিৱী আৰু খাটিখোৱা মানুহৰ মনৰ কথা শিৰোনামেৰে চাৰিটা খণ্ডত বিভক্ত। অসমীয়া সাহিত্যৰ ভালেকেইজন স্বনামধন্য ব্যক্তিকে ধৰি প্ৰায় চাৰিকুৰি ব্যক্তিৰ ক'ৰনাকালীন অনুভৱে গ্ৰন্থখনক সমৃদ্ধ কৰিছে। ড° নগেন শইকীয়া, ড° অণিমা গুহ, ডাঃ ভৃংগেশ্বৰ শৰ্মা, গৌতম প্ৰসাদ বৰুৱা, ড° গিৰীশ বৰুৱা, আনন্দ শইকীয়া আদি ভালেমান গণ্য-মান্য ব্যক্তিৰ ক'ৰনাকালীন অনুভৱ-অভিজ্ঞতাৰ একত্ৰ সংকলন হ'ল 'সময়-দুঃসময়'। গদ্যশিল্পত মুঠ দুকুৰি পোন্ধৰটা অনুভৱ, English sectionত ছটা অনুভৱ, কাব্যমালাত ছটা কবিতা, নতুন পৃথিৱীত তিনিটা ইংৰাজীত লিখা অনুভৱ আৰু এটা অসমীয়াত লিখা অনুভৱক লৈ মুঠ চাৰিটা অনুভৱ আৰু খাটিখোৱা মানুহৰ মনৰ কথাতে বেগুৰৰ বৰা নামৰ এজন বিজ্ঞা চালক আৰু আছিয়া বাইটি নামৰ এগৰাকী বিধৱা মহিলাৰ সাক্ষাৎকাৰৰ লগতে পকামিস্ত্ৰী, মুচী, চাফাইকৰ্মী, গাড়ী চালক, ফল-মূলৰ দোকানী, দিন হাজিৰা কৰা শ্ৰমিক আদি সমাজৰ খাটিখোৱা লোকৰ কিছু সংখ্যক লোকৰ অনুভৱ 'বিভিন্নজনৰ অনুভৱত লকডাউন' শিৰোনামেৰে সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে। ইয়াৰ পাছতে সামাজিক দূৰত্ব বজাই তলাবন্ধৰ সময়ছোৱাত চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক, বৌদ্ধিক তথা পৰিৱেশ সংৰক্ষণ সম্পৰ্কীয় কাৰ্য্যৱলীৰ খতিয়ানৰ কিয়দংশ দাঙি ধৰা হৈছে। লগতে এই সময়ছোৱাত চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক, ছাত্ৰ তথা প্ৰাক্তন ছাত্ৰৰ কৃতিত্বৰ কিয়দংশ আৰু মৰিয়নি অঞ্চলৰ কেইটিমান শিশুৰ গঠনমূলক কামৰ কিয়দংশও সংযোগ কৰা হৈছে। এই সংযোগবোৰ ভৱিষ্যতলৈ দৃষ্টান্ত হৈ ৰ'ব।

'পৃথিৱীৰ অসুখ' শিৰোনামেৰে সম্পাদকদ্বয়ে গ্ৰন্থখন সংকলন কৰাৰ উদ্দেশ্যৰ কথা ব্যক্ত কৰি কৈছে-

“এই বিশ্বত কোনো এক মহামাৰী, দুৰ্যোগৰ

সমাপ্তিৰ পাছত এই সম্পৰ্কত পৰৱৰ্তী সময়ত বিভিন্ন ৰচনাৱলী, গল্প, উপন্যাস, তথ্যচিত্ৰ, বোলছবি আদিয়ে আত্মপ্ৰকাশ কৰে। সেয়েহে এদিন ক'ৰনা মহামাৰীও শেষ হ'ব। থাকি যাব ইয়াৰ তিতা-মিঠা অভিজ্ঞতা। সেই উদ্দেশ্য আগত ৰাখি এই সম্পূৰ্ণ তলাবন্ধ সময়ছোৱা সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰৰ ব্যক্তিয়ে কেনেদৰে অতিবাহিত কৰিলে বা কৰিছে, ইয়াৰ আধাৰতে এই গ্ৰন্থখনৰ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে।”

“A man can be destroyed, but not defeated.” ইংৰাজী ভাষাৰ এই অণুবাক্যশাৰীত কোৱাৰ দৰে মানুহক সময়ে ধ্বংসহে কৰিব পাৰে, পৰাজিত কৰিব নোৱাৰে। সময়ৰ শক্তিৰ আগত মানুহে সাময়িকভাৱে নতশিৰ কৰিলেও এদিন সময়ক মানুহে জয় কৰিবই। কাৰণ মানুহে প্ৰত্যাহ্বান গ্ৰহণ কৰাৰ সাহস কৰিব পাৰে আৰু প্ৰত্যাহ্বানৰ মোকাবিলাও কৰিব পাৰে। জটিল সময়ৰ মুখামুখি হ'ব পৰাকৈ মানুহৰ আছে সাহস, ধৈৰ্য আৰু বুদ্ধি। বুদ্ধিমত্তাৰে মানুহে যুগে যুগে জটিল সময়ক পৰাভূত কৰি নিজৰ জয়গান গাই আহিছে। ক'ৰনা, লকডাউন এই কথাবোৰ, অভিজ্ঞতাবোৰ আমাৰ বাবে নতুন। তথাপি মানুহৰ আপোচবিহীন মনোভাৱৰ সহায়ত মানুহে এইবোৰ সন্মুখীন হ'ল। নতুন অনুভৱেৰে নিজে সমৃদ্ধ হৈ তাক দহজনৰ লগত ভাগি ল'লে। ক'ৰনাকালীন সময়ছোৱাৰ সাহসেৰে মুখামুখী হৈ মানুহে কেনেকৈ জটিল সময়ৰ মোকাবিলা কৰিলে তাৰ দলিল হৈ সময়-দুঃসময়ৰ এটা এটা অনুভৱ পাঠকৰ প্ৰেৰণা আৰু সাহসৰ উৎস হৈ চিৰদিনলৈ জিলিকি থাকিব। অনুভৱবোৰৰ সাহিত্যিক মূল্য সময়ে বিচাৰ কৰিব, কিন্তু ব্যৱহাৰিক দিশত এই অনুভৱবোৰৰ মূল্য সদায় অটুট থাকিব।

“মানুহেই লগ মানুহেই সঙ্গ
মানুহেই পৰাংপৰ

এই যে পৃথিৱী স্বৰ্গতো অধিক
মানুহৰ নিজাপী ঘৰ।”

প্ৰতিমাৰ খনিকৰে কোৱাৰ দৰে দুৰ্যোগৰ এই সময়ছোৱাত মানুহে মানুহৰ সাহস হৈ, সহায় হৈ, প্ৰেৰণা হৈ মানৱ প্ৰেমৰ নিদৰ্শন দেখুৱাই কাললৈ খ্যাতি ৰাখি থৈ গ'ল। হঠাতে স্থবিৰ হৈ পৰা জীৱন গতি চলি থাকিবলৈ মানুহে উদ্ভৱ কৰিলে নতুন নতুন কৌশল। 'সময়-দুঃসময়'ৰ প্ৰতিখিলা পাত ভৰি আছে এনে ধৰণৰ অনুভৱেৰে, যিবোৰ অনুভৱ নকৰাত্মক সময়ক সকাৰাত্মক দৃষ্টিৰে চোৱাৰ, বুজাৰ, উপলব্ধি কৰাৰ বাবে প্ৰেৰণা হৈ ৰ'ব। তলত ক'ৰনাকালীন সময়ছোৱাৰ বিভিন্ন ব্যক্তিৰ বিভিন্ন অনুভৱৰ কিয়দংশ তুলি দিয়া হ'ল।

(ক) কলেৱা, প্লেগ আদি ৰোগে কোনো কোনো দেশত মহামাৰী সৃষ্টি কৰি হাজাৰ হাজাৰ মানুহ মৰাৰ কথা শুনিছিলোঁ, তেনে মহামাৰীক লৈ লিখা উপন্যাসো পঢ়িছিলোঁ। আমাৰ ৰাজ্যত যোৱা শতিকাৰ প্ৰথম ভাগতে ক'লাজ্বৰ মহামাৰী হৈ পৰাৰ কথা শুনিছিলোঁ। সেই অৱস্থাত পৰাৰ কথা বুজাবলৈ গোলাঘাটৰ বাহিৰৰ মানুহে 'দেহা গোলাঘাটীয়া হ'ল' বুলি এটা খণ্ডবাক্যৰ সৃষ্টি কৰিছিল। লকডাউন: তলাবন্ধ- ড° নগেন শইকীয়া (পৃষ্ঠা- ২১)

(খ) ড° যুগল হাজৰিকা বুলি কোনোবাই মোৰ নামটো মতা যেন শুনিবলৈ। “আপুনি এইটো কমত আহক, আপোনাৰ কভিড পজেটিভ।” -এইবুলি কোৱাত মোৰ সন্নিহিত ঘূৰি আহিল। ইমান সময়ে মই এইবোৰ কি ভাবি আছিলোঁ। কভিড পজেটিভৰ বাবে আত্মত্যাগ কৰা

তিনিপুত্ৰ ক্ৰমে বৃন্দাবন চন্দ্ৰ, কৃষ্ণচন্দ্ৰ আৰু বিষ্ণুচন্দ্ৰ। পূৰ্ণানন্দদেৱৰ পাছত সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হোৱা বৃন্দাবনচন্দ্ৰদেৱৰ দিৱসতে ১৮৭৫ চনত (১৭৯৭ শক) কৰঙাত নৰবৰদেৱৰ পদশীলাৰে শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰ ন-কৈ স্থাপন কৰা হয়। মাজুপুত্ৰ কৃষ্ণচন্দ্ৰ বকতাত বয়। কৰঙাত হাজৰিকা মণ্ডলী খেলসহ ওচৰ-পাজৰৰ বহু শিষ্য-প্ৰশিষ্যসহ এইজনা গুৰুৰ দিনত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰই এক অনন্য মাত্ৰা লাভ কৰে।

শ্ৰীবৃন্দাবন চন্দ্ৰৰ পাছত সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰৰ ভাৰ পৰে শ্ৰীশ্ৰী বিষ্ণুচন্দ্ৰদেৱৰ ওপৰত। বিষ্ণুচন্দ্ৰৰ পাছত বৃন্দাবন চন্দ্ৰৰ পুত্ৰ জগদীশ চন্দ্ৰই শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হিচাপে গুৰি বঠা ধৰে। এখেত যাদৱ গোসাঁই হিচাপে বেছি প্ৰখ্যাত আছিল। এখেতে কৰঙা হাজৰিকা বংশৰ বংশাৱলী ভক্তৱলী আৰু বংশাৱলী লিখি উলিয়ায়। নানা গীত-পদ ঘোষা ৰছনা কৰে। তেৰাই সত্ৰত নানা ভাওনা-সবাহ আদিৰে বছৰটোৰ বাৰ মাহে সত্ৰৰ পৰিৱেশ গাভীৰ্যপূৰ্ণ কৰি ৰাখিছিল। জগদীশ চন্দ্ৰৰ পাছত এই সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় বকতাত থকা কৃষ্ণচন্দ্ৰৰ পুত্ৰ ভৈৰৱচন্দ্ৰদেৱ।

ভৈৰৱচন্দ্ৰৰ পাছত চতুৰ্দ্ধ শ্ৰীশ্ৰী সত্ৰাধিকাৰ হয় যাদৱ গোসাঁইখ্যাত জগদীশচন্দ্ৰৰ বৰপুত্ৰ শ্ৰীশ্ৰী মোহন চন্দ্ৰ। জগদীশ চন্দ্ৰৰ আন দুগৰাকী পুত্ৰ ক্ৰমে কুমুদ চন্দ্ৰ মহন্ত আৰু দধি মহন্ত। উল্লেখযোগ্য যে এই গৰাকী চতুৰ্দ্ধ শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰৰ দিৱসতে সত্ৰখনে সমগ্ৰ অসমতে এক সুকীয়া পৰিচয় লাভ কৰে। উচ্চ শিক্ষিত এই

গৰাকী সত্ৰাধিকাৰে সম্পূৰ্ণ সত্ৰীয়া নীতি নিয়মৰ মাজত থাকিও ওকালতি কৰা, স্বাধীনতা আন্দোলনত অংশগ্ৰহণ কৰা, নানা সামাজিক অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান গঢ় দিয়াৰ লগতে যিমানখিনি অমূল্য সাহিত্যৰাজি অসমীয়া সমাজ জীৱনলৈ আগবঢ়াই গ'ল তাক সংক্ষেপে লিখি প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰি। বিশেষকৈ কৰঙাৰ ঐতিহাসিক কমাৰ শিল্প উদ্যোগ স্থাপন, সত্ৰ মহাসভাৰ দৰে জাতীয় অনুষ্ঠান গঢ়াত লোৱা ভূমিকা, এগৰাকী প্ৰবীন সাংবাদিক, সফল অভিভাৱক, স্বাধীনতা আন্দোলনৰ প্ৰবীন সংগ্ৰামী, দৰিদ্ৰ জনগনৰ ত্ৰাণকৰ্তা উকীল আৰু এগৰাকী প্ৰথিতযশা সাহিত্যিক হিচাপে তেখেতক অসমৰ বাইৰে সদায় স্বৰ্ণণ কৰিব। সেই সময়ত এইগৰাকী সত্ৰাধিকাৰ সম্পৰ্কত পণ্ডিত বানীকান্ত কাকতিদেৱে কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আগত কৈছিল-অসমৰ বৌদ্ধিক জগতখন বৰ্তমান তিনিটা উধানৰ ওপৰত উঠি আছে। সেই তিনিটা উধান হ'ল-অম্বিকাগিৰি ৰায়চৌধুৰী, কমলা কান্ত উট্টাচাৰ্য আৰু মোহন চন্দ্ৰ মহন্ত। এই উক্তিৱেই তেখেতৰ ব্যক্তিত্ব আৰু গুৰুত্ব কিমান বুজিবৰ বাবে যথেষ্ট। তেখেতৰ দ্বাৰা ৰচিত 'মাধৱ বৈকুণ্ঠে গৈলা গোপাল উদয় ভৈল' পুথিখন বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ এক যুগমীয়া কৃতি। ১৯৮৭ চনৰ ২৬ জানুৱাৰী (১৯০৯ শকত) এইগৰাকী শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ স্বৰূপ সত্ৰাধিকাৰ বৈকুণ্ঠগামী হয়। তেখেতৰ পাছত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ হয় নগাঁওস্থিত সত্ৰৰ জ্যেষ্ঠ শ্ৰীশ্ৰীদেৱচন্দ্ৰ মহন্ত। এইজনা ধৰ্মাধিকাৰে কৰঙাৰ শ্ৰীশ্ৰী কমলানাত্ৰদেৱ থান ক্ষেত্ৰৰ নৱ

নিৰ্মিত মণিকূট ভাগ ন-কৈ প্ৰতিষ্ঠা কৰে। শ্ৰীশ্ৰী দেৱচন্দ্ৰদেৱৰ পাছত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ ষষ্ঠদশ সত্ৰাধিকাৰ হিচাবে শ্ৰীশ্ৰী মোহন চন্দ্ৰ মহন্তদেৱৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ দুৰ্গভ চন্দ্ৰ মহন্তদেৱে ধৰ্মভাৰ ধৰি আছে। এই গৰাকী সত্ৰাধিকাৰে সত্ৰৰ কেইবাখনো আপুৰুগীয়া পুথি প্ৰিণ্টিং কৰাই এক মহান কাৰ্য সমাধা কৰিছে। তদুপৰি বহুকেইখন মানদণ্ড সম্পন্ন আলোচনীৰ সম্পাদনা আৰু অজস্ৰ বহুমূলীয়া তত্ত্বগ্ৰন্থৰ প্ৰবন্ধ সাহিত্য জগতলৈ আগবঢ়াইছে। পিতৃৰ দৰে তেখেতো এগৰাকী দক্ষ সমাজ সংগঠক। তেখেতৰ বৃহৎ সাফল্য হ'ল নিজ জন্মভূমি কৰঙা চিনামৰা অঞ্চলত গঢ় দিয়া একমাত্ৰ উচ্চ শিক্ষাৰ অনুষ্ঠান চিনামৰা মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা। অৱশ্যে নানা দুৰ্যোগৰ মাজেদি চলি থকা সত্ৰখন কৰঙাৰ পৰা তুলি নি গুৱাহাটীস্থিত নিজা গৃহত স্থাপন কৰি পৰম্পৰা ৰক্ষা কৰি সত্ৰৰ কামকাজ পৰিচালনা কৰি আছে। এইখিনিতে সত্ৰাধিকাৰ নহ'লেও আৰু এগৰাকী শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰৰ জীয়ৰীৰ কথা উল্লেখ নকৰিলে এই লেখা আধৰুৱা হ'ব। সেই গৰাকী হ'ল সত্ৰখনৰ চতুৰ্দ্ধ গৰাকী সত্ৰাধিকাৰ মোহন চন্দ্ৰ মহন্তদেৱৰ বৰ জীয়ৰী সত্ৰখনৰ গৌৰৱ সাহিত্য অকাডেমী বঁটা বিজয়ী অসমৰ সু-সাহিত্যিক কেশদা মহন্ত বাইদেউৰ কথা। ৰামায়ণী সাহিত্যৰ বিশিষ্ট গৱেষিকা এই গৰাকী সাহিত্যিক বৈষ্ণৱানন্দ লহৰী পুথিভাগ প্ৰয়াত উদিতৰামদেৱৰ ষোড়শাব্দসহ সম্পাদনা কৰাৰ উপৰিও কালিদাসৰ সাহিত্য, অসমীয়া ৰামায়ণী সাহিত্য কথা বস্তৰ আঁত গুৰি, কৃষ্ণকথা মূলধাৰা, মহাপুৰুষীয়া সাহিত্য, ৰামচৰিত মানস, উদ্ভৱ ৰামচৰিত আৰু মেঘদূত কাব্য, ৰঘুবংশ মহাকাব্য, ৰঘুবংশৰ কথা, অথৰ্ববেদ (অনুবাদ), গোস্বামী তুলসীদাস আৰু ৰামচৰিত মানস, ভৱভূতিঃ ব্যক্তিত্ব আৰু সাহিত্য, চিন্তা উপাচাৰ, বিচাৰিলো অনেক প্ৰবন্ধ আদি যিমানখিনি অমূল্য গ্ৰন্থ বৈষ্ণৱ সাহিত্য তথা অসমীয়া সাহিত্য জগতলৈ গৈ দিছে সেয়া এগৰাকী সত্ৰাধিকাৰতকৈ কোনো গুণে কম নহয়।

গতিকে দেখা যায় যে শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুগণিদেৱ আৰু তেৰাৰ প্ৰতিভাশালী ধৰ্মনিষ্ঠ পুত্ৰসকলে অসমত বহুতো বৈষ্ণৱ সত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি অগনন লোকক বিশেষকৈ কায়ষ্ঠ, কাকতি, আহোম, চুতীয়া, কছাৰী, সোণাৱাল, মিচিং, কেৰন্ত, বনিয়া, ডফলা, যৱন আদি লোক সকলক শিষ্যভূক্ত কৰি বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰত বিশেষ অৱদান আগবঢ়াইছিল লগতে তেখেত সকলৰ পূৰ্বৰ ধৰ্মাধিকাৰ শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুগণি গৃহৰ পৰা বঢ়া অন্যান্য সত্ৰ সমূহেও অসমৰ লাখ লাখ ভক্ত বৈষ্ণৱক শিষ্য ভূক্ত কৰি আধ্যাত্মিক শিক্ষাৰে গুৰু ভক্তি প্ৰধান বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ শিক্ষা দিয়াত অগ্ৰনী ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। গতিকে ক'ব পাৰি যে মহাপুৰুষ সকলৰ আৰ্হিমাতে অসমৰ যি কেইখন সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰ সকলে পুৰুষানুক্ৰমে গীত, ঘোষা, নাটক, পদপুথি, চৰিতপুথি আদি ৰছনাৰ লগতে সমাজৰ আন আন উন্নয়নমূলক কামৰ মাজেৰে যি চিৰ প্ৰবাহিত ধাৰা এতিয়ালৈকে চলাই আছে সেই সকলৰ ভিতৰত শ্ৰীশ্ৰী তৈলপানী সত্ৰও অন্যতম। ♦

সহায়ক গ্ৰন্থ : (শ্ৰীশ্ৰী বৰযদুগণিদেৱৰ সংক্ষিপ্ত চৰিত : প্ৰয়াত উদিতৰামদেৱ; যদুগণিদেৱৰ বংশাৱলী : প্ৰয়াত জগদীশ মহন্ত; নৰবৰদেৱ চৰিত : প্ৰয়াত মধীধৰদেৱ; বৈষ্ণৱানন্দ লহৰী : সম্পাদনা কেশদা মহন্ত)

দ্ৰাম্যভাষ্য : ৬০০৩৬৯৬১৩৮

কমটোৰ ফালে বহি থকা চকীখনৰ পৰা উঠি আগবাঢ়িলো। যাওঁতে দেখিলোঁ, মোৰ সন্মুখত থকা মানুহবোৰ মোৰ পৰা আঁতৰি দিছে তথা চিনাকিজনেও মোৰ চকুত চকু পৰিব দিয়া নাই। (কভিড মহামাৰী আৰু এই যুদ্ধত মোৰ যাত্ৰা-ড° যুগল হাজৰিকা, পৃষ্ঠা- ৭৯)

(গ) স্বস্তিকা আৰু বালচন্দ্ৰৰ ঘৰত চাৰি মাহ নিজৰ ঘৰত থকাৰ দৰেই থাকিলোঁ। এক মুহূৰ্তলৈও অনুভৱ নহ'ল আত্মীয়ৰ ঘৰত থকাৰ আনুষ্ঠানিকতাৰ অতিশযা। সেয়ে স্বাভাৱিকতে ঘৰলৈ আহিবলৈ পোৱাৰ আনন্দ থাকিলেও মনবোৰ আছিল বিদায়ৰ বেদনাৰে ভৰা। (তাত ক'বনা, ইয়াত ক'বনা সৰ্বকি পালোঁহি অসম-শাংকৰ কৌশিক বৰুৱা (পৃষ্ঠা- ১০১)

(ঘ) আমাৰ বাপতি সাহোন চেনেহৰ ব'হাগ বিহুটিও ঘৰতে আৱদ্ধ হৈ কটাব লগা হ'ল, মাৰ ঘৰলৈও যাব নোৱাৰিলোঁ, মা-দেউতাক সেৱা জনাব নোৱাৰিলোঁ। সকলো লগ হৈ আনন্দ কৰিব নোৱাৰিলোঁ। মনবোৰ বিষাদেৰে ভৰি উঠিল। (বিশ্ব ঐতিহাসৰ ক'লা অধ্যায় আৰু আমি- ড° মানসী গগৈ বৰগোহাঁই (পৃষ্ঠা- ১৯৬)

(ঙ) The lockdown due to COVID-19 caused a lot of mental stress especially among the students, scholars and researchers. However, there were many researchers who took it a positive way and utilized the time in constructive activities and enhancing their knowledge and sharing it with others through various online modes. Academic Activities During COVID-19- Dr.

Suresh Kumar (পৃষ্ঠা- ২৪১)

(চ) “জীৱনৰ ৰংবোৰ
কিয় ক'তেনো হেৰায়,
ভাবি-গুণি চাবলৈ
সময়ে যো নাই।।
কৰ'নাই ধৰণীক কৰিলে কৰুণা
ধোঁৱা, ধূলি প্ৰদূষণ
নাশি দিলে অৰুণা।।

লকডাউনৰ অনুভৱ- কৃষ্ণমণি নাথ (পৃষ্ঠা- ২৬৮)
অসমীয়া আৰু ইংৰাজী দ্বিভাষিক গ্ৰন্থ 'সময়-দুঃসময়' কৰ'নাকালীন অনুভৱৰ এখন সুন্দৰ ক'লাজ। লকডাউনে কঢ়িয়াই অনা সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, শৈক্ষিক সমস্যাৰ অনুভৱবোৰৰ লগতে নিজে কৰ'না ৰোগী হোৱাৰ অভিজ্ঞতা, কৰ'না মহামাৰীত আপোনজনক হেৰুৱাৰ অভিজ্ঞতা, বিদেশৰ মাটিত সময়ে হঠাতে বন্দী কৰি ৰখাৰ অভিজ্ঞতা, চিকিৎসক হিচাপে কৰ'নাৰ মুখামুখী হোৱাৰ অভিজ্ঞতা, অনলাইন ক্লাছৰ অভিজ্ঞতা আদি কৰ'নাকালীন বিভিন্ন অভিজ্ঞতাৰ সমষ্টি এই সময়-দুঃসময়ৰ গ্ৰন্থখন। সময়ে স্বৰূপ কৰা জনজীৱনৰ অৰ্থনৈতিক, সামাজিক, শৈক্ষিক আদি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়সমূহৰ ওপৰত আলোকপাত কৰা অনুভৱৰ লগতে কৰ'নাকালীন সময়ছোৱাৰ তিতা-মিঠা অভিজ্ঞতাৰ সোঁৱৰণি 'সময়-দুঃসময়' অসমীয়া সাহিত্যৰ ভঁৰালত নিঃসন্দেহে এক অভিনৱ সংযোজন। আশাকৰোঁ পাঠকে গ্ৰন্থখন আঁকোৱালি ল'ব। ♦

লেখকৰ ঠিকনা: মহাদেৱপুৰ, নামচাই, অৰুণাচল প্ৰদেশ
দ্ৰাম্যভাষ্য: ৯৯৫৪৫৮৬০৫৯

সকলো বন্ধ হৈ পৰিল। বিশ্বৰ কোটি-কোটি মানুহ সংস্থাপনহীন হৈ পৰিল। ফলস্বৰূপে নিবনুৱাৰ সংখ্যা অভাৱনীয়ভাৱে বৃদ্ধি পালে। মুঠৰ ওপৰত ক'ৰোনাই সমগ্ৰ বিশ্বতে আৰ্থ-সামাজিক, শৈক্ষিক দিশৰ লগতে সকলো দিশতে বিস্তৰ ক্ষতি কৰিলে।

এই লেখা প্ৰস্তুত কৰা সময়লৈকে ইতিমধ্যে বিশ্বৰ কেইবাখনো দেশে ক'ৰোনা ভাইৰাছক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ প্ৰতিষেধক প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াইছে আৰু মানৱ শৰীৰত প্ৰয়োগ কৰি পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা চলাই আছে। কিন্তু এই প্ৰতিষেধকবোৰ কিমান দূৰ সফল হ'ব সেয়া সময়েহে ক'ব। গতিকে অনাগত দিনবোৰত ক'ৰোনাৰ সংক্ৰমণে কি ৰূপ ল'ব তাক ক'ব পৰা অৱস্থাত নাই। ক'ৰোনা ভাইৰাছৰ সংক্ৰমণৰ বাবে মানৱ জাতিয়ে ইতিমধ্যে বহুতো কুফল ভোগ কৰিব লগা হৈছে আৰু হয়তো অদূৰ ভৱিষ্যতেও কৰি যাব লাগিব। কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে সমগ্ৰ বিশ্বৰ মানৱ জাতিয়ে প্ৰত্যক্ষভাৱে নহ'লেও পৰোক্ষভাৱে কিছু সুফলো লাভ কৰা দেখা যায়।

প্ৰথমতে আমি ক'ব লাগিব যে, ক'ৰোনা ভাইৰাছে সংক্ৰমণ ৰোধ কৰাৰ বাবে বিশ্বৰ প্ৰায়বোৰ দেশে যি 'লকডাউন'ৰ ঘোষণা কৰিছিল, তাৰ ফলস্বৰূপে সকলো মানুহৰ অহা-যোৱা, মতামত বন্ধ হৈ পৰিছিল। স্থলপথ, জলপথ আৰু আকাশীপথৰ সকলো যান-বাহন, জাহাজ, ৰেলগাড়ী, উৰাজাহাজ আদি বন্ধ হৈ পৰিছিল। কল-কাৰখানা, ব্যৱসায়-বাণিজ্য, দোকান-পোহাৰ, উদ্যোগ আদি সকলো বন্ধ হৈ পৰিছিল। মানুহ ঘৰতে আৱদ্ধ হৈ পৰিছিল। সমগ্ৰ পৃথিৱীখন শুদ্ধ হৈ পৰিছিল। যাৰ ফলস্বৰূপে মানৱজাতিৰ অনেক অসুবিধা বা কষ্ট হৈছিল যদিও আটাইতকৈ লাভ হৈছিল আমাৰ চাৰিওফালৰ পৰিৱেশৰ। দীঘলীয়া লকডাউনৰ বাবে আমাৰ বায়ু প্ৰদূষণৰ সমগ্ৰ মাত্ৰা অনেক হ্ৰাস পালে। মানুহে বিশুদ্ধ শ্বাস-প্ৰশ্বাস ল'বলৈ সুবিধা পালে। ফলস্বৰূপে শ্বাস-প্ৰশ্বাসজনিত বহু বোমাৰ পৰা, ছালৰ বোমাৰ আদিৰ পৰা মানুহে অলপ হ'লেও সকাহ পালে।

দ্বিতীয়তে, বায়ুমণ্ডলৰ প্ৰদূষণৰ মাত্ৰা কমি যোৱাৰ লগে লগে গোলকীয় উষ্ণতা বৃদ্ধিৰ পৰিমাণ কিছু হ'লেও কমিল, আমাৰ চাৰিওফালৰ গছ-গছনি, তৰু-তৃণবোৰে

মুক্তভাৱে লহপহকৈ বৃদ্ধি হ'বলৈ সুবিধা পালে। তৃতীয়তে, যান-বাহন, কল-কাৰখানা আদি বন্ধ হৈ যোৱাৰ বাবে শব্দ প্ৰদূষণ বহু পৰিমাণে কমি আহিল। যাৰ ফলস্বৰূপে বনৰ জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকতিবোৰে মুক্তমনেৰে বিচৰণ কৰিবলৈ সুবিধা পালে। চতুৰ্থতে জাহাজ, নাও আদিবোৰৰ চলাচল বন্ধ হৈ যোৱাৰ বাবে নদ-নদী, সাগৰ, জলাশয় বা বিল আদিৰ পানী প্ৰদূষণ মুক্ত হৈ নিৰ্মল হৈ পৰিল। ফলস্বৰূপে জলজ প্ৰাণীবোৰেও মুক্তভাৱে পানীত বিচৰণ কৰিব পাৰিছিল।

মুঠৰ ওপৰত, আমি সাধাৰণ মানুহবিলাকে বহু বছৰ ধৰি প্ৰকৃতিৰ ওপৰত, পৰিৱেশৰ ওপৰত চলাই অহা অত্যাচাৰ আৰু ক্ষতি কৰি অহা আমাৰ চাৰিওফালৰ পৰিৱেশক আৰু বায়ুমণ্ডলক লকডাউনে ৰক্ষা কৰি পুণৰাই ঠন ধৰি উঠিবলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰিলে। যিটো সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছিল।

ক'ৰোনাই মানুহক বিশেষকৈ তৃতীয় বিশ্বৰ অনুন্নত ৰাষ্ট্ৰবোৰৰ জনসাধাৰণক স্বাস্থ্য সুৰক্ষা আৰু পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতাৰ বিষয়ে সজাগ আৰু সচেতন কৰি তুলিলে। সঘনাই হাত ধোৱা, মুখত মাস্ক ব্যৱহাৰ কৰা, শাৰীৰিক দূৰত্ব বজাই ৰখা, য'ত-ত'ত থু-থেকাৰ নেপেলোৱা আদিৰ দৰে স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ ভাল উপায়সমূহ মানুহে অভ্যাস হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। অৱশ্যে এতিয়াও আমাৰ সমাজৰ একাংশ লোকে স্বাস্থ্য সুৰক্ষাৰ এই বিধিবোৰ মানি নচলা, মাস্ক পৰিধান নকৰা দেখা যায়।

ক'ৰোনাই আমাৰ ভাৰতীয়সকলৰ লগতে সমগ্ৰ বিশ্বতে 'কৰমৰ্দন'ৰ পৰিৱৰ্তে পূৰ্বৰে পৰা ভাৰতীয় সমাজত চলি অহা 'নমস্কাৰ'ক জনপ্ৰিয় কৰি তুলিলে। কাৰণ কৰমৰ্দনৰ ফলস্বৰূপে অতি সহজে যিকোনো বোমাৰৰ বীজানু এজনৰ পৰা আনজনলৈ সংক্ৰমিত হ'ব পাৰে।

ক'ৰোনা সৃষ্ট লকডাউনে আৰু কিছুমান সুযোগ-সুবিধা আমালৈ আনি দিলে। উদাহৰণস্বৰূপে, চ'চিয়েল মেডিয়াৰ বিভিন্ন মাধ্যমৰ সহায়ত আমি নিজৰ নিজৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বিভিন্ন প্ৰতিভাসমূহ প্ৰকাশ কৰিবলৈ সুবিধা পালো। বিভিন্ন ব্যক্তিয়ে তেওঁলোকৰ সৃজনীমূলক প্ৰতিভাৰ দ্বাৰা বিভিন্ন কলা-কৌশল প্ৰয়োগ কৰি নন সামগ্ৰী প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সময় তথা সুযোগ লাভ কৰিলে। বহুতো ন

সাহিত্যিক, গায়ক-গায়িকা, কবি, আবৃত্তিকবি, অভিনয় শিল্পী আদি এই লকডাউনৰ সময়ছোৱাতে সৃষ্টি হোৱা দেখিবলৈ পোৱা গ'ল।

থিক একেদৰে ক'ৰোনা সৃষ্ট লকডাউনে আমাৰ মাজৰ এচাম ব্যক্তিৰ সংস্থাপন কাটি নিলে যদিও এচাম নতুন স্বাৱলম্বী, ক্ষুদ্ৰ ব্যৱসায়ী, খেতিয়ক, ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগীৰো সৃষ্টি কৰাত সহায় কৰিলে। নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰত বা ৰাজ্যৰ বাহিৰত সৰু-সুৰা চাকৰি-বাকৰি কৰি থকা বহু যুৱক-যুৱতীয়ে লকডাউনৰ বাবে ঘৰলৈ ঘূৰি আহি নিজৰ ঘৰতে, নিজৰ খেতি মাটিখিনিৰ বিভিন্ন ধৰণৰ খেতিকৰ্ম, মৎস্য পালন, পশুপালন, সৰু-সুৰা ব্যৱসায় আদি কৰি আত্মনিৰ্ভৰশীল হোৱাৰ লগতে পৰিয়াল পোহপাল দিয়াৰ বাবে যত্ন কৰা দেখা গ'ল। যিটো ৰাজ্যখনৰ বা দেশখনৰ গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ উন্নতিৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় বা ইতিবাচক দিশ হিচাপে গণ্য কৰিব পৰা যায়।

ক'ৰোনা সংক্ৰমণে আমাৰ শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰখনৰ বহুতো ক্ষতি কৰিলে যদিও সমান্তৰালভাৱে অনলাইন শিক্ষা পদ্ধতি বা ডিজিটেল শিক্ষাক জনপ্ৰিয় কৰি তুলিলে। চৰকাৰী অনুষ্ঠান সভা-সমিতি উদ্‌যাপন, উন্মোচন আদিবোৰ 'ভাৰ্চুৱেল' পদ্ধতিৰে সম্পন্ন হ'বলৈ ধৰাত সময়ৰ লগতে ৰাজকোষৰ ধন ৰাহি হ'বলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ উপৰিও উন্নত ৰাষ্ট্ৰবোৰকে ধৰি আমাৰ দৰে উন্নয়নশীল বা অনুন্নত ৰাষ্ট্ৰবোৰৰ স্বাস্থ্যখণ্ডত পঁয়ালগা স্বৰূপটো ক'ৰোনা অতিমাৰীয়ে ভালকৈয়ে উদগাই দিলে। যাৰ ফলস্বৰূপে বিভিন্ন দেশে ক'ৰোনা অতিমাৰীৰ প্ৰত্যাহ্বান চম্ভালিবলৈ চিকিৎসাখণ্ডৰ আন্তঃগাঁঠনি উন্নত কৰিবলৈ বাধ্য হৈ পৰিল।

ক'ৰোনা সংক্ৰমণে এইটো কথা প্ৰমাণ কৰিছিল যে এই পৃথিৱীত ধনী-দুখীয়া, উচ্চ-নীচ, ক'লা-বগা, জাত-পাত, ধৰ্ম বুলি কোনো কথা নাই। কাৰণ ধনী-দুখীয়া, উন্নত-অনুন্নত ৰাষ্ট্ৰৰ জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে সকলোধৰণৰ মানুহ ক'ৰোনাৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈছে। গতিকে আমি মানৱ জাতিয়ে গৰ্ব, অহংকাৰ, ঈৰ্ষা, স্বাৰ্থপৰতা আদি আমাৰ বেয়া গুণৰাশি ত্যাগ কৰি সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ কল্যাণৰ বাবে, মানৱতাৰ বাবে, বিশ্বৰ সৰ্বাংগীন উন্নতিৰ বাবে একেলগে মাৰবান্ধি থিয় দিব লাগিব। তেতিয়াহে আমি এনে ধৰণৰ মহামাৰী, অতিমাৰী বা যিকোনো ধৰণৰ দুৰ্যোগ, সংকট আদিৰ পৰা পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব পাৰিম। ♦

আত্ম-প্ৰত্যয়ৰ ভাব জাগৃত কৰাত সহায় কৰে। ফলস্বৰূপে শিশুৰ ব্যক্তিত্ব বিকাশ সুস্থ ৰূপত সাধিত হয়। শিশুৰ প্ৰতি ইতিবাচক মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুৰ খেলা-ধূলাৰ মাজেৰে গঠনাত্মক মনোভাৱ গঢ়ি তোলা, সামাজিক পৰিৱেশৰ লগত সমাযোজন কৰিবলৈ শিকোৱা, জীৱনৰ সামাজিক মূল্যবোধ শিকোৱা, খেলা-ধূলা কৰিবৰ বাবে মোহনীয় আৰু আকৰ্ষণীয় খেলা-ধূলাৰ সামগ্ৰীৰ যোগান ধৰি শিশুৰ কল্পনা প্ৰৱৰ্ত্তা আৰু সৌন্দৰ্য্যবোধৰ বিকাশ সাধন কৰা, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰত অংশগ্ৰহণ কৰোৱাৰ যোগেদি সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক বিকাশ সাধন কৰা, সাধু কোৱা, কাহিনী কোৱা, গল্প কোৱা, কবিতা আবৃত্তি কৰিবলৈ শিকোৱা আদিৰ যোগেদি ভাষাৰ বিকাশ আৰু নৈতিক চৰিত্ৰ গঠন কৰা আদিৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়ে।

শিশুক সজ অভ্যাস গঠন কৰোৱা, আচাৰ-আচৰণ শিকোৱা, আনক শ্ৰদ্ধা আৰু সন্মান কৰিবলৈ শিকোৱা, আৱেগিক নিৰাপত্তা প্ৰদান কৰা, শিশুৰ আশা-আকাংক্ষা, ইচ্ছা-অনিচ্ছা, ৰুচি-অভিৰুচি আদি বাঞ্ছিত ৰূপত পূৰণ কৰা, শিশুৰ সামৰ্থ আৰু অভিক্ষমতা অনুযায়ী বিকাশৰ বাবে পৰ্যাপ্ত সুযোগ-সুবিধা প্ৰদান কৰা, নিজৰ আচাৰ-আচৰণ, কাৰ্যকলাপ শিশুৰ বাবে অনুকৰণীয় কৰি তোলা, শিশুৰ সুপ্ত প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে পথ নিৰ্দেশনা প্ৰদান কৰা আৰু সুযোগ-সুবিধা দিয়া আদি দিশত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰে। এনে মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে মৰম-চেনেহ, সহানুভূতি, আদৰ-যত্নৰে শিশুক অসহায় অৱস্থা আৰু অভাৱ-অনাটনৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখি শিক্ষা-দীক্ষাৰ সকলো সুবিধা প্ৰদান কৰাৰ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা চলায় আৰু শিশুৰ বৌদ্ধিক বিকাশ সাধনত সহায় কৰে। গতিকে

শিশুৰ প্ৰতি ইতিবাচক মনোভাৱ গ্ৰহণ কৰা পিতৃ-মাতৃয়ে শিশুক সহযোগিতা আৰু সহায়তাৰ মাজেৰে শিশুৰ সৈতে পাৰস্পৰিক আৰু আৱেগিক সুস্থ বান্ধোন গঢ়ি তোলে। এনেবোৰ মনোভাৱৰ বাবেই শিশুৰ সুস্থ শাৰীৰিক, মানসিক, নৈতিক, বৌদ্ধিক, সাংস্কৃতিক, সামাজিক, আৱেগিক আদি দিশৰ সুস্থ বিকাশ সাধনৰ জৰিয়তে শিশুৰ সুস্থ সামাজিক ব্যক্তিত্ব গঢ় লৈ উঠে।

পিতৃ-মাতৃয়ে প্ৰদৰ্শন কৰা ইতিবাচক মনোভাৱৰ বাবেই শাৰীৰিকভাৱে অক্ষম শিশুৱেও নিজৰ সুপ্ত প্ৰতিভা বিকাশৰ দ্বাৰা নিজক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হয়। পিতৃ-মাতৃৰ মৰমৰ আবদাৰ, নিৰাপত্তা প্ৰদানৰ মনোভাৱ, প্ৰশংসা আৰু উৎসাহ প্ৰদানে শিশুক প্ৰয়োজন সাপেক্ষে পৰিস্থিতিৰ লগত মোকাবিলা কৰি আগুৱাই যোৱাত সহায় কৰে। এনে বহু উদাহৰণ আমাৰ সমাজত আছে। ♦

বিগত সময়ৰ উল্লেখযোগ্য খবৰ . . .

কৰিছে আৰু নাম ৰাখিছে 'Kepler-1649C'। এই গ্ৰহটো ৩০০ পোহৰ বৰ্ষ পৃথিৱীতকৈ দূৰত আছে আৰু মাত্ৰ ১.০৬ গুণহে পৃথিৱীতকৈ ডাঙৰ। উল্লেখযোগ্য যে ইয়াৰ উষ্ণতা পৃথিৱীৰ সমান আৰু সূৰ্যৰ পৰা ৭৫% শক্তি আহৰণ কৰে। জীৱৰ বসবাসৰ বাবে উপযোগী হ'ব নে নহয় তাৰ বিষয়ে বিজ্ঞানীসকলে এতিয়াও গৱেষণা চলাই আছে।

ক'ৰোনাৰ বাবে ১৩%-৩২% বিশ্ব বাণিজ্যৰ হাৰ নিম্নগামী: বিশ্ব বাণিজ্য সংস্থা (WHO)ৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন অনুসৰি ক'ৰোনা মহামাৰীৰ বাবে বিশ্ব বাণিজ্যৰ হাৰ ১৩%ৰ পৰা ৩২%লৈ নিম্নগামী হয়।

আমেৰিকাৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰপতি: ডেম'ক্ৰেটিক দলৰ প্ৰাৰ্থী জ' বিডেন ৩০৬ খন আসন দখলৰে আমেৰিকাৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে নিৰ্বাচিত হয়। ইয়াৰ বিপৰীতে ২৩২ খন আসনেৰে প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি ৰিপাব্লিকান দলৰ প্ৰাৰ্থী ড'নাল্ড ট্ৰাম্প পৰাজিত হয়। উল্লেখযোগ্য যে আমেৰিকাত চৰকাৰ গঠনৰ বাবে ২৭০ খন আসনৰ প্ৰয়োজন হয়।

ট'কিঅ অলিম্পিকৰ তাৰিখ সলনি: ক'ৰোনা মহামাৰীৰ বাবে WHOৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি ২০২০ বৰ্ষত জাপানৰ ট'কিঅত অনুষ্ঠিত হ'বলগীয়া অলিম্পিক ২০২১ লৈ পিছুৱাই দিয়া হয়। ২০২১ৰ গ্ৰীষ্মকালৰ পূৰ্বে অলিম্পিক অনুষ্ঠিত হ'ব বুলি জাপানৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীয়ে আশ্বাস দিছে।

৮০০ বছৰৰ বিৰতিত এক মহাজাগতিক ঘটনা:

পুনৰ এক মহাজাগতিক ঘটনাৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী হ'ল বিশ্ববাসী। সৌৰজগতৰ দুটা ডাঙৰ গ্ৰহ বৃহস্পতি আৰু শনি ৮০০ বছৰৰ মূৰত কাষ চাপিছে। বিজ্ঞানীসকলৰ মতে ইমানেই কাষ চাপিব যে মাত্ৰ ০.২০° দূৰত্বতহে থাকিব। ভাৰতত ২১ ডিচেম্বৰৰ পৰা প্ৰত্যক্ষ হয়।

২০২১ এছিয়ান গেমছ চীনত: ২০২০ৰ ৩ এপ্ৰিলত তাৰিখে এই কথা Olympic Council of Asia (OCA)ই ঘোষণা কৰে যে ২০২১ৰ এছিয়ান গেমছ চীনৰ গোৱানডংৰ চাৰ্টোত ২০-২৮ ডিচেম্বৰলৈ অনুষ্ঠিত হ'ব।

চন্দ্ৰত মানব কেম্পিং: চন্দ্ৰত প্ৰথমবাৰৰ বাবে এগৰাকী মহিলা আৰু এজন পুৰুষক ১-২ মাহ কেম্পিং কৰিবৰ বাবে পঠিওৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে NASAই। সৌৰজগতৰ বিষয়ে কিতংকৈ জানিবৰ বাবে চন্দ্ৰৰ দক্ষিণ মেৰুত ২০২৪ চনত অৱতৰণ কৰোৱাৰ প্ৰস্তুতি চলাইছে আমেৰিকাই।

WHOলৈ আমেৰিকাৰ বৰঙণি প্ৰত্যাহাৰ:

বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থা (WHO)লৈ বৰঙণি আগবঢ়োৱা অন্যতম দেশ আমেৰিকাই (প্ৰায় ৪০০-৫০০ মিলিয়ন ডলাৰ) প্ৰত্যাহাৰ কৰিছে। ২০২০ৰ ১৪ এপ্ৰিলত ৰাষ্ট্ৰপতি ট্ৰাম্পে ঘোষণা কৰি কয় যে যিহেতু ক'ৰোনা ভাইৰাছৰ সৃষ্টিকাৰী দেশ চীনৰ বিৰুদ্ধে WHOই কোনো দমনমূলক পদক্ষেপ লোৱা নাই সেইবাবে আমেৰিকাই এই সিদ্ধান্ত ল'বলৈ বাধ্য। ইয়াৰ ফলত WHO বিত্তীয় সংকটত ভোগাতো নিশ্চিত।

ইৰাকৰ নতুন প্ৰধানমন্ত্ৰী মুস্তাফা আল্ কাড্‌হিমি: ২০১৯ত আব্দুল্লাহ মাহদিয়ে ইৰাকৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ পদৰ পৰা পদত্যাগ কৰাৰ পাছত ২০২০ৰ ৫ মে' তাৰিখে মুস্তাফা আল্ কাড্‌হিমি নতুন প্ৰধানমন্ত্ৰী হিচাপে নিৰ্বাচিত হয়। উল্লেখযোগ্য

যে কাড্‌হিমি কোনো ৰাজনৈতিক দলক প্ৰাৰ্থী নছিল। তেওঁক ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে নিৰ্বাচনৰ বাবে মনোনীত কৰিছিল।

বিশ্ব বেংকৰ নতুন উপ-সভাপতি: ২৪ মে', ২০২০ তাৰিখে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মুদ্রানিধি (IMF)ৰ মুখ্য কাৰ্যবাহী বিষয়া কাৰমেন বিনহাৰ্টক বিশ্ব বেংকৰ উপসভানেত্ৰী আৰু মুখ্য অৰ্থনীতিবিদ হিচাপে নিযুক্ত কৰা হয়।

কিংবদন্তি ফুটবলাৰ মাৰাডোনাৰ দেহাৱসান:

১৯৬০ৰ ৩০ অক্টোবৰত জন্ম গ্ৰহণ কৰা কিংবদন্তি আৰ্জেণ্টাইন ফুটবলাৰ ডিয়াগো আৰমানডো মাৰাডোনাৰ ২০২০ৰ ২৫ নবেম্বৰত দেহাৱসান ঘটে। ২টাকৈ বৰ্ষৰ বাবে FIFAৰ শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ হিচাপে নিৰ্বাচিত হোৱা মাৰাডোনাক আৰ্জেণ্টিনাৰ ভাষাত "El Pibe de Oro" অৰ্থাৎ The Golden Boy বুলি জনা গৈছিল।

ৰাষ্ট্ৰীয় খবৰ

ক'ৰোনাৰ ফলত ৪০০ মিলিয়ন ভাৰতীয় দৰিদ্ৰতাৰ কৰলত: আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় শ্ৰমিক সংস্থা (ILO)ৰ সমীক্ষা অনুসৰি ক'ৰোনা ভাইৰাছৰ সংক্ৰমণৰ ফলত প্ৰায় ৪০০ মিলিয়ন ভাৰতীয় অৰ্থনৈতিক সংকটত ভুগি দৰিদ্ৰতাৰ কৰলত পৰিছে। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পাছত সমগ্ৰ বিশ্ব অৰ্থনৈতিক সংকটত পৰাৰ কাৰণ হৈ পৰিছে "ক'ৰোনা"।

ভাৰতৰ প্ৰথমটো পশুৰ কোৱাৰেণ্টাইন কেন্দ্ৰ:

উত্তৰাখণ্ডৰ জিম কৰবেট ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানক ভাৰতৰ প্ৰথমটো পশুৰ কোৱাৰেণ্টাইন কেন্দ্ৰ হিচাপে ঘোষণা কৰা হয়। ক'ৰোনা মহামাৰীৰ সংক্ৰমণৰ পৰা জীৱ-জন্তুবোৰক সুৰক্ষিত কৰাৰ উদ্দেশ্যৰে এই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হয়।

১১ বছৰৰ পিছত ভাৰতৰ GDP নিম্নতম:

ক'ৰোনা ভাৰতৰ বাবে ভাৰতৰ GDP ১১ বছৰৰ ভিতৰত আটাইতকৈ নিম্নতম হৈছে। ২০১৮-১৯ বৰ্ষত এই হাৰ ৬.১%ৰ পৰা ২০১৯-২০ বৰ্ষত ৪.২% হয়গৈ। যাৰ ফলত বেংকৰ সঞ্চয়ৰ হাৰ ৫০%লৈ নিম্নগামী হয়।

ভাৰতৰ ভূটানৰ সৈতে চুক্তি: ২০২০ৰ ৪ মে' তাৰিখে ভাৰতৰ ভূটানৰ সৈতে ৰাজনৈতিক চুক্তি স্বাক্ষৰিত কৰে। চুক্তিত পৰিৱেশ আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদ সংৰক্ষণ, বায়ু প্ৰদূষণৰ সংক্ৰমণ ৰোধ, জল ব্যৱস্থাপনা, জলবায়ু পৰিৱৰ্তন আদিৰ দৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়সমূহৰ ওপৰত আলোচনা কৰে। উল্লেখযোগ্য যে এইচুক্তি ১০ বছৰৰ বাবে থাকিব।

কেৰেলাৰ প্ৰথমগৰাকী মহিলা আৰক্ষী পৰিদৰ্শক বিষয়া: ২৮ মে' ২০২০ তাৰিখে আৰ. শ্ৰীলেখা কেৰেলাৰ আৰক্ষী পৰিদৰ্শক বিষয়া নিযুক্ত হোৱাৰ পাছতেই তেওঁ হয় কেৰেলাৰ প্ৰথমগৰাকী ভাৰপ্ৰাপ্ত মহিলা আৰক্ষী বিষয়া।

পশ্চিম বংগলৈ বিশ্ব বেংকৰ ১৯৫০ কোটি ঋণ প্ৰদান: পশ্চিম বংগৰ আবেদন মঞ্জুৰ কৰি বিশ্ব বেংকে ৰাজ্যখনক ১৯৫০ কোটি টকাৰ ঋণ আগবঢ়ায় ২০ জুন, ২০২০ তাৰিখে। ক'ৰোনা সংক্ৰমণ ৰোধকে ধৰি সমাজৰ আঁচনিসমূহৰ বাবে ৮৫০ কোটি আৰু উদ্যোগ ক্ষেত্ৰৰ বিকাশৰ বাবে ১১০০ কোটি ব্যয় কৰিব বুলি পশ্চিম বংগৰ চৰকাৰে জনায়।

FIFA ৰেংকিং ২০২০: ভাৰত ১০৮ লৈ:

শেহতীয়াকৈ বিশ্ব ফুটবলৰ ২০২০ ৰেংকিং তালিকাত

ভাৰতে ১১৮৭ পইণ্টেৰে ১০৮তম স্থান পাবলৈ সক্ষম হৈছে। য'ত বেলজিয়ামে প্ৰথম স্থান, বিশ্ব চেম্পিয়ন ফ্ৰান্স দ্বিতীয় আৰু ব্ৰাজিল তৃতীয় স্থানত আছে।

ৰপ্তানিৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰত অৱনমিত:

বিগত বৰ্ষৰ ভিতৰত ২০২০ বৰ্ষত ভাৰত ৰপ্তানিৰ ক্ষেত্ৰত বাৰুকৈয়ে প্ৰভাৱিত হয়। ভাৰতৰ ৰপ্তানিৰ হাৰ ৩৪.৫৭% লৈ হ্ৰাস পায় যাৰ ফলত বৈদেশিক মুদ্ৰা আহৰণত বাধাগ্ৰস্ত হয় আৰু মুদ্ৰাৰ ভৰ্তাল হ্ৰাস পায়।

ৰাজ্যিক খবৰ

ৰাজনীতিৰ ধ্বংসাত্মক তৰুণ গগৈৰ দেহাৱসান:

ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ এজন আগশাৰীৰ নেতা তথা অসমৰ সবাতোকৈ দীৰ্ঘকালীন সময়ৰ বাবে শাসনাধিষ্ঠ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী তৰুণ গগৈ ডাঙৰীয়াৰ ২০২০ৰ ২৩ নৱেম্বৰত ৮৪ বছৰ বয়সত দেহাৱসান ঘটে। ১৯৩৬ চনৰ ১ এপ্ৰিলত জন্মগ্ৰহণ কৰা নেতাগৰাকীয়ে ২০০১ চনৰ পৰা ২০১৬ চনলৈ অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী হিচাপে দায়িত্ব লয়। তেওঁৰ দলে অভিলেখসহ একেৰাহে তিনিবাৰকৈ অসমৰ বিধানসভা নিৰ্বাচনত বিজয় সাব্যস্ত কৰিছিল।

অসমৰ ষষ্ঠখন ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান:

ডিব্ৰুগড় আৰু তিনিচুকীয়াত অৱস্থিত দিহিং-পাটকাইক ১৩ ডিচেম্বৰ, ২০২০ তাৰিখে ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হয়। ২৩১.৬৫ বৰ্গ কি.মি. মাটিকালিৰে দিহিং-পাটকাই হৈ পৰে অসমৰ ষষ্ঠখন ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান।

তিনিচুকীয়াৰ বাঘজান তৈলক্ষেত্ৰত ভয়ংকৰ অগ্নিকাণ্ড:

তিনিচুকীয়াৰ বাঘজান তৈলক্ষেত্ৰৰ পাঁচ নং খাদটোৰ পৰা ২৭ মে', ২০২০ৰ পৰা ভূগৰ্ভৰ পৰা গেছ নিৰ্গত হৈ অগ্নিকাণ্ডত পৰিণত হৈছে। এতিয়ালৈকে এই অগ্নিকাণ্ডত ২ জন লোকৰ মৃত্যু হৈছে।

বিটিচি নিৰ্বাচন: ২০২০ বৰ্ষৰ বড়োলেণ্ড ক্ষেত্ৰীয় পৰিষদৰ নিৰ্বাচন ৭-১০ ডিচেম্বৰত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। মুঠ ৪৬ খন আসনৰ ভিতৰত ইউ.পি.পি.এল. (১২), বিজেপি (১০), জিএছপি (১) একেলগে মিত্ৰজোঁট কৰি চৰকাৰ গঠন কৰে। বিৰোধী বিপিএফে ১৭ খন আসন দখল কৰে। এইবাৰ বিটিচাৰৰ মুখ্য কাৰ্যবাহী সদস্য হৈছে ইউপিপিএলৰ প্ৰমোদ বড়ো আৰু উপ-মুখ্য কাৰ্যবাহী সদস্য হৈছে গোবিন্দ বসুমতাৰী।

নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০:

মাতৃভাষা / আঞ্চলিক ভাষাৰ মাধ্যমত ৮ম শ্ৰেণীলৈ শিক্ষাদান, মুখস্থ বিদ্যাৰ সলনি সৃষ্টিশীল চিন্তাৰ বিকাশত গুৰুত্ব, পাঠ্যক্ৰমৰ বোজা হ্ৰাস, নম্বৰ কেন্দ্ৰিক পৰীক্ষাৰ সলনি নতুন মূল্যায়ন ব্যৱস্থা আদিৰ দৰে নতুন ব্যৱস্থাৰ সংযোজন আৰু সংশোধন কৰি অসমত নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা হয়। স্কুলীয়া শিক্ষা ৫+৩+৩+৪ পদ্ধতিৰ হ'ব। প্ৰথম ৫ বছৰত অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব প্ৰাক-প্ৰাথমিক, প্ৰাথমিক, প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় শ্ৰেণী। পিছৰ ৩ বছৰত তৃতীয়, চতুৰ্থ আৰু পঞ্চম শ্ৰেণী, তাৰ পিছত ষষ্ঠ, সপ্তম আৰু অষ্টম আৰু শেষৰ চাৰি বছৰত থাকিব নৱম, দশম একাদশ আৰু দ্বাদশ শ্ৰেণী। উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ চাৰি বছৰত থাকিবলগা শিক্ষাদান কলা, বাণিজ্য বা বিজ্ঞান বুলি বিভাজিত হৈ নাথাকিব। স্নাতকৰ পাঠ্যক্ৰম চাৰি বছৰৰ হ'ব। ♦

ভাৰত-আমেৰিকা সম্পৰ্কৰ নতুন মোৰ . . .

যিটো পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ আৰম্ভণি ঘটাইছিল ভাৰতৰ প্ৰাক্তন প্ৰধানমন্ত্ৰী অটল বিহাৰি বাজপেয়ীয়ে। অৱশ্যে বাজপেয়ী চৰকাৰৰ পাছৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰসমূহেও সেই নীতিকেই অৱলম্বন কৰি থাকিল। ইয়াত অৱশ্যে দুটা কাৰকে ক্ৰিয়া কৰা বুলি ক'ব পাৰি -

প্ৰথমটো হ'ল ভাৰতৰ প্ৰতিবেশী চিৰবৈৰী ৰাষ্ট্ৰ পাকিস্থানক ভাৰতবিদ্ৰোহী কাৰ্যকলাপৰ পৰা নিলগাই ৰখা আৰু আনটো হ'ল আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ অৰ্থনৈতিক উদাৰীকৰণ নীতিৰ ফলপ্ৰসু প্ৰেক্ষাপট তৈয়াৰ কৰা। ২০১৪ চনত গঠন হোৱাৰনৱেন্দ্ৰ মোডী নেতৃত্বাধীন NDA চৰকাৰেও ক্ৰমাগত দুয়োটা কাৰ্যকালতে আমেৰিকাক এলাগী কৰি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ৰাজনীতিৰ পথৰত থাকিব খোজা নাই। তাৰ সু-ফল অৱশ্যেই পোৱা বুলিও ৰাজনৈতিক বিশ্লেষকে মত পোষণ কৰে। ভাৰতে ১৯৯১ চনত গোলকীকৰণ, ব্যক্তিগতকৰণ (LPG) নীতি গ্ৰহণ কৰাৰ পৰা ২০২০ চনলৈকে জ্য' বাইডেনক বাদ দি চাৰিগৰাকী আমেৰিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি পাইছে, তাৰে ডনাল্ড ট্ৰাম্পৰ বাহিৰে বাকী কেওজনই দুটাকৈ কাৰ্যকালৰ বাবে ক্ষমতা পাইছিল। দলীয় ভাৱাদৰ্শগত পাৰ্থক্য থাকিলেও তৃতীয় বিশ্বৰ ৰাষ্ট্ৰসমূহৰ ভিতৰত ভাৰতক এৰাই চলাব সাহস কোনো এজনেই কৰা নাছিল। ১৯৯৮ চনত বাজপেয়ীয়ে পোখৰানৰ পৰমাণু বোমা পৰীক্ষণৰ পাছত ৰাষ্ট্ৰপতি বিল ক্লিন্টনেহে ভাৰতৰ বিৰুদ্ধে অৰ্থনৈতিক প্ৰতিবন্ধকতা ক্ষনিকৰ বাবে আৰোপ কৰিছিল।

জৰ্জ ডব্লিও বোশ্ব, বাৰাক ওবামা, ডনাল্ড ট্ৰাম্পলৈকে ভাৰতৰ লগত সম্পৰ্ক বৰ্তাই ৰখাত ভাৰত চৰকাৰ সফল হৈ আহিছিল বুলিয়েই ভাবিব পাৰি। বিশেষকৈ NDA চৰকাৰৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী নৱেন্দ্ৰ মোডীৰ নেতৃত্বত ভাৰতৰ বিদেশ নীতি যথেষ্ট উন্নত হৈছে বুলি ক'লেও অত্যুক্তি কৰা নহ'ব।

সদ্যসমাপ্ত আমেৰিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচনত বিজয়ী প্ৰাৰ্থী জ্য' বাইডেনৰ ভাৰতৰ প্ৰতি বিৰোধ মনোভাৱ নাই যদিও ভাৰতৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰখনে যোৱা দুটামান বছৰত লোৱা কিছুমান পদক্ষেপক ডনাল্ড ট্ৰাম্পৰ উদ্ভবসূৰী বাইডেনে সহজভাৱে ল'ব পৰা নাই। বিশেষকৈ ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰীগৰাকীয়ে মুকলিভাৱে ডনাল্ড ট্ৰাম্পৰ সপক্ষে নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ চলোৱাৰো অভিযোগ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰচাৰ মাধ্যমত প্ৰকাশ পোৱাত জ্য' বাইডেন অলপ অসন্তুষ্ট যদিও ১৯৭৩-২০০৮ চনৰ কাৰ্যকালৰ চিনেটৰ হিচাপে আৰু ২০০৭ চনৰ পৰা ২০১৬ চনলৈকে আমেৰিকাৰ উপৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে ভাৰতৰ সমৰ্থক হিচাপে সুপৰিচিত বাইডেনে ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে কেনেধৰণৰ সম্পৰ্ক বৰ্তাই ৰাখে সেইয়া পৰৱৰ্তী সময়ত লক্ষ্যনীয় হ'ব। চিনেটৰ হৈ থকা কাৰ্যকালত জ্য' বাইডেন Senete Foreign Relations Committee ৰ অধ্যক্ষ হৈ থাকোঁতে ভাৰতৰ সপক্ষে ভালমান প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰিছিল। সেইসমূহৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য আছিল ভাৰতৰ বিৰুদ্ধে থকা অৰ্থনৈতিক সাহায্য পুনঃ প্ৰৱৰ্তনৰ দাবীৰে George W. Bush লৈ চিঠি লিখা, ২০০৪ চনত US-India Civil Nuclear Agreement ত অনুমোদন জনোৱা, সন্ত্ৰাসবাদৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতে লোৱা পদক্ষেপক সহযোগ কৰাই প্ৰধান। সেই দৃষ্টিকোণৰ পৰা ভাৰতৰ বাবে জ্য' বাইডেনৰ বিজয় যোগাত্মক বুলিয়েই ৰাজনৈতিক সমীক্ষক সকলে মত প্ৰকাশ কৰিছে। ভাৰত-আমেৰিকা সম্পৰ্কৰ বিশেষজ্ঞ

অজয় জৈন ভুটৰীয়া (Ajay Jain Bhutoria) ৰ মতে 'India-US relationship thrived under Obama administration and it will thrive again under a Biden-Harris administration.' ভাৰতীয় বংশোদ্ভৱ উপ ৰাষ্ট্ৰপতি কমলা হেৰিছৰো ইয়াত অৱদান নিশ্চয় থাকিব।

আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ৪৬ তম ৰাষ্ট্ৰপতি হোৱাৰ আগেয়ে জ্য' বাইডেন এগৰাকী দক্ষ চিনেটৰ আৰু ৪৭ তম উপৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপেও আমেৰিকাৰ উন্নয়নৰ লগতে ভাৰতৰ লগত দ্বিপাক্ষিক সম্পৰ্ক ৰক্ষা কৰাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল। ২০২১ চনৰ ২০ জানুৱাৰীত বিশ্বৰ শক্তিশ্বৰ ৰাষ্ট্ৰখনৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে ৭৭ বছৰ বয়সত কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিব লগা বাইডেন হ'ল আমেৰিকাৰ আটাইতকৈ বয়সস্থ ৰাষ্ট্ৰপ্ৰধান। জৰ্জ এইচ. ডব্লিউ. বুশৰ পাছত মাত্ৰ এটা কাৰ্যকালতে মেলানি মাগিব লগা ডনাল্ড ট্ৰাম্পৰ ভাৰতৰ লগত সম্পৰ্ক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মহলত ভাৰতৰ শত্ৰুপক্ষৰ বাবে আছিল ইষণীয়। জ্য' বাইডেনে ২০০৬ চনত উপৰাষ্ট্ৰপতি আৰু Senete Foreign Relations Committee ৰ অধ্যক্ষ হিচাপে থকাৰ সময়তে ঘোষণা কৰিছিল যে ২০২০ চনত আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰ আৰু ভাৰত পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ ওচৰ সম্পৰ্ক থকা ৰাষ্ট্ৰলৈ পৰিণত হ'ব। অ'বামা-বাইডেন প্ৰশাসনেই ভাৰতক আমেৰিকাৰ Major Defence Partner হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে, ২০১৬ চনৰ ২+২ Dialogue ৰ ফলশ্ৰুতিতেই ভাৰত আমেৰিকাৰ নিকটতম সহযোগী হৈ পৰিল। ২০২০ চনত ভাৰত আমেৰিকাৰ মাজত স্বাক্ষৰিত BECA agreement ত ওবামা-বাইডেন যুটীৰ ভাৰতৰ প্ৰতি থকা সন্নিহিত ফচল। ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচনৰ সময়তো দেখা গৈছিল জ্য' বাইডেনে ট্ৰাম্প প্ৰশাসনৰ ভিজা (Visas) নীতিক সমালোচনা কৰিছিল আৰু কৰ্মভিত্তিক ভিজা (Work Based Visa) দিয়াৰ পোষকতা কৰিছিল। বিশ্ব শক্তিক নেতৃত্ব দিবলৈ ওলোৱা জ্য' বাইডেনৰ পৰা ভাৰতে যথেষ্ট আশা কৰিব পৰাকৈ আগজাননী পোৱা যায়। জ্য'ন এফ কেনেডীৰ পাছত কেথলিক সম্প্ৰদায়ৰ ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচিত হোৱা জ্য' বাইডেন আমেৰিকাৰ সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতিনিধিত্বৰে নিজৰ মন্ত্ৰী পৰিষদ গঠন কৰাৰ লগতে ভাৰতীয় মূলৰ মালা আদিগা, ডাঃ অটুল গৰাৰ্ডে, ড০ বিবেক মূৰ্তি, ডাঃ ৰাহুল গুপ্তা, সীমা নন্দা, কিৰণ আছজা, ডাঃ ভব্য লাল, ডাঃ অৰুণ মজুমদাৰ, পুনিত তলৱাৰ, পৰনীত সিং, ৰাজ চিক্ৰি আদি কেইবাজনো বিভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ পাৰদৰ্শী ব্যক্তিৰ নাম বাইডেন প্ৰশাসনৰ অংশ হোৱাৰ চৰ্চা আমেৰিকাৰ প্ৰচাৰ মাধ্যমত প্ৰচাৰিত হৈ আছে যদিও ভাৰত চৰকাৰৰ কিছুমান পদক্ষেপৰ প্ৰতি ৰাষ্ট্ৰপতিজন অসন্তুষ্ট আৰু মুকলিকৈ ইয়াৰ বিৰোধিতাও কৰিছে। বিশেষকৈ জম্মু আৰু কাশ্মীৰৰ সংবিধানৰ ৩৭০ অনুচ্ছেদ প্ৰত্যাহাৰ, নাগৰিকত্ব সংশোধনী বিধেয়ক ২০১৯ আৰু NRC প্ৰয়োগৰ যি পদক্ষেপ তাক লৈ অসন্তুষ্ট হৈ মুকলিকৈ বিৰোধিতা কৰা আমেৰিকাৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰপতিজনৰ লগত কিদৰে ভাৰতৰ স্বাৰ্থত সম্পৰ্ক বজাই ৰাখে সেইয়া নিৰ্ভৰ কৰিছে নৱেন্দ্ৰ মোডী চৰকাৰৰ বিদেশ নীতিৰ লগতে আমেৰিকাৰ নীতিৰ ফলপ্ৰসু প্ৰয়োগৰ ওপৰত। ♦

কৰঙাত মইনা-বাৰ্তা আৰু গ্ৰন্থ উন্মোচনী সভা অধ্যয়নে সুনাগৰিক হোৱা পথৰ সন্ধান দিয়ে : ড° অনিল কুমাৰ শইকীয়া

কৰঙাঃ সদৌ অসম মইনা পাৰিজাতৰ হৈ বাঘচোং আঞ্চলিক মইনা পাৰিজাতৰ হৈ বাঘচোং আঞ্চলিক মইনা পাৰিজাতৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত ৰাজ্যৰ মইনা পাৰিজাতৰ প্ৰথমখন তিনিমহীয়া বাৰ্তাৰ কাকত মইনা-বাৰ্তাৰ দশম সংখ্যাটি যোৱা ২০ ডিচেম্বৰত কৰঙা বনমালী মইনা পাৰিজাতৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত হোৱা এখন গাভীৰূপী গ্ৰন্থ উন্মোচনী সভাত বনমালী কলা-কৃষ্টি সংঘৰ প্ৰেক্ষাগৃহত উন্মোচন কৰা হয়। কাকতখন উন্মোচন কৰে শিশু মহীয়ান বোকাখাট ৰজাবাৰী অঞ্চলৰ এগৰাকী ৰাজ্যিক পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষয়িত্ৰী পুতলী হাজৰিকাই। উন্মোচনী ভাষণত তেখেতে শিশুৰ বাবে প্ৰকাশিত কাকতখন অত্যন্ত সময়োপযোগী আৰু কাকতখনে শিশুসকলক অধ্যয়নৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি তুলিব বুলি মন্তব্য কৰে। গ্ৰন্থ উন্মোচনী সভাখনত সভাপতিত্ব কৰে চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যক্ষ শিক্ষাবিদ আনন্দ শইকীয়াই। এই অনুষ্ঠানতে লৱ কুমাৰ দত্তৰ দুখন গ্ৰন্থ ক্ৰমে বংশানুচৰিত আৰু মন হৃদয়ৰ ৰণ নামৰ কবিতা পুথি উন্মোচন কৰে ক্ৰমে কাকজান মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰ প্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষ ড° অনিল কুমাৰ শইকীয়া আৰু বিশিষ্ট কবি মাধুৰী শৰ্মা সভাপতিত। গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰি ড° অনিল শইকীয়াই কয় যে অধ্যয়নে শিশু সকলক ভৱিষ্যত দেশৰ সুনাগৰিক হোৱা পথৰ সন্ধান দিয়ে। কবিতা পুথিৰ উন্মোচক মাধুৰী শৰ্মা সভাপতিত কয় যে কবিৰ হৃদয়ত সৃষ্ট হোৱা ভিন্ন বিষয়ৰ ধুমহাৰ কাব্যিক প্ৰকাশ গ্ৰন্থখনত খুউব সুন্দৰকৈ বৰ্ণিত হৈছে। সভাৰ আৰম্ভণিতে আঞ্চলিক মইনা পাৰিজাতৰ সভাপতি জয়ন্ত পূজাৰীয়ে আদৰ্শ ভাষণ আগবঢ়ায়। সভাখনত বিশিষ্ট অতিথিকৈ উপস্থিত থাকি সাৰগৰ্ভ বক্তব্য আগবঢ়ায় ক্ৰমে সদৌ অসম মইনা পাৰিজাতৰ সম্পাদক বীৰেন কলিতা আৰু দেৱগাঁও কমল দুৱৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ইংৰাজী বিভাগৰ সহ অধ্যাপিকা শুভাজ্যোতি শইকীয়াই। ইয়াতে মইনা-বাৰ্তা কাকতখনৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত কৰা দুটা বৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠ লেখিকা বঁটা ক্ৰমে ২০১৮-১৯ বৰ্ষৰ বাবে সুলেখিকা ৰবী বৰা বৰদলৈ আৰু ২০১৯-২০ বৰ্ষৰ বাবে তুলুমনি সোনোৱালক প্ৰদান কৰা হয়। তদুপৰি বিগত বছৰত মইনা সকলৰ মাজত অনুষ্ঠিত কৰা গল্প আৰু কবিতা প্ৰতিযোগিতাৰ বিজয়ী সকলৰ নামো ঘোষণা কৰা হয়। ন-জোন মইনা পাৰিজাতৰ মইনা সকলৰ লগতে বনমালী মইনা পাৰিজাতৰ মইনা সকলে পৰিৱেশন কৰা সমবেত সংগীত মইনা সোনাক্ষী দত্ত আৰু তৃপ্তিৰাণী হাজৰিকাৰ আধুনিক নৃত্য, বেদিয়া দেৱী আৰু কনমানি মইনা ৰাগিনী দত্তৰ আধুনিক গীতে উপস্থিত সকলোকে আকৃষ্ট কৰে। সভাখনত প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ নীলিমা দত্ত, ৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষয়িত্ৰী ৰঞ্জু দত্ত, চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° অঞ্জন শইকীয়া, অধ্যাপক ৰঞ্জু কুমাৰ ভৰালী, তৰুণ শইকীয়া, চিনামৰা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ পিংকুমণি তামূলী, দিব্যজ্যোতি শৰ্মা আদি বহু গণ্যমান্য ব্যক্তি উপস্থিত থাকে। শলাগ জ্ঞাপন কৰে মইনা-বাৰ্তা কাকতৰ মুখ্য সম্পাদক লৱ কুমাৰ দত্তই।

অসমৰ অৰ্থনীতিত কৰ'নাৰ প্ৰভাৱ . . .

সূত্ৰভাৱ:

"Instead of worrying about what you can not contrd, shift your energy to what you can creat." - Roy Bennitt

■ উদ্যোগ-প্ৰতিষ্ঠানসমূহৰ সীমিত পৰিমাণৰ ব্যৱহাৰে পৰিৱেশত প্ৰদূষণৰ মাত্ৰা হ্ৰাস কৰিছে। যাৰ ফলশ্ৰুতিত অজ'ন স্তৰৰ ফুটা বা বিদ্যাসমূহ ক্ৰমান্বয়ে কমি আহিবলৈ ধৰিছে। অৰ্থনীতি আৰু পৰিৱেশৰ উন্নতি উচিত দিশে গতি কৰিছে। কাৰণ পৰিৱেশ আৰু অৰ্থনীতি হৈছে একেটা মুদ্ৰাৰে ইপিছি-সিপিটি।

■ ইণ্টাৰনেটৰ ব্যৱসায়ৰ অগ্ৰগতি পৰিলক্ষিত হৈছে। যাৰ ফলশ্ৰুতিত অসমৰ অৰ্থনীতিয়ে কিছু পৰিমাণে হ'লেও সকাহ লাভ কৰিছে।

■ 'আত্মনিৰ্ভৰশীল ভাৰত' কাৰ্যসূচী গ্ৰহণ কৰাৰ ফলস্বৰূপে ৰাজ্য তথা দেশৰ জনগণৰ মাজত অৰ্থনৈতিক আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ ব্যাপকৰূপে প্ৰচাৰ লাভ কৰিছে। মহাত্মা গান্ধীয়ে স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ সময়ত সৃষ্টি কৰা 'গ্ৰাম স্বৰাজ'ৰ ধাৰণাই পুনৰাই গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিত পোখা মেলিছে।

■ অৰ্থনৈতিক আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ যোগেদি কুটীৰ উদ্যোগসমূহে পুনৰাই গুৰুত্ব লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে আৰু অসমৰ অৰ্থনীতিৰ প্ৰগতিৰ বাবে এইয়া এক সোণালী সুযোগ। কিয়নো, আমি জানো যে অসমৰ শিপিনীৰ হাতৰ পৰশত সৃষ্টি হোৱা গামোচাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অসমৰ অন্যান্য কুটীৰ উদ্যোগসমূহো যথেষ্ট সম্ভাৱনাপূৰ্ণ। অৰ্থনীতিলৈ এক বৃহৎ অনুদান আগবঢ়াব পৰা ক্ষমতা এই কুটীৰ অৰ্থনীতিত আছে।

আমাৰ শিক্ষা আৰু কৰণীয়া:

আমি ব্যস্ত মানৱ। লাভৰ অবিহনে আজিকালি আমি লোকচানদায়ক কাৰ্যত হস্তক্ষেপ নকৰোঁ। কিন্তু প্ৰকৃতিক ভাল পাবলৈ শিকিলে হয়তো প্ৰতিটো উচিত কৰ্মৰ মাজতে আমি সম্ভৱিৰূপে সুগন্ধি লাভ কৰিম। অসমৰ অৰ্থনীতিয়ে বৰ্তমান সমুখীন হোৱা বিতৰ্কিতাৰ ওৰ পেলাবলৈ হ'লে আমি সহযোগিতা বৰ্তাই ৰাখি আগবাঢ়ি যোৱা উচিত। মানৱীয় প্ৰমূল্যবোৰ যেনে- দয়া, ক্ষমা, ত্যাগ, বিশ্বাস, মৰম-চেনেহ, সহায় আদিও প্ৰতিজন মনুষ্যৰ মাজত জীয়াই থকাতে নিত্যন্তই প্ৰয়োজনীয়। বৰ্তমান ক'ৰোনা

অতিমাৰীয়ে গোটেই পৃথিৱীখন থাস কৰি পেলোৱাৰ সময়তো আমি দৈনন্দিন সংবাদ মাধ্যম নাইবা সামাজিক মাধ্যমসমূহত দেখিবলৈ নাইবা শুনিবলৈ পাওঁ প্ৰমূল্যৰ হত্যাৰ কথা।

সেয়েহে ক'ৰোনাই একবিংশ শতিকাৰ বিশ্বৰ মানৱক শিকাই থৈ গ'ল যে মানৱীয়তাৰ উৰ্ধত আন একো নাই। পৰ্যাবৰণ আৰু অৰ্থনৈতিক উন্নয়ন চিৰ লগৰী।

সমাপ্তি:

"এই ধৰণীৰ প্ৰতি ধূলিকণে

সোণৰ সৰণ গঢ়ে

সৰণ বিজয়ী প্ৰেমৰ মূৰত

অমৃত উথলি পৰে।"

মানুহ হৈ মানুহৰ কল্যাণৰ বাবে চিন্তা কৰি মানৱীয় প্ৰমূল্যৰ যাত্ৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখি বিশ্বব্ৰাহ্মী ক'ৰোনাৰ পৰাভূত কৰিবলৈ প্ৰতিনিয়ত চেষ্টা কৰি যোৱাতো আমাৰ দায়িত্ব। আমাৰ অসমৰ অৰ্থনীতিৰ উন্নয়নৰ হেতুকে মানৱ উন্নয়ন সূচক (Human Development Index) সমূহৰো উন্নয়ন সাধন কৰা উচিত। কিয়নো স্বাস্থ্যজনিত ৰোগ ক'ৰোনা ভাইৰাছৰ ফলশ্ৰুতিত অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ উপকৰণ মানৱ উন্নয়নৰ সূচকাকৈতো অসীমিতভাৱে স্থান লাভ কৰিছে। অসমৰ অৰ্থনীতিৰ প্ৰাথমিক খণ্ড যেনে- কৃষি, মীনপালন আদিৰ লগতে উদ্যোগিক খণ্ড আৰু সেৱা খণ্ডত অভাৱনীয়ভাৱে স্থান লাভ কৰিছে। সেই হেতুকে, এবাৰ যেতিয়া এই গোলকীয় অতিমাৰীৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পোৱা যাবততিয়া এইটো নিত্যন্তই প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিব যাতে অসমৰ প্ৰেক্ষাপটত অসমৰ জনসাধাৰণৰ লগতে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰখনতো অৱনমনসমূহৰ ৰোধ কৰাৰ বাবে উপযুক্ত ব্যৱস্থাৱলী গ্ৰহণ কৰা হয় (আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ ব্যৱস্থাৱলীৰ জৰিয়তে)। উল্লেখযোগ্য যে ভাৰতবৰ্ষই 'Hydroxychloroquine' ৰ ৰপ্তানি কৰি বৰ্তমান সময়ত এক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্যৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিছে।

"O, wind, if winter comes, can spring be far behind?" ♦

ভ্ৰাম্যভাষ্য: ৬০০০৮৬৮১

(প্ৰবন্ধটি বিশ্বমুখী যুগবাতীই আয়োজন কৰা অসম ভিত্তিত অনলাইন প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থানপ্ৰাপ্ত)

দ্বিভাষীকত্ব আৰু . . .

লোকসকলৰ নিজা লিপি নাই। সেয়ে এই ভাষাবোৰত প্ৰাচীন লিখিত সাহিত্য নাই।

জনজাতীয় ভাষা কোৱা লোকৰ সংখ্যা অঞ্চলভেদে সীমিত হোৱাত ভাষা গোষ্ঠীবোৰে জ্ঞান লাভ কৰিব পৰা নাই। ফলস্বৰূপে দ্বিভাষীক হৈ পৰে।

আৰ্যসকলৰ বসতিস্থল অসমদেশত আৰ্যসকলে অনাৰ্যসকলক দ্বীপৰ দৰে বেৰি আছে। অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বসবাস কৰি থকা জনজাতিৰ বাসস্থানলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে জনজাতিসকলে প্ৰায়ে একে গোষ্ঠীৰ মাজতে গাঁও বা ফৈদৰ সমাজ পাতি বসবাস কৰে। আৰু তাৰ চাৰিওফালে অসমীয়াভাষীয়ে বসবাস কৰি আছে। এই কথাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে তাৰলোৰোৱালাৰ Elements of Science of Language গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰা মন্তব্য উল্লেখযোগ্য। তিব্বতবৰ্ষী ভাষাগোষ্ঠীৰ সাগৰৰ মাজত খাচী ভাষাই দ্বীপৰ দৰে বসবাস কৰি আছে। অসমতো জনজাতীয় ভাষাভাষীসকল অসমীয়াভাষী সাগৰৰ মাজত দ্বীপৰ দৰে বৰ্তি আছে। ফলস্বৰূপে জনজাতীয় আৰু অসমীয়াভাষীৰ মাজত সঘন মিলামিচা হয় ভাষাৰ জৰিয়তে। সেয়ে তেওঁলোকে দ্বিভাষী হৈ পৰিল।

জনজাতিসকলে যুগ খেতিৰ বাবে ঘনাই ঠাই সলাই ফুৰে। সেয়ে তেওঁলোকে প্ৰয়োজনত দ্বিভাষীত্ব গ্ৰহণ কৰিব লাগে। ব্যৱহাৰিক প্ৰয়োজনৰ বাহিৰে এজনে আনজনৰ ভাষা শিকি দ্বিভাষী হৈ পৰে। জনজাতীয়সকল দ্বিভাষীত্ব হোৱাৰ আন এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰণটো হৈছে অনাৰ্য সংস্কৃতিক আৰ্যীকৰণ কৰাৰ ফলতে বহু জনজাতীয় লোক দ্বিভাষী হৈ পৰিল। দশম শতিকাত প্ৰৱলভাৱে গঢ়ি উঠা আৰ্যীকৰণৰ ফলত বহুলোকে নিজৰ ভাষা এৰি অসমীয়া ভাষাক মাতৃভাষাৰূপে মানি লয় আৰু দ্বিভাষী হৈ পৰে।

উক্ত কাৰণবোৰত অসমৰ জনজাতিসকল দ্বিভাষী হোৱাৰ উপৰিও বৈবাহিক সম্বন্ধ স্থাপনৰ বাবেও বহুলোক দ্বিভাষী হৈ পৰিল। জনজাতিৰ লগত অজনজাতিৰ বৈবাহিক সম্বন্ধ ঘটাব বাবে মনৰ ভাব প্ৰকাশৰ বাবে ভাষাৰ কপান্তৰ ঘটে আৰু দ্বিভাষী হৈ পৰে।

গতিকে দেখা যায় যে অসমত বাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠী বিলাকৰ প্ৰত্যেকৰে নিজৰ নিজৰ ভাষা উপভাষা দোৱান থাকিলেও জাতিগতভাৱে অসমত বাস কৰা সকলোৱেই অসমীয়া। অসমীয়া ভাষাটো বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত একমাত্ৰ সংযোগী ভাষা। জনগোষ্ঠীসকল দীৰ্ঘদিনৰ পৰা দ্বিভাষী হোৱা বাবে উভয় ভাষাৰ ভাষাগত, সাংস্কৃতিক, সামাজিক আদি দিশসমূহৰ অধ্যয়নত এক সুসম্বন্ধ সাধন কৰি আছে। ♦

মোহন চন্দ্ৰ মহন্ত অধ্যয়ন গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ প্ৰতিষ্ঠা দিৱসত গ্ৰন্থ উন্মোচন

চিনামৰা: চিনামৰা মহাবিদ্যালয়স্থিত অসমৰ এগৰাকী প্ৰখ্যাত স্বাধীনতা সংগ্ৰামী, সাহিত্যিক, বুদ্ধিজীৱী, প্ৰবীণ সাংবাদিক, আইনজীৱী মোহন চন্দ্ৰ মহন্তৰ স্মৃতিত শিক্ষণ আৰু গৱেষণা সমাঙ্গুৰালকৈ বৰ্তাই ৰখাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰতিষ্ঠা হোৱা সমাজ বিজ্ঞান গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ একাদশ সংখ্যক প্ৰতিষ্ঠা দিৱস গান্ধী জয়ন্তীৰ দিনা অনুষ্ঠাপীয়াকৈ পালন কৰা হয়। পুৰা ৰাষ্ট্ৰীয় পতাকা উত্তোলন কৰে গৱেষণা কেন্দ্ৰটোৰ সদস্য সম্পাদক তথা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড. অঞ্জন শইকীয়াই আৰু মহাত্মা গান্ধী আৰু মোহন চন্দ্ৰ মহন্তৰ প্ৰতিচ্ছবিত বস্তু প্ৰজ্জ্বলন কৰে কৰুণা কাথবাপু সত্ৰৰ ডেকা অধিকাৰ বিপুল চন্দ্ৰ গোস্বামীয়ে। গ্ৰন্থ উন্মোচনী সভাত সভাপতিত্ব কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যক্ষ আনন্দ শইকীয়াই। সভাত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰকাশনৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ 'সময়-দৃংসময়', অসমীয়া বিভাগৰ গৱেষণাধৰ্মী আলোচনী 'কুন্দন', মহাবিদ্যালয়ৰ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয় অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ মুখপত্ৰ 'প্ৰজ্ঞানজ্যোতি' আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ মুখপত্ৰ 'অগ্ৰগামী' উন্মোচন কৰে ক্ৰমে দৈনিক জনমভূমি কাকতৰ 'বসুন্ধৰা'ৰ সম্পাদক শংকৰ কৌশিক বৰুৱা, যোৰহাট জিলা সাহিত্য সভাৰ সম্পাদক মাধৱ মহন্ত, কাকজান মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষ ড. অনিল কুমাৰ শইকীয়া আৰু মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি ড. বীণাপাণি দেৱীয়ে। 'সময়-দৃংসময়' উন্মোচন কৰি শংকৰ কৌশিক বৰুৱাই কয় যে ইতিহাসৰ এই জটিল সন্ধিক্ষণত এই গ্ৰন্থখন অনাগত দিনত গৱেষণাৰ

বাবে দলিল হিচাপে চিহ্নিত হ'ব। একেদৰে প্ৰায় এঘাৰ বছৰ আগতে প্ৰতিষ্ঠা হোৱা এই সমাজ বিজ্ঞান গৱেষণা কেন্দ্ৰটোৱে মহাবিদ্যালয়খনকে ধৰি উচ্চশিক্ষাৰ এই সংকটকালত আনকো অনুপ্ৰাণিত কৰাৰ লগতে মহাত্মা গান্ধীকো যথাযোগ্য সন্মান কৰা হৈছে বুলি বৰুৱাই আলোকপাত কৰে। ইয়াৰ পাছতে গৱেষণা কেন্দ্ৰটোৰ সদস্য-সদস্যা অন্তৰ্ভুক্তিৰ সদৰ্ভত কেন্দ্ৰৰ সদস্য-সম্পাদক ড. অঞ্জন শইকীয়াই বক্তব্য দাঙি ধৰে। সভাতে তলাবন্ধৰ সময়ছোৱাত মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰকাশিত মাহেকীয়া 'বিশ্বমুখী যুগবাতী'ৰ উদ্যোগত অসম ভিত্তিত অনলাইন প্ৰবন্ধ, কবিতা আৰু গল্প প্ৰতিযোগিতাৰ ফল ঘোষণা কৰা হয়। প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতাত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সীমা কলিতা প্ৰথম, জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয় আৰু মৰাণ মহিলা মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰমে নিলোৎপল দত্ত আৰু চেহনাজ খাতুন যৌথভাৱে দ্বিতীয়, বাহনা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰিয়ংকা দত্তই তৃতীয়, কবিতা প্ৰতিযোগিতাত মণ্ডলদে মহাবিদ্যালয়ৰ তীৰ্থ নাথ প্ৰথম, গোৱালপাৰা আইন মহাবিদ্যালয়ৰ চন্দন বৰ্মন দ্বিতীয় আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিশ্বজিৎ বৰুৱাই তৃতীয়, গল্প প্ৰতিযোগিতাত শিৱসাগৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অনুপম হাতীমুৰীয়া প্ৰথম, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাৰ্থনা বৰা দ্বিতীয় আৰু বাহনা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰিয়ংকা দত্তই তৃতীয় স্থান লাভ কৰে। গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ সহকাৰী যুটীয়া সম্পাদক ড. দ্বীপেন নাথে আঁত ধৰা অনুষ্ঠানত কেন্দ্ৰৰ সহকাৰী সম্পাদক অধ্যাপক তৰুণ শইকীয়াই শলাগ জ্ঞাপন কৰে। ♦

চুটীগল্প

মসূন পথত থমকে হৃদয়

□ ফণীধৰ বড়া

শ্রমণ বুলি ক'লে মোৰ মনতো একেবাৰে উৎফুল্লিত হৈ পৰে। লাগিলে সেই শ্রমণ পৰিয়ালৰ লগতেই হওক বা বন্ধু-বান্ধৱৰ লগতেই হওক। কিন্তু এইবাৰ দিল্লীলৈ যাবলৈ মনতো কিবা ভয়-শংকা, দুঃচিন্তাই আগুৰি ধৰিছে। দীপাঞ্জলীয়ে মুখ খুলি নকলেও তায়ে যে এই যাত্ৰাত সন্মত নাই সেই কথা মই আগতেই উমান পাই গৈছো। দীপাঞ্জলী মোৰ সহধৰ্মিণী। এহাল ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাতৃত্বৰ গৌৰৱৰ অধিকাৰী তাই। ডাঙৰ ল'ৰা সীমান্ত এইবাৰ যষ্ঠ বাথাসিকৰ ছাত্ৰ। আমাৰ একমাত্ৰ কন্যা ময়ূৰীয়ে এইবাৰ হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈছে। মোৰ ঘৰ যোৰহাটত যদিও চাকৰি সূত্ৰে মই গুৱাহাটীতে থাকো। সেয়ে মোৰ ৰংগীয়া মাক আলপৈচান ধৰা, ল'ৰা-ছোৱালীহালক চোৱা-চিতা কৰা, কাৰোবাৰ অসুখ-বিসুখত খবৰ লোৱা, বিয়া-সকাম খোৱা আদি মিত্ৰ-কুটুম্বৰ সন্মুখৰ জৰীডাল তায়ে ধৰি ৰাখিছে।

প্ৰায় ছমাহমান বিৰতিৰ পাচত দেশলৈ পুনৰ এক স্বাভাৱিক অৱস্থা ঘূৰি আহিছে। অৱশ্যে স্বাভাৱিক বুলি ক'লে ভুল হ'ব। কৰ'ণা আক্ৰান্তৰ সংখ্যা বাঢ়িয়েই আছে। কিন্তু দেশৰ অৰ্থনীতি এক ভয়াবহ দিশলৈ গতি কৰাৰ আগতে কৰ'ণা মহামাৰীৰ লগত সহৱস্থানৰ বিধানৰে চৰকাৰে শিল্প-উদ্যোগ, বেপাৰ-বাণিজ্য, যাতায়ত আদি মুকলি কৰি দিছে। সেয়ে বহুদিন বিৰতিৰ পাছত দিল্লীলৈ যাব ওলাইছো এক বিশেষ কৰ্তব্যৰ খাতিৰত। দিল্লীলৈ বহুবাৰ গৈছো, কিন্তু এইবাৰৰ যাত্ৰা এক ব্যতিক্ৰম, কিছু অস্বাভাৱিক।

ৰাজধানী এক্সপ্ৰেছখন গুৱাহাটী ৰেলষ্টেচনৰ পৰা পুৱা ৭.০০ বজাত এৰিব। সেয়ে পুৱা ৪.০০ বজাত শুই উঠি প্ৰাতঃ কৰ্মখিনি কৰি ছয় বজাত ভাড়াঘৰৰ পৰা ওলাব লাগিব। মোক বিদায় দিবলৈ দীপাঞ্জলী গুৱাহাটীলৈ অহাৰ কথা আছিল। কিন্তু ময়েই বাধা দিলো। গুৱাহাটীৰ পৰা গৈ গাঁৱৰ ঘৰত 'হোম কোৱাৰেণ্টাইন'ত থাকিবলগীয়া হ'লে বৰ অসুবিধা হ'ব। যিহেতু সেই জ্বালা আমাৰ পৰিয়ালটোৱে এবাৰ ভোগাৰ অভিজ্ঞতা হৈছে। ৰাজ্য চৰকাৰে ২য় বাৰ লকডাউন দিয়াত কৰ'ণাত মৰিলে ঘৰতে মৰিম বুলি বন্ধু এজনৰ গাড়ীত যোৰহাটলৈ বুলি ৰাওনা হ'লো। কিন্তু বাটত এক ডাঙৰ সমস্যাই দেখা দিলে। যোৰহাট নগৰৰ প্ৰৱেশ পথতে জিলা কৰ্তৃপক্ষই অস্থায়ী স্বাস্থ্য পৰীক্ষা কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিছে। স্বোৱাৰ টেষ্ট কৰাৰ পাছতহে নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰি। উপায় নাই। সামাজিক দূৰত্ব মানি এক দীঘলীয়া শাৰীত থিয় হ'লো। এটা সময়ত বগা পলিথিনেৰে আৱৰা এটা কোঠাৰ সন্মুখত থিয় হ'লো। কোঠাৰ ভিতৰৰ পি পি ই কিট পৰিহিত এজন লোকে কোঠাৰ ভিতৰৰ পৰাই সৰু থিৰীকীৰে নাকৰ দুয়োটা ফুটাত মূৰত কপাহযুক্ত দুডাল পাতল শলখা ভৰাই দিলে। একে দৰে অন্য এডাল কপাহযুক্ত শলখা ডিঙিলৈয়ো ভৰাই দি অন্য এটা কোঠাত দুয়োখন হাতত দুটা স্টাম্প মাৰি ঘৰতে

১৪ দিন থকাৰ পৰামৰ্শ দি পঠাই দিলে। মনে মনে ভগৱানক ৰিজাল্ট নিগেটিভ অহাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা জনালো। এয়া প্ৰথম ইনিংছ এইবাৰ আৰম্ভ হ'ল দ্বিতীয় ইনিংছ।

পিছদিনা পুৱাই নঙলামুখতে উপস্থিত হ'ল অংগণৱাড়ী কৰ্মী, গাঁৱৰ গাঁওবুঢ়া আৰু আশাকৰ্মী। যি কেইজন লোকে আগতে আমাৰ ঘৰত অবাধ আগমন, বিনা দ্বিধাই বৰষুণলৈকে সোমাই যায়, সেই কেইজন লোক পদূলিমুখৰ পৰাই মোৰ নাম ধৰি চিঞৰি আছে। কি আচৰিত; কৰ'ণাতক। কিজানি মই গুৱাহাটীৰ পৰা কৰ'ণা কঢ়িয়াই লৈ আহিছো? কোনো এজনে গেটখন খুলি সোমাই অহা নাই। ময়েই পদূলিমুখলৈ ওলাই গ'লো। আটাইকেইজনৰে পুলিচে চোৰক জেৰা কৰাৰ দৰে মোকো এক দীঘলীয়া জেৰা। কেতিয়া আহিলো, কিহত আহিলো, গা-বিষ-জ্বৰ-মূৰকামোৰণী হৈছে নেকি ইত্যাদি....। লগতে ক'লে যে কিবা যদি জ্বৰ-কাহ হয় তুৰন্তে তেওঁলোকক খবৰ দিব আৰু ১৪ দিন ঘৰৰ বাহিৰলৈ নোলাব। পিছদিনা দুপৰীয়া আহিল অংগণৱাড়ী ছুপাৰভাইজাৰ। তাই যেন আৰু এখোপ চ'ৰা। পদূলিমুখৰ পৰাই মোক বিচাৰিলে। লগতে আনিছে এখন ডাঙৰ হোম কোৱাৰেণ্টাইন/কনটেইনমেন জ'নৰ ফলক। মই ক'লো, মই ইতিমধ্যে একেবাৰে নিলগীয়া হৈ আছো। তদুপৰি মোৰ স্বোৱাৰ টেষ্টৰ ৰিজাল্ট 'নিগেটিভ' আহিছে। গেটত তলা বন্ধ কৰি ৰাখিছো। সেয়ে ইয়াত ইমান ডাঙৰ ফলক নলগালেও হ'ব। যিহেতু আমাৰ গাঁওখন শিক্ষাত পিছপৰা গাঁও, এই ফলকখনে গাঁওবাসীক আতংকিতহে কৰিব আৰু আমাৰ পৰিয়ালৰ প্ৰতি ইয়াৰ প্ৰভাৱ দীঘদিনীয়া হ'ব। তাই কাৰোবালৈ ফোন কৰিলে তাৰ পাছত ফলকখন সামৰি স্কুটাট ভৰাই মোক গৰম চাহ খাবলৈ কৈ গুচি গ'ল।

আনদিনাতকৈ কিছু সোনকালে উঠি গা-পা ধুই ব্ৰেড আৰু চাহ খাই ল'লো। যোৱা ৰাতি ভালদৰে টোপনি অহা নাছিল। নানান চিন্তাই জুমুৰি দি ধৰিছিল। নিশা বাৰমান বজাত এজাক মুঘলধাৰ বৰষুণ আহিছিল। মোৰ চানমাৰিত থকা ভাৰাঘৰৰ সন্মুখত এজাক বৰষুণতে কৃত্ৰিম বানপানীৰ সৃষ্টি হয়। অৱশ্যে পুৱা বৰষুণ নাছিল। খৰখেদাকৈ মই বেগত যাৱতীয় বস্তুবোৰ ভৰাই ল'লো। ৰেল ষ্টেচন কিছু সোনকালে পাব লাগিব। তাত বা আকৌ টেম্পেবেচাৰ আৰু বা কি কি টেষ্ট কৰে। কিছু ভয় শংকাৰ মাজেৰে ঘৰৰ পদূলিমুখতে থকা শিৱ মন্দিৰত সেৱা জনাই বেগতো লৈ ওলাই আহিলো। ওবেৰ এপটো খুলি গাড়ী এখন কল কৰিলো। ১৫ মিনিটমানৰ ভিতৰতে গুৱাহাটী ৰেলষ্টেচন পালোহি। ৰেলষ্টেচনত ৰঙা ৰাজধানী ৰেলখন ৰৈ আছে। আনদিনাৰ দৰে একো সমাগম নাই। মই মোৰ কনফাৰ্ম হৈ থকা নিৰ্দিষ্ট ডবাটোলৈ খোজ ল'লো। আকৌ ভয়-শংকা। ৰেলৰ ডবাবোৰ বা চেনিটাইজ কৰিছেনে নাই? ট্ৰেইনত যি ডাল হেণ্ডেলত ধৰি উঠিব লাগে, সেইডালত কোনোবা কভিড ৰোগীয়ে ধৰিছে যদি! মোৰ কোঠাৰ

যাত্ৰীকেইজন বা কেনে হয়! যদিহে কভিড ৰোগী হয়! মনত নানা দুঃচিন্তাই আগুৰি ধৰিলে। বিশেষ কাৰণত দিল্লীলৈ ন'গলেও নহয়। কাৰণ যিজন খুড়াই মোক সৰুৰে পৰাই শিক্ষা-দীক্ষাদি এটা চাকৰি গোৱাৰ উপযুক্ত কৰি তুলিলে, সেইজন খুড়াৰ ঘৰলৈকে যাব লাগে। খুড়া-খুড়ী চাকৰিসূত্ৰে দিল্লীৰ চানক্যপুৰীৰ নিজা ঘৰত থাকে। ইতিমধ্যে খুড়াই কভিড-১৯ তে ইহলীলা সম্বৰণ কৰিছে। মই যদি এই দুঃসময়ত খুড়ীক এযাৰ মাত দিনাহো আজীৱন এই দুখটোৱেই মোৰ মনত খুন্দিয়াই থাকিব। ইতিমধ্যে দহদিন পাৰ হ'লৈই। এইবোৰ ভৱা-চিন্তাৰ মাজতে মই বেগতো লৈ নিজৰ আসনখন বিচাৰি ল'লো। ৰেলত উঠাৰ আগতে কৰ্তৃপক্ষই টেম্পেবেচাৰ চেক কৰি ল'লে। চিতটোত বহি চেনিটাইজাৰটো উলিয়াই হাতত ভালদৰে ঘৰি ল'লো। ইফালে-সিফালে চালো, দুই এজন যাত্ৰী বহি আছে। চিনাকি থাকিলেও কাকো ধৰিব নোৱাৰি, মুখত মাস্ক। চকুত কোনো উজ্জলতা নাই। হয়তো এইমুহূৰ্তত কোনোও বিনোদনৰ বাবে যাত্ৰা কৰা নাই। সকলোৱে কিবা নহয় কিবা জৰুৰী কাম থকা বাবেহে যাত্ৰা কৰিব ওলাইছে। হঠাতে ম'বাইলৰ ৰিংটনত চিন্তাৰ যতি পৰিল। চালো, স্কিনত মোৰ পত্নীৰ নামতোৱে জিলিকি উঠিছে। গাড়ীত উঠিছো নে নাই, বেগ ঠিকমতে ল'লোনে, মাস্ক পিন্ধিচোনো নাই, চেনিটাইজাৰ সানিলোনে আদিবোৰ সকলোই দিলে। মই কেৱল শলাগ লৈ যাত্ৰালৈ অপেক্ষা কৰিলো।

এতিয়ালৈকে মোৰ কম্পাৰ্টমেণ্টটোত কোনো যাত্ৰী উঠা নাই। হয়তো আগৰ ষ্টেচনত উঠিব। যাত্ৰাত সহযাত্ৰীজন যদি ভাল নহয়, সেই যাত্ৰা বৰ আমনিদায়ক হয়। এইবোৰ ভাবি-চিন্তি নিজা চিতটোত সম্পূৰ্ণকৈ গাটো এৰি দিলো। নিৰ্দিষ্ট সময়ত ট্ৰেইনৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হ'ল।

হয়তো অসম পাৰ হ'লো। যোৱা নিশা টোপনি ভাল নোহোৱা বাবে হয়তো চিলমিলকৈ টোপনি আহিছিল। ষ্টেচনৰ যাত্ৰীৰ মিশ্ৰিত কোলাহলত সাৰ পাই গ'লো। বাহিৰলৈ চাই পঠিয়ালো ঠিকেই আলিপুৰদুৱাৰ ষ্টেচন পালেহি। এগৰাকী ভদ্ৰ মহিলাই এটা বেগ লৈ মোৰ সমুখৰ আসনখনতে বহিল। মুখত এখন ক'লা মাস্ক। মৌলে চালে, ময়ো কিঞ্চিৎ চাই অনমনস্ক হ'লো। ট্ৰেইনখন চলিল। মহিলাগৰাকীয়ে মৌলে বাৰে বাৰে দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিবলৈ ধৰিলে। মই বৰ অস্বস্তিবোধ কৰিবলৈ ধৰিলো। এনেদৰে আমি বহু কেইটা ষ্টেচন পাৰ হৈ গ'লো। আগৰ যাত্ৰাবোৰত মই যেনেদৰে ট্ৰেইনত ইটোৰ পিছত সিটো চোবাই যাওঁ এইবাৰ ট্ৰেইনত যিকোনো খোৱাত সংযত হৈছো। কৰ'ণালৈ ভয়। কিছু পানী পিয়াহ লগাত বেগৰ পৰা পানীবটলটো উলিয়াই মাস্কখন নিলগাই কিছু পানী খালো। মই নজৰ কৰিছো মহিলাগৰাকীয়ে মৌলে একেথৰে দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিছে। মই ইতঃস্ততবোধ কৰি অন্য দিশলৈ চকু নিক্ষেপ কৰিলো।

'মই আপোনাক চিনি পাইছো। আপুনি অভিনৱ বৰুৱা.....' এগৰাকী অচিন সহযাত্ৰীৰ মুখত মোৰ নামটো শুনি আচৰিত হ'লো। ময়ো তালৈ দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিলো। একো ধৰিব পৰা নাই। মুখত মাস্ক। চকুযুৰিলে চালো! হয়, এই নীলাভ চকুযুৰি মই যেন কৰবাত ল'গ পাইছো, ওচৰৰ পৰা। কিন্তু ক'ত, মনত পেলাব পৰা নাই। 'মই নীলা.....নীলাঞ্জনা চৌধুৰী' তাই (১৫ পৃষ্ঠালৈ...)

মুখৰ মাক্স লাহেকৈ খুলি দিলে। মই শিল পৰা কপৌৰ দৰে থৰ হৈ পৰিলো। হয়, তাই নীলা..... নীলাঞ্জনা চৌধুৰী, একেই তাইৰ নীলাভ নয়ন, সোণালী চুলি। বৈ যোৱা দীঘল চেলাউৰি। মুখত কিছু বয়সৰ চাপ পৰিলেও সু-গোল মুখমণ্ডল এতিয়াও যেন জ্যোতিস্মান।

নীলাঞ্জনাৰ মই লগ পাইছিলো অসমৰ বিপৰীত মেৰুত থকা ভাৰতৰ পশ্চিমকেনাৰ অৱস্থিত অন্য এক শিল্প নগৰী গুজৰাটৰ আহমেদাবাদত। আজি মই যিটো বিভাগত চাকৰি কৰি আছে এই বিভাগত চাকৰি পোৱাৰ আগতে সেই সময়ত মই উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ এক বৃহৎ প্রতিষ্ঠানত চাকৰি কৰি আছিলো। নীলাইয়ো পশ্চিমবংগৰ সমাজকল্যাণ বিভাগৰ অধীনত এটি এন জি অ'ত চাকৰি কৰি আছিল। আমি ল'গ পাইছিলো আহমেদাবাদৰ সেই বিখ্যাত ড° বি আৰ আবেদকাৰ প্ৰশিক্ষণ প্রতিষ্ঠানত। মোৰ দৰে তায়ো ভাৰত চৰকাৰৰ অধীনৰ 'চেণ্ট্ৰেল বৰ্ড ফৰ ৱৰ্কচ এডুকেচন'ৰ এটি পোন্ধৰদিনীয়া প্ৰশিক্ষণৰ বাবে গৈছিল। এই প্ৰশিক্ষণত উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ কেইবাখনো ৰাজ্যৰে প্ৰশিক্ষাৰ্থী আছিল। প্ৰথম কেইটাদিন মই নীলাক ওচৰৰ পৰা পোৱা নাছিলো। কিন্তু প্ৰায় চাৰি দিনমানৰ পাছত আমাক প্ৰশিক্ষকে গ্ৰুপ কৰি দিয়ে। আমাৰ গ্ৰুপত নীলাঞ্জনাও পৰিল। প্ৰথমে প্ৰশিক্ষণৰ আলোচনা। কিন্তু লাহে লাহে আমি অন্য কিছু দেশ-বিদেশ, চিনেমা বিনোদনৰ কথাও আলোচনা কৰিবলৈ ল'লো। এটা সময়ত মই লক্ষ কৰিছো নীলাঞ্জনা যে মোৰ প্ৰতি বাৰুকৈয়ে আকৰ্ষিত হৈছে। প্ৰশিক্ষণৰ পৰা গৈয়ে ৰাম পালোনে নাই, চাহ খালোনে নাই ফোনত খবৰ ল'বলৈ ধৰিলে। এটা সময়ত আমি প্ৰশিক্ষণ শেষ কৰি চেণ্টাৰৰ ওচৰতে থকা 'গান্ধীপাৰ্ক'ত বহিবলৈ ল'লো। এটা নিৰ্দিষ্ট সময়লৈ বহি পুনৰ কামলৈ আহো। কথা কিন্তু শেষ নহয়; পুনৰ কামত কথা পাতে, কি কথা পাতে কি প্ৰসঙ্গ ওলাই আমি নিজেই নাজানো। কিন্তু বহু কথা পাতে। হয়তো উত্তপ্ত যৌৱনত এনেদৰে অনৰ্গল কথা ওলায়েই ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে। পুনৰ লগ পোৱাৰ হাবিয়াসত নীলা আৰু মোৰো হয়তো তেনে হৈছিল। ৰাতিটো কেনেদৰে শেষ হয় তাকেই কামনা কৰিছিলো। পুৱা উভয়ে লগ পাবলৈ হাবাখুৰি খাই আছিলো।

শেষৰ কেইদিন কৰ্তৃপক্ষই আমাৰ প্ৰশিক্ষণ এটা বেলাহে ধাৰ্য কৰিছিল। এই সময়খিনিতে আমাৰ প্ৰশিক্ষাৰ্থীসকলে আহমেদাবাদখন চোৱাৰ সুযোগ লাভ কৰিছিল। আমিও মানে নীলা আৰু মই প্ৰতিদিনে ফুৰাৰ এক তালিকা প্ৰস্তুত কৰি লৈছিলো। ইচকন টেম্পল, গান্ধী মণ্ডপ, চিৰিয়াখানাৰ লগতে বিভিন্ন মঠ-মন্দিৰ তথা বিনোদন কেন্দ্ৰবোৰৰ সৌন্দৰ্য উপভোগত আমাৰ আন্তৰিকতা অতি দৃঢ় হৈ পৰিছিল। জম্মু-কাশ্মীৰ আৰ্হিত নিৰ্মাণ কৰা বৈষ্ণোদেৱী মন্দিৰত নীলাই বহু সময় ধৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। মই সুধিছিলো— ইমান সময় কি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল বুলি। উত্তৰত তাই 'তোমাকেই পাবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো' বুলি কৈ— খিল-খিলকৈ হাঁহি দিছিল। সৰবমতী নদীৰ ওপৰত সমান্তৰালকৈ থকা চাৰিখন অ'ভাৰব্ৰীজত সন্ধিয়া বহু তৰুণ-তৰুণী, ডেকা-গাভৰুৰ ভীৰ হয়। সেই সময়ত নদীৰ সৌন্দৰ্য যেন অমৰাৱতীত

পৰিণত হয়। আমিও সেই তৰুণ-তৰুণীৰ দৰেই সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰিছিলো। সন্ধিয়া কেতিয়াবা সৰবমতী আশ্ৰমত বহি বহু কথা পাতিছিলো। তাত এটা কথা দেখি ভাল লাগিছিল যে কোনো প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাই আমাৰ ভৰলুমুখৰ শংকৰদেৱ উদ্যানৰ দৰে অসংযতভাৱে বহি প্ৰেমালাপ দেখা পোৱা নাছিলো। সৰবমতী নদীৰ সন্ধিয়াৰ মৃদু বতাহে আমাৰ মনবোৰ বেছি উত্তেজিত কৰি তুলিছিল। পাৰ্কত মৃদু স্বৰত সংগীত বাজি আছিল। সংগীতৰ তালে তালে নীলাৰ উশাহবোৰ চুটি-ঘন হৈ আহিছিল। এটা সময়ত নীলা মোৰ বহু ওচৰ চাপি আহিছিল। একেবাৰে বুকুৰ মাজলৈ। এনেদৰে কিমান সময় পাৰ হৈ গৈছিল আমি ক'ব পৰা নাছিলো। এটা দৃশ্য এতিয়াও আমাৰ মনত সজ্জীৰ হৈ আছে। আমি বহি থকা পকী আৰামী চকীখনৰ ওচৰলৈ এজন আদবয়সীয়া মানুহ আহি সুধিছিল যে আমাৰ এখন ছবি আঁকিব নেকি? সঁচাই কি আচৰিত! দৃশ টকাৰ বিনিময়ত দহ মিনিটৰ ভিতৰতে এজন অখ্যাত শিল্পীয়ে আমাৰ জীৱন্ত ৰূপ আঁকি দিলে। আমি অবিভূত হৈ পৰিলো। সেই যুগ্ম ফটোখন নীলাই বুকুত সাৰটি ধৰি থকাথুকি মাতেৰে কৈছিল— 'এইখনেই আমাৰ জীৱন্ত সাক্ষী, আজীৱনৰ বাবে।' সন্ধিয়া শেষ হৈছিল। ঘন আন্ধাৰে পাৰ্কখন গ্ৰাস কৰি আনিছিল। এটা সময়ত আমি হোষ্টেললৈ গুছি আহিছিলো।

প্ৰশিক্ষণ শেষ হোৱাৰ আৰু তিনিদিন মানৰ পাছতহে আমি স্ব-গৃহলৈ অহাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিলো। সেই কেইদিন আমি 'লাল দৰজা'ৰ 'গ্ৰেণ্ড আইকন' হোটেলৰ আবাসী আছিলো। আমি যেন ক্ষন্তেকৰ পৰিচিত নহয়; আমাৰ যেন চিনাকি বহুদিনীয়া, বহু পুৰণি। আমি ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে বহু-দূৰ আগবাঢ়ি গ'লো। উভয়ে উভয়ৰ পৰা ভৱিষ্যত যুগ্ম জীৱনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি আদায় কৰি ল'লো। সেই মুহূৰ্তত মোৰ বা তাইৰ পৰিয়ালৰ পৰিচয়ৰ কথাও ওলোৱা নাছিল। মাত্ৰ আমাৰ উদ্দেশ্য এটাই আছিল দুটি মুক্তমন যুগ্ম হোৱাৰ বাসনা। কথাৰ মাজতে অৱশ্যে নীলাই কৈছিল— কলকাতাৰ বলৰাম দে ষ্ট্ৰীটত তেওঁলোকৰ দেউতাকৰ ইণ্টাৰনেচনেল ছফ্টৱেৰ ব্যৱসায় আছে। সেই দিনকেইটা আমি কেনেদৰে পাৰ কৰিছিলো ক'ব নোৱাৰিলো। এটা দিন আমাৰ বাবে এক মুহূৰ্ত যেনহে উপলব্ধি হৈছিল। এটা নিৰ্দিষ্ট দিনত আমি আহমেদাবাদৰ পৰা স্ব-গৃহলৈ ৰাওনা হ'লো। আমাৰ ৰঙীন কল্লনাবোৰ বাস্তবায়িত কৰাৰ সংকল্প লৈ মই নীলাক পশ্চিমবংগত এৰি অসম পালেহি। দুয়োৰে ঘৰত বিয়াৰ আলোচনা চলিল। মোৰ মা-দেউতা পশ্চিমবংগৰ বঙালী সম্প্ৰদায়ৰ ছোৱালীক কোনোপধ্যে বোৱাৰী কৰিব নোখোজে। মোৰ দৃঢ়তা-ভাবুকিত অৱশ্যে পাছত সৈমান হৈ নীলাকে বোৱাৰী কৰিবলৈ ৰাজী হ'ল। এইবাৰ আৰু এক প্ৰত্যাহবানৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হ'ল। সেয়া আহিল নীলাৰ পৰিয়ালৰ পৰা। মোৰ দৰে নীলাও মাক-দেউতাকৰ একমাত্ৰ সন্তান। অভিজাত পৰিয়ালৰ নীলাৰ পিতৃয়ে অসমলৈ ছোৱালীক বিয়া দিবলৈ কোনোমতে ৰাজী নহয়। নীলাৰ দেউতাকৰ মতে নীলাই স্থানীয় ল'ৰা এজনৰ লগত বিয়াত বহি এই সমগ্ৰ ব্যৱসায় চম্ভালিব লাগে। কিন্তু নীলাও নিজৰ মতত অচল-অটল। দিনবোৰ বাগৰিল। নীলাৰ কি হ'ল নাজানো। এদিন নীলা দেউতাকৰ কথাত হেৰুৱাই দি মোকো এখন সুন্দৰ সুখৰ সংসাৰ গঢ়াৰ পৰামৰ্শ দি এজন স্থানীয় ব্যৱসায়ীৰ

লগত বিয়াত বহিল।

ট্ৰেইনখনৰ মৃদু জোকাৰণিত ভাবৰ যতি পৰিল। কোনোবা ষ্টেচন পালেহি কিজানি! মোৰ দৰে নীলায়ো চাগে অতীতৰ সেই স্মৃতিবোৰকে ৰোমন্থন কৰিছে। কিছু স্বাভাৱিক হৈ নীলাক সুধিলো— 'তোমাৰ পৰিয়ালৰ কথা কোৱাচোন নীলা।'

'মোৰ একমাত্ৰ ছোৱালী জাৰ্মানীৰ কল'ন ট্ৰেইনিংভাৰছিত ভূ-বিজ্ঞানৰ ওপৰত এটি গৱেষণা কৰি আছে। মানুহজনেও আজি আমেৰিকা, কাহিলৈ ইংলেণ্ডলৈ ব্যৱসায়ৰ কামত ঘূৰি ফুৰিব লাগে। মই দিল্লী, বাংগালুৰুৰ কামখিনি চম্ভালো।' কথাৰ মাজতে তায়ো মোৰ পৰিয়ালৰ খবৰ ললে। এইবাৰ তাই সেই আগৰ দুস্তালি ভৰা হাঁহি মাৰি ক'লে— 'মোৰ পাহাৰগঞ্জত এটা ডাঙৰ ফ্লেট আছে। এইবাৰ তুমি মোৰ তাতে থাকিব পাৰিবা।' ট্ৰেইনৰ মৃদু জোকাৰণিত আমি দুয়ো ভাবত বিভোৰ আছিলো। নিশাৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি দুয়ো নিজা নিজা চিতত শুই পৰিলো।

ম'বাইলৰ মেচেজত টোপনি ভাঙিল। বাহিৰৰ পৰা খীন পোহৰ ডবাটোৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিছে। মেচেজটো খুলি চালো— 'অভি..... বহুদিনৰ মূৰত তোমাক পাই ভাল লাগিল। কিন্তু অতীতবোৰ ৰোমন্থনত মনবোৰ অশান্ত হৈছে। তোমাৰ-মোৰ মাজৰ সম্বন্ধবোৰ স্মৃতি হৈয়ে থাকক। বহু লোকৰ জীৱনত কাৰোবাৰ লগত প্ৰকৃত প্ৰেম হ'লেও আজীৱন একেলগে থকাৰ সৌভাগ্য নঘটে। কেতিয়াবা প্ৰেম এজনৰ লগত হয় কিন্তু সম্বন্ধ আন কাৰোবাৰ লগত গঢ়িব লগা হয়। হয়তো আমাৰো সেয়ে হ'ল। তোমাৰ এখন সুখৰ সংসাৰ আছে। তেনেদৰে মোৰো। আমাৰ সংসাৰত পুনৰ আউল লগাব নিবিচাৰো। সেয়ে মই দিল্লী পোৱাৰ আগতেই নামি দিলো। তোমাক পুনৰ দেখা পালো মোৰ বাবে সেয়াই যথেষ্ট। শুভ ৰাতিপুৱা।

মেচেজটো পঢ়ি ভাবিলো, সেয়ে কয়— নাৰী তুমি অনন্যা, সৰলা, মহিমাময়ী। বাহিৰলৈ চালো, দিল্লীখন পুৱাৰ আভাই ৰঙীন কৰি তুলিছে।◆

কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চিনামৰা কলেজ অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ সন্তোষজনক ফলাফল

চিনামৰা মহাবিদ্যালয়স্থ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয় অধ্যয়ন কেন্দ্ৰৰ অধীনত অৱতীৰ্ণ হোৱা বিভিন্ন স্নাতক পাঠ্যক্ৰমৰ শিক্ষাৰ্থীসকলে সন্তোষজনক ফলাফল লাভ কৰিছে। ইয়াৰে স্নাতক (বি.এ.) 'সন্মান' আৰু 'সাধাৰণ' পাঠ্যক্ৰমৰ লগতে বি.বি.এ., বি.চি.এ., বি.কম., বি.এম.চি. আদি পাঠ্যক্ৰমত অৱতীৰ্ণ হোৱা ৫৩ গৰাকী শিক্ষাৰ্থীৰ ভিতৰত ৩৩ গৰাকী উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ লগতে ৮ গৰাকীয়ে প্ৰথম বিভাগ লাভ কৰিছে আৰু ৫ গৰাকীয়ে ডিষ্টিন্‌চনসহ প্ৰথম বিভাগ লাভ কৰিছে। উল্লেখ্য যে ক'ৰোনা মহামাৰীৰ তলাবদ্ধ কাৰ্যসূচীৰ বাবে স্নাতকোত্তৰ শাখাৰ চূড়ান্ত সন্মায়িকৰ পৰীক্ষাসমূহ অনিৰ্দিষ্টকাললৈ বাতিল কৰিবলগা হয়।

কৃতিত্ব

চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সমাজতত্ত্ব বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক শ্ৰীকপজ্যোতি দত্তই শিলচৰস্থ অসম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা সন্মানীয় ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। অসম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সমাজতত্ত্ব বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপিকা ড. কমা দেৱনাথৰ তত্ত্বাবধানত গৱেষণা সম্পন্ন কৰা দত্তৰ বিষয় আছিল "Continuity and change in the Kaibarta Community of Jorhat District of Assam". তেখেত চাৰিগাঁও মৌজাৰ বাঘমৰা নামনি কছাৰীপৰীয়া গাঁৱৰ নিবাসী প্ৰয়াত গিৰীশ দত্ত আৰু শৈল্য দত্তৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰ তথা চানহী কুইন চেতিয়াৰ স্বামী।

ভোগদৈ প্ৰকাশনৰ গ্ৰন্থ উন্মোচন

ভোগদৈ প্ৰকাশনৰ উদ্যোগত অলপতে যোৰহাট জিলা সাহিত্য সভাৰ প্ৰেক্ষাগৃহত ড. অঞ্জন শইকীয়াৰ সভাপতিত্বত চাৰিখন গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰা হয়। অনুষ্ঠানটোৰ প্ৰাক ক্ষণত বিহু সংস্কৃতিৰ গৱেষক জয়কান্ত গন্ধীয়াৰ আৰু তিনিবাৰকৈ মুখ্যমন্ত্ৰী পদত অধিষ্ঠিত হোৱা তৰুণ গগৈৰ আত্মাৰ সদগতিৰ প্ৰাৰ্থনা জনোৱা হয়। শিল্পী ধৰিত্ৰী বৰাৰ বৰগীতেৰে আৰম্ভ হোৱা অনুষ্ঠানটি আঁত ধৰে ড. পৰিস্মিতা হাজৰিকাই। সভাত লেখক মৃদুল শইকীয়াৰ উপন্যাস 'বেদেহী' উন্মোচন কৰি যোৰহাট জিলা সাহিত্য সভাৰ সভাপতি ড. ৰাতুল চন্দ্ৰ বৰাই কয় যে ঐতিহাসিক পটভূমিত ৰচিত উপন্যাসখনৰ 'বেদেহী' নাৰীৰ এক প্ৰতিবাদী চৰিত্ৰৰ যোগেদি সমাজত ঘটা অসুয়া-অপ্ৰীতিৰ এক সুন্দৰ প্ৰতিফলন উপন্যাসখনত প্ৰতিফলিত কৰিছে। আন এগৰাকী লেখক মাধৱ চন্দ্ৰ বৰাৰ অব্যক্ত প্ৰেমৰ 'বেদনা' নামৰ উপন্যাসখন উন্মোচন কৰি জিৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ডীন, ছত্ৰ পৰিক্ৰমা তথা পৰিসংখ্যা বিভাগৰ প্ৰাধ্যাপক ড. জিতেন হাজৰিকাই কয় যে দ্বিতীয় অসম উদ্যোগী সুৰক্ষা বাহিনীৰ এগৰাকী হাবিলদাৰ হৈও লিখা-মেলাৰ দৰে কৰ্মত জড়িত হৈ পৰাটো সকলোৰে বাবে আদৰ্শ। সভাত প্ৰতাপ চন্দ্ৰ শৰ্মাৰ 'অনুভৱৰ প্ৰতিধ্বনি' গ্ৰন্থখন উন্মোচন কৰে ড. চৌধুৰীনাথ শইকীয়া আৰু লোকেশ্বৰী দেৱীৰ 'জিলিঙনি' আত্মজীৱনী গ্ৰন্থখনও উন্মোচন হয়।

বংশানুচৰিত গ্ৰন্থৰ দ্বিতীয়
প্ৰকাশ মুকলি

কৰঙা : যোৱা ১ জানুৱাৰী ২০২১ তাৰিখৰ দিনা অসমৰ মইনা পাৰিজাতৰ ইতিহাসৰ তিনিমহীয়া বাতৰি কাকত "মইনা-বাৰ্তা"ৰ মুখ্য সম্পাদক লৱ কুমাৰ দত্তৰ দ্বাৰা ৰচিত "বংশানুচৰিত" নামৰ এখন ইতিহাসমূলক গ্ৰন্থৰ দ্বিতীয় প্ৰকাশটি লেখকৰ নিজা গৃহত গাঁৱৰ কেইবাগৰাকীও বিশিষ্ট ব্যক্তি আৰু মহিলাৰ দ্বাৰা মুকলি কৰা হয়। গ্ৰন্থখন মুকলি কৰি ৰাজেন হাজৰিকাই গাঁওখনৰ এগৰাকী বিশিষ্ট সাহিত্যিক এণ্ডি খুড়াখাত ডাঃ নগেন দত্তদেৱৰ পাছতেই লৱ কুমাৰ দত্তই যথেষ্ট সংখ্যক গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰাৰ কথা ব্যক্ত কৰি বংশানুচৰিতৰ দৰে সময়োপযোগী তথা দৰকাৰী গ্ৰন্থ ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মলৈ ৰাখি যোৱাত সন্তোষ প্ৰকাশ কৰে। বিশিষ্ট সমাজকৰ্মী পুলিন হাজৰিকাই নিজা অনুভৱ ব্যক্ত কৰি কয় যে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে বংশানুচৰিত গ্ৰন্থখনৰ দ্বিতীয় প্ৰকাশ কৰি উলিয়াব পৰাতো বৰ সহজ কথা নহয়। কিন্তু লেখকৰ এই মহৎ প্ৰচেষ্টাৰ শলাগ ল'বই লাগিব। এগৰাকী উদীয়মান যুৱক দীপু হাজৰিকাই বংশানুচৰিতত কেৱল লেখকৰ নিজা বংশৰে নহয় গাঁৱৰ এখন প্ৰতিচ্ছবি আৰু দুখনকৈ সত্ৰৰো চমু ইতিহাস তুলি ধৰাত লেখকক ধন্যবাদ জনায় লগতে তেখেতে গাঁৱৰ আন সকলৰো এখন ইতিহাস প্ৰনয়ন কৰিবৰ বাবে লৱ কুমাৰ দত্তৰ প্ৰতি আত্মন জনায়। বিশিষ্ট সমাজ সেৱক দ্বীজেন দত্তই কয় যে এই গ্ৰন্থখনৰ মূল্য বৰ্তমান কম যেন দেখিলেও অনাগত ভৱিষ্যৎ সকলৰ বাবে এইখন এখন অতি মূল্যবান গ্ৰন্থ হ'ব। এনে একোখন গ্ৰন্থ আমাৰ গৃহস্থী প্ৰত্যেক বংশৰে থকাতো অতি দৰকাৰ। ৰাজীৱ দত্তই গ্ৰন্থখন হাতত লৈ বহু নজনা বংশৰ ইতিহাস জানিব পৰা বুলি অভিমত ব্যক্ত কৰি এই গ্ৰন্থখন আকাৰত সৰু হ'লেও বহু বছৰলৈ ই এক বৃহৎ অৱদান হৈ থাকিব বুলি মন্তব্য কৰে। অনুষ্ঠানটোত গাঁৱৰ পলাশী বৰা দত্ত, তুলুমনি মেধি, মুনীন্দ্ৰ নাথ দত্ত, দেৱজিৎ দত্ত, দিলীপ দত্ত আদি ভালেমান ব্যক্তি উপস্থিত থাকে। উল্লেখযোগ্য যে এই গ্ৰন্থখনৰ প্ৰথম প্ৰকাশ যোৱা ২০ ডিচেম্বৰত এক গাভীৰ্পূৰ্ণ অনুষ্ঠানত কাকজান মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষ ড° অনিল কুমাৰ শইকীয়াই উন্মোচন কৰিছিল।

প্ৰথমখন হিন্দী কবিতা পুথিৰেই কবি কমল
কলিতাৰ অভিলেখ
'অসম বুক অৱ ৰেকৰ্ডছ'ৰ ৰাজ্যিক, 'বেংগল
বুক অৱ ৰেকৰ্ডছ'ৰ বিশ্ব অভিলেখৰ বঁটা

মৰিয়নি, ৭ জানুৱাৰী: মৰিয়নি পৌৰসভাৰ পৌৰ প্ৰকল্প বিষয়া, সম্ভাৱনাপূৰ্ণ উদীয়মান কবি, অভিযান্ত্ৰিক বিষয়ৰ এম. টেক ডিগ্ৰীধাৰী মেধাসম্পন্ন চিন্তাশীল যুৱক কমল কলিতাৰ প্ৰকাশিত প্ৰথমখন হিন্দী কবিতাপুথিয়ে প্ৰকাশৰ এটা পথেকৰ ভিতৰতে

দুটাকৈ উল্লেখযোগ্য ৰাজ্যিক আৰু বিশ্ব অভিলেখসহ বঁটা আৰু মানপত্ৰৰে স্বীকৃতি লাভ কৰা খবৰে ৰাজ্যখনৰ সাহিত্যক্ষেত্ৰলৈ গভীৰ আশাৰ বতৰা কঢ়িয়াই আনিছে। এই সন্দৰ্ভতে সবিশেষ জানিব পৰা মতে, কবি কলিতাৰ এশ এটা স্বৰচিত হিন্দী ৰোমাণ্টিক কবিতাৰ সংকলন 'তেৰী ৰাহ পে চলকে দেখা' গুৱাহাটীৰ এটি প্ৰকাশন গোষ্ঠীয়ে প্ৰকাশ কৰি উলিয়ায়। উক্ত গ্ৰন্থখন যোৱা ২৩ ডিচেম্বৰত মৰিয়নিৰ লোকনাথ বিবাহ ভৱনত তিতাবৰৰ প্ৰাক্তন সাংবাদিক, শিল্পী, শিক্ষক স্বত্বপূৰ্ণ হাজৰিকাই ৰাজহুৱা সভাত উন্মোচন কৰে। লগে লগে পাঠক সমাজৰ মাজত বিশেষ চৰ্চা লাভ কৰা গ্ৰন্থখিনিয়ে বিভিন্ন প্ৰচাৰ মাধ্যমত আগস্থান লাভ কৰে। এনেতে 'আসাম বুক অৱ ৰেকৰ্ডছ'ৰ প্ৰতিনিধিয়ে গ্ৰন্থখনৰ সবিশেষ তথ্য সংগ্ৰহ কৰে আৰু অচিৰেই কবি কলিতাক জনায় যে অভিযান্ত্ৰিক ক্ষেত্ৰৰ উচ্চ ডিগ্ৰীধাৰী এজন কবিৰ দ্বাৰা দ্বিতীয় ভাষাত একত্ৰে সৰ্বাধিক সংখ্যক কবিতা লিখি প্ৰকাশ কৰাটো এক অভিলেখ ৰূপে বিবেচিত হৈছে আৰু ইয়াৰ বাবে যশস্বী কবিগৰাকীয়ে ৰাজ্যিক অভিলেখৰ বঁটা আৰু মানপত্ৰৰ বাবে নিৰ্বাচিত হৈছে। ইয়াৰ পাছতে আহে দ্বিতীয়টো আনন্দৰ বতৰা। 'আসাম বুক অৱ ৰেকৰ্ডছ'ৰ যোগেদি 'বেংগল বুক অৱ ৰেকৰ্ডছ'ৰ তৰফৰ পৰা কলিতাই লাভ কৰে বিশ্ব অভিলেখৰ বঁটা আৰু মানপত্ৰ। যোৱা ৩ জানুৱাৰীত মৰিয়নিৰ লোকনাথ বিবাহ ভৱনত বিশিষ্ট নিবন্ধকাৰ, মৰিয়নি মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ ড. ভূপেন্দ্ৰ নাথ গোস্বামীৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত ৰাজহুৱা সভাত কলিতাক উক্ত বঁটা আৰু মানপত্ৰ অৰ্পণ কৰা হয়। শিক্ষক মনোজ কুমাৰ শৰ্মাই আঁত ধৰা আৰু ৰাজ্যিক কৃতি শিক্ষক নগেন গগৈয়ে আদৰণি ভাষণ আগবঢ়োৱা সভাত আসাম বুক অৱ ৰেকৰ্ডছৰ প্ৰতিনিধি নিতু চক্ৰবৰ্তী উপস্থিত থাকি উক্ত বঁটা, মানপত্ৰ, জঁপি, বস্ত্ৰ আদি অৰ্পণ কৰে। ৰঙিয়া নগৰৰ ৩ নং ৱাৰ্ডৰ নিবাসী অৱসৰপ্ৰাপ্ত ৰাজ্যিক কৰ্মচাৰী দেবেন চন্দ্ৰ কলিতা আৰু চিত্ৰামণি কলিতাৰ পুত্ৰ কমল কলিতাৰ পূৰ্বতে প্ৰকাশিত আৰু পাঠকৰ দ্বাৰা সমাদৃত দুখন কবিতাপুথি হৈছে 'মা-প্ৰাণৰ শীতল ছায়া' আৰু 'আত্মাৰ সেউজীয়া ডাল-পাত'।

মুখ্য উপদেষ্টা:
আনন্দ শইকীয়া

ড° অঞ্জন শইকীয়াৰ ব্যৱস্থাপনাত চিনামৰা মহাবিদ্যালয় প্ৰকাশনৰ হৈ আনন্দ শইকীয়াৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত
আৰু জনমভূমি প্ৰেছ প্ৰাইভেট লিমিটেড, যোৰহাট-১ ত মুদ্ৰিত
মুখ্য কাৰ্যালয় : চিনামৰা মহাবিদ্যালয়, চিনামৰা, যোৰহাট-৮
ফোন : ৭৫৭৬৮৫৯০৮, ৯৪৩৫৭৩৮৬৪৫, ৮৬০৮০৭৯৮৩২, ৯৪৩৫২৪৭৯৪৯
E-mail : editoraryogabarta@gmail.com.

সম্পাদক

ড° দ্বীপেন নাথ (অবৈতনিক)

কাৰ্যবাহী সম্পাদক

ড° তৰুণ শইকীয়া (অবৈতনিক)

সীমান্ত বৰা (অবৈতনিক)

সহঃ সম্পাদক

ড° তাপস কুমাৰ বৰুৱা, মনোজ কুমাৰ শৰ্মা,

প্ৰতাপ চন্দ্ৰ শৰ্মা, বিপিন বড়া (অবৈতনিক)